

ఇటీవరను...

ఆత్మవిశ్వాసం	12	జి. ఎన్. సూరి
ఆ అనుభవం కావాలి (సీరియల్)	17	వి. మోహన్ కుమార్
డబ్బు టు ది పవర్ ఆఫ్ డబ్బు (సీరియల్)	33	యండమూరి వీరేంద్రనాథ్
హండికాప్ (మిని)	49	మధు చక్రవర్తి
స్మృతిమంటల్లో	54	కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు
తృప్తి	81	ఎ. వి. రమణ
మర్డర్	90	జ్యోత్సన ఇలియాస్
పునర్జన్మ	103	నెల్లూరు కేశవస్వామి
సౌభాగ్యలత (సీరియల్)	117	కౌశల్యాదేవీ రామకృష్ణ

ఈ నెల నవలానుబంధం

చిగురంత వెలుగు

రచన

పాలకోడేటి

సత్యనారాయణరావు

జ్యోతి. పి. డి. నెం 1824, హైదరాబాద్-20

జయసుధ ముఖచిత్రం

అతి త్వరలో ఆరంభం కానున్నది!

అన్నిరకముల

ఎలక్ట్రికల్

గృహ పరికరాలకు..

మార్కెట్

సందర్శించండి-

ఫోన్ 30-16

ఎన్.సి.పల్ కాంప్లెక్స్

హైహింద్ టౌన్ టో ఎదురుగా

విజయవాడ-520002

తొలిపాట

మార్పు...

రాష్ట్ర రాజకీయాలు రాష్ట్రంకోసమే. పార్టీకోసమేగానీ, మరీపోయి పాతమంత్రాలతోటి, కొత్త వాగ్దానాలతో మళ్ళీ మొదలయింది.... ఒకవైపు దేశం సగం జలమయమైంది బయటపడుతుంటే ఇంకోవైపు కరువుల్లో, దాహంతో మలమల మండిపోతున్నారు. ఇలా వుంటే ఒక ఇన్నాబ్ సప్లం గాక ప్రయోజనం కంటే ప్రెస్టిజ్ లాగ మరొక ఇన్నాబ్ ని ప్రకటించారు! నేషనల్ బెక్వెల్స్ వారి కోట్ల సప్లం, ఆసియా క్రిడల్ తలకి మించిన భారం 'ఖర్చు', బొంబాయి ఆఫ్ షోర్ సప్లం....

ఇవిగాక బోరందో చర్చలలో వరల్డ్ బ్యాంక్ నుంచి హెచ్చించు రుణాలు.. రాష్ట్రస్థాయి సరికొత్త రుణాలు.... రుణమయం! కొత్త సంవత్సరంలో కొత్త ఆర్థిక బాధలు, అధిక ధరిలనీ రాదుకునే శక్తి రావారి మనకి! ప్రగతో, రిపోగరో గానీ, పథంలో మాత్రం వున్నాం మనం!

మానవజాతి మొత్తం సిగ్గుపడేలా జరిగిందో 'హింసనచణ' రెబనాన్ లో. ఇజ్రాయిల్ అజ్ఞానపు చీకటి కేక దారుణంగా వేలాదిమందిని నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేసింది.. నియంతలు అంతరించినా నియంతత్వం అంతరించదు ఎక్కడా! అమాయకుల కన్నీటి విలువ తెలిస్తే గదా మానవత విలువ తెలిసేది....

కొత్త సీరియర్ ప్రమరిస్తున్నాం ఈ సంచికలో.... మీ అందరికీ సంరక్షి నిస్తుందని ఆశిస్తున్నాం.

డా. వసుదేవ గౌడ్

ప్రత్యేకంగా మీకోసం!

దీపావళి దీపాలలా కళకళలాడుతూ

శ్రీ బాపు ముఖచిత్ర కాంతితో

మీ ఇంటి కొస్తోంది

ప్రత్యేక సంచిక

వెలుగు రవ్వల్లాటి కథలతో వచ్చేస్తోంది

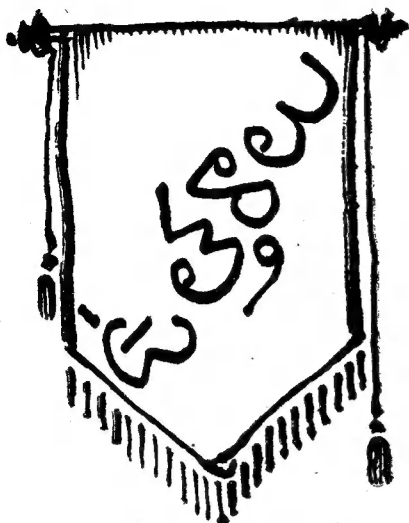
వెల పది రూపాయలే!

అద్దర్లకై వెంటనే రాయండి.

నవంబర్ మొదటి వారంలో

వచ్చే మొదటి దీపావళి జ్యోతి!

ఈనెం జ్యోతి చదివాను. కథలన్నీ
బాగా వున్నాయి. డబ్బు టు డి వవర్
ఆఫ్ డబ్బు, సావాగ్యాల సీయర్స్
బాగా ఆనందం వజేస్తున్నవి మొత్తం మీద
ఈనెం "జ్యోతి" అంశంగా, ఆనందం
కలిగించినందుకు జ్యోతికివే నావ్వాదయ
పూర్వక కృతజ్ఞతలు.

... నవావిపు శేఖరబాబు.

బుర్గారోడ్ (ఒరిస్సా)

శ్రీదేవి ముఖ విక్రాన్ని యింత
వరకూ ఎన్నో వక్రకలు ప్రమరించాయి.
బానీ మీరు కొత్త స్టయిల్లో వ్రచురించి
నందుకు చాలా ఆకర్షణీయంగా వుంది.
కథలో ముఖ్యంగా మాకు నచ్చిన కథ
"మగమనసు". "ఓటున్న బాబుల్లారా!"
మీనీ కథయినా బావుందని వింటింది.
కాథాస్థలో "మరిక" గారిపే ఓ మోస్త
రుగా వుంటే "కాటూరి" గారి కాథున్న
మందికిక యిచ్చాయి 'సాంఘికంత్రిత్యం'
కవిత బావ యుక్తంగా వుంది.

విశ్వేంద్రనాథ్ వ్రసాడ.

జ్యోతి.

జ్యోతి మానవత్రికలో డబ్బు టు డి
వవర్ ఆఫ్ డబ్బు చదువుతున్నాను.
రచయిత శ్రీ యండమూరి అద్భుతంగా
వ్రాస్తున్నారు. మన యూనివర్సిటీలు
కాలేజీలు, నేర్పిన బతుకు పాఠాలు ఈ
సీరియల్లోని పాత్రల ద్వారా నేర్చుకో
వచ్చున పిస్తోంది. మన యూనివర్సిటీ
వారు ఈ రచనని డిగ్రీ కోర్సులలో ఓ
పాఠ్యపుస్తకంగా ప్రవేశపెడితే, బాని
నిరుద్యో పౌరులకి నిరాశ నిస్సహ
లంతగా ఉండవేమోనని నా ఉద్దేశ్యం.
ఈ సీరియల్ వ్రచురిస్తున్న మీకు నా
ధన్యవాదాలు.

రాజారావు,

శ్రీకాకుళం.

చిరంజీవి:

జ్యోతి ఆక్టోబర్ నందికలో
శ్రీ బాపు గారిపై రాసిన ప్రత్యేక
వ్యాసం చిన్నదా, చాలా బాగు
న్నది. బాపుగారితో బాటు తెలుగు
ఆడపిల్లని నాబాగ్గా వర్ణించేరు

శ్రీ బాపు సెలంగా శిరంజీవి-
పైడిర్ అదే పెట్టవలసింది-తెలుగు
తనం ఒకవేళ పోయినా, మనది
బాపు వుంటారు-గుర్తు లేమదానికి.

ఈ వ్యాసాన్నందించిన జ్యోతికి
నా ప్రత్యేక ప్రశంసలు.

వి. ఆపర్ణ,

విజయవాడ.

మైమ్ (మూకాభినయం)

కళాకారుడికి నన్యానం

మన రాష్ట్రంలో ప్రముఖ మైమ్ కళాకారుడు శ్రీ పోలావరగడ జనార్దనరావు మూకాభినయం ఇంకా బాగా ప్రచారం జరగవలసిన మన తెలుగు ప్రాంతంలో ఇప్పటికే అయిన ప్రముఖ స్థానాన్ని పొందారు. సినిమా, టివిలో నమానంగా మూకాభినయాన్ని ఎంతో ప్రోత్సహిస్తున్నారు విదేశీయులు. మనకి ఈ రకమైన కళా విన్యాసం అభివృద్ధికి, తేజస్సుని శ్రీ జిన్నీ ఆకాశం, ఆయన్ని తొంబాయి తెలుగు కళానమిలిపారు ఇటీవల పునంగా నన్యానింది మైమ్ ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేశారు. మన దేశం మొత్తంమీద ఉన్న బహు కొద్దిమంది మైమ్ కళా కారులలో శ్రీజిన్నీ ఒకరు. వందకి పైగా ప్రదర్శనలిచ్చిన జిన్నీ ఆల్ ఫ్రెడ్ ఫారిన్ దగ్గర ఈ విద్య నేర్పాడు. రాం డి థూక్కెలా, కంకల్తా, మద్రాసు ఆంధ్ర కళా సమితులు ఆయన్ని నత్కరించారు ఇప్పటికే.

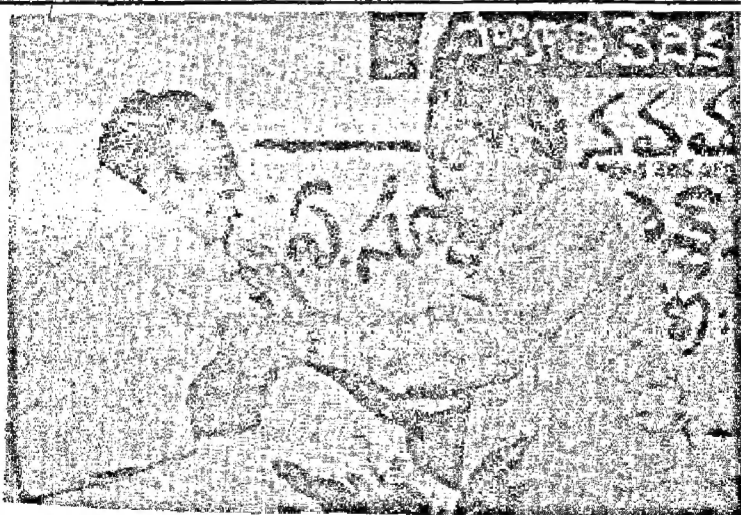

శ్రీ జిన్నీ చక్కసి కథా రచయిత కూడా అయిన ప్రస్తుతం ఇ సె ఐ. ఎల్ హైదరాబాద్ లో ఎకాంట్స్ ఆఫీసర్ గా పని చేస్తున్నారు

**కీ. శే. ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ
స్మారక బహుమతి**

నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం వారిచే 1891-1982న నంపర్లరానికి నిర్వహించబడి "కీ. శే. ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ స్మారక బహుమతి" సాంఘిక సేవలారచన పోటీ-1981 లో రచించబడిన నవలలు 15-1-1982 తేదీలోగా రిజిస్ట్రారు, నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం, నాగార్జుననగర్-522510 వారి కార్యాలయానికి చేరేలాప వవలెను,

ఆ తేదీ తరువాత అందిన నవలలుపోటీకి అనుమతించబడవు నవల రచనకు ప్రవేశంనుం లేదు వ్రాతపూర్వకంగా వున్నవి లేక ముద్రించబడిన నవలలు పోటీకి వంపవచ్చు ఈ పోటీకి వంపు నవలలు మరి ఏ ఇతర సంస్థ నిర్వహించిన పోటీలో బహుమతి పొం వుండరాదు. ఎన్నిక చేయబడిన ఉత్తమ నవలకు 1,000/- రూ బహుమతి ఇవ్వబడును. వివరాలకు, రిజిస్ట్రారు నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం, నాగార్జున నగర్కు వ్రాయండి

ఆధ్వర్యంలో సాహితీ వేదిక 'నవత' ఆధ్వర్యంలో సెప్టెంబర్ 15 తేదీన ఆధునిక వ్యాస సంపుటి 'కౌత్తయుగం'ను ఆంకితం అందుకున్న బా॥ సి నారాయణ రెడ్డిగారు గ్రంథకర్త, నవత అభ్యుత్థులు, రాష్ట్ర సాహిత్య అకాడమి సభ్యులు శ్రీ వి. సూర్యప్రకాష్ గారిని సన్మానిస్తున్న దృశ్యం.

మినీ కథల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి బహుమతి

ఆత్మవిశ్వాసం

.... జి. ఎన్. సూరి

రెండవ బహుమతి

హైజాకింగ్

.... బి. ఎస్. ఎన్. మూర్తి

మూడవ బహుమతి

విషోదయం

.... తనికెళ్ళ భరణి

కన్నా లేషన్ బహుమతులు

1. హేండికేప్	మధు చక్రవర్తి
2. సీ-నా	చెల్లూరి సీతారాజేశ్వరరావు
3. వెలుతురొస్తుందా?	మన్నెం నరసింహారావు
4. ఫోటో	వి. రాజారామోహనరావు
5. మనిషి	ఎ. డి. గౌరీశంకర్
6. గుండ్రబల్ల	పి. శ్రీనివాసశాస్త్రి
7. భయపడినవాడు	కందుకూరి శ్రీరాములు

* డాక్టర్లు -

నేనిదివరకు ఎ శువుల డాక్టరునో
తీసి తీసుకుతున్నారో?
మీకా తినుమాను ఎందుకొచ్చింది?

ఆస్పదరగట్టేదో... ఆస్పదెంతసే
తీర్చిన పస్సేక్కి మీ రెండుకొట్టయి

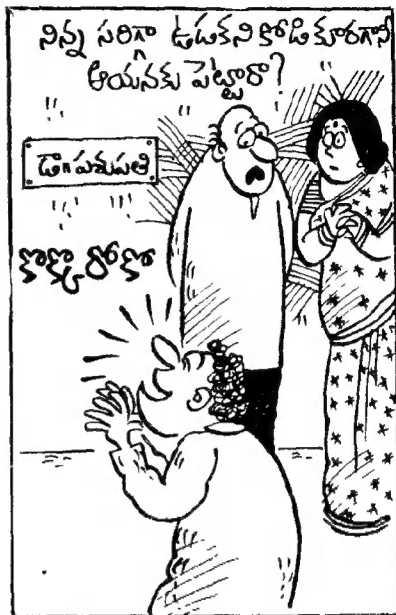
మీ యావిట్టి కుక్క కరిచిందో?
మరి దొన్ని తేమయో ఈవిట్టి
తొట్టారే?

చూడమోయ్ తిసిస్తెంటూ--
ధర్మమీటరట్టుకాదు పెట్టేది...

— మల్లీక్ *

అల్పవిశ్వాసం

జి.ఎన్.సూరి

సుందరం ఉద్యోగం పోయింది.

అలా సాయంకాలం అంతవరకూ అతనికి రావల్సిన జీతం అందచేస్తూ తన గదిలోకి పిల్చి చెప్పాడు ఆసంగతి మేనేజర్.

కంపెనీ వద్దంలో నడుస్తోందట.

అదీ కారణం!

అతన్ని పెంపరరీ అపాయింట్ మెంట్. అందుకని చేయగలిగింది ఏం లేదు. అక్కడికి మేనేజర్ని రాళ్ళు పట్టుకోవటం మినహాగా తన పట్ల దయ చూపించమని ఎంతగానో వేడుకున్నాడు సుందరం.

మేనేజర్ కరగలేదు.

తన చేతుల్లో ఏం లేదన్నాడు.

సుందరం నీరుకారిపోయాడు. అతనికి భవిష్యత్ భయంకరంగా అనిపించింది. రేపట్నుంచి ఎలా?....ఎలా జీవితం గడవటం? అతని గుండె

చిన్నగా వణికింది....మెడదులో కొటి తుపాన్లు ఒక్కపారిగా చెలరేగి అల్ల కల్లోల పరుస్తున్నాయి.

భార్య....ఇద్దరు పిల్లలతో ఏం చేయటం?....ఎలా బ్రతకటం?

అపిసునుంచి బయటపడి రోడ్దెక్కాడు.

సుందరం నడుస్తున్నాడు. చెదిరి పోయిన మనసుతో....చెల్లాచెదురై గందరగోళపరుస్తున్న ఆలోచనలతో.

దేశంలో వికటాట్టహాసం చేస్తూ విలయతాండవం చేస్తున్న నిరుద్యోగ రాక్షసి తన పంచకి మరో దొర్లాగ్యుడు వచ్చి చేరుతున్నందుకు ఎగిరి గంతేస్తున్న దృశ్యం సుందరం కళ్ళముందు మెదిలింది.

అతను చాలా కలవరపడిపోయాడు.

“పూలు....పూలు....మల్లెపూలు జాజిపూలు....” అంటూ వినపడిన

తేరకు అద్రయత్నంగా ఆలోచననుంచి
తేరుకొని అటు చూశాడు.

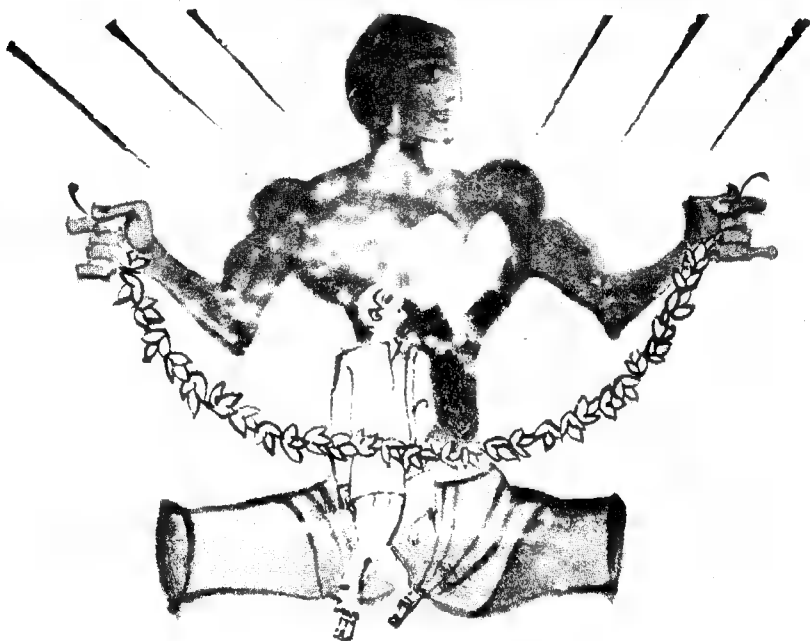
రోడ్డుప్రక్క బిడ్డిదగ్గర కూర్చుని
రంగురంగుల పూలను మాలగా కట్టూ
అరుస్తున్నాడోకతను.

అతన్ని చూసి సుందరం కను
వొచ్చులు చుడిపడ్డాయి.

ఏక్కడో చూశాడు అతన్ని?....

రిజి. రెండునేలల క్రితం సుందరం
అపీనుకు వెళ్తుంటే పెద్ద బాతు
పెంటర్లో గుంపులుగా జనం పోగయితే
ఏమిటోనని చూడటానికి వెళ్ళాడు.

అక్కడి దృశ్యం చూసి సుందరం
కళ్ళు తిరిగిపోయాయి. రక్తపు మడు
గులో ఒక మనిషి పడు న్నాడు.
ప్రక్కనే కుక్కు అయిపోయిన రిజి.

తాని ఏక్కడా?

అతని జ్ఞాపకాల తెర లొండరగా
పడలేదు.

రెండు నిమిషాలు తర్వాత అతన్ని
నిక్కడ చూశాడో గుర్తుకు వచ్చింది
సుందరానికి.

అతను... అతను విజృంభిస్తాడు.
అందుకే వాడొక్కడే ఏక్కాడు అతని

చారీ గుచ్చెసిందట.

ఎక్కువసేపు అక్కడ పుండలేక
అపీనుకి వెళ్ళిపోయాడు సుందరం. ఆ
రోజంతా అతని కళ్ళముందు ఆ
యాక్సిడెంటు తారాకు దృశ్యమే మెది
లింది.

తర్వాత ఎవరొచ్చి అడిగితే చెప్పారు.
వాణ్ణి చూసిందల్లో చెప్పారనీ... సరేనీ

ప్రమాదంగా ఉండన్నారనీ.

అదిగో ఆతర్వాత వాడు కనపడటం ఇదే. అయితే బ్రతికాడన్నమాట! మరి రిజి మానేసి పూలు అమ్ముకుంటున్నాడేమిటి?

సుందరం వాడిదగ్గరకు వెళ్ళాడు.

అప్పుడు తెల్పింది సుందరానికి ఆ యాక్సిడెంట్ లో వాడి రెండు కాళ్లు తీసేశారట. బ్రతుకుతెరువుకి ఈ వ్యాపారం మొదలుపెట్టాడట!

సుందరంలో ఎక్కడో అట్టడుగున పుండిపోయిన ఆత్మవిశ్వాసం అతనికి విపరీతమైన దైర్యాన్ని ఇచ్చింది.

కాళ్ళు పోయినవాడే అత్యంత దైర్యంతో బ్రతుకుని వెళ్ళదీసుకుని

వస్తూంటే....ఉ ద్యో గం మాత్రవే పోయిన తనెందుకు బెంబేలు పడి పోవాలి?

నో...నను బ్రతుకునిగురించి బెంగ పెట్టుకోవక్కర్లేదు. ఈ విశాల ప్రపంచంలో కష్టపడి పనిచేసేవాడికి కడుపు నిండే మార్గాలు ఎన్నోవున్నాయి.

అది పూలు అమ్మేనా సరే.

పుడకలు అమ్మేనా సరే.

అది తనుమాత్రం ఎందుకు చేయలేదు?

సుందరంలో అత్యవిశ్వాసం వెన్ను తట్టి దైర్యం చెప్తూంటే ఉత్సాహంగా ఇంటివైపు నడవసాగాడు: *

100 ml బాటిలు కొని

87 పైసలు అదా చేసుకోండి
'క్రివేణి' ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో
100ml పాలిథీన్ బాటిల్స్ లో దొరుకుతున్నది.
100ml బాటిలు 18 నెం రు. 2-80
80ml బాటిలు 15 నెం రు 2-20

(స్థానిక పన్నులు అవసరం)
మరియోగదార్లు లాభమునకుగాను ప్రకటించుచున్నాము.

కయూరు శ్రీయువారు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తిరువ తియూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081

అ
అనుభవం
కవాలి!

వి.మోహన్‌దాస్

యువతీ యువకులకు శుభవార్త

పెళ్ళికి ముందు లేక పెళ్ళికి తర్వాత

మీకేమన్నా సమస్యలున్నాయో!

ఉంటే పరిష్కారం ఫర్లాంగు దూరంలో ఉంది.

సంశయం, మొహమాటం ఎందుకు

ఫర్లాంగు ముందుకీ రండి, సమస్యని పరిష్కరించుకోండి.

..కాలేజ్ ఆఫ్ ప్రేమిస్ట్రీ

నున్నటి రోడ్డుమీద రయ్యిపని చూసుకుపోతున్న ఓమోటా వారు, ఆ బోర్డుదగ్గర ఒక్కసారి ఎగిరిపడ్డట్టయింది. వెనక సీట్లో విలాసంగా కూర్చుని పేపరు చదువుకుంటున్న ఆనందరావు తనని ఎవరో ఎత్తి కుదేసినట్టుగా పీలబ్యాడు.

“సారీ సర్” ఆ బోర్డును చూస్తూ పరవ్యాసంగా వారు నడుపుతున్న డ్రైవర్ జమాపణ చెప్పకున్నాడు.

“ఏమయింది?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు ఆనందరావు.

“స్పీడ్ బ్రేకర్ దగ్గర కొచ్చేదాకా చూసుకోలేదు. చాలా ఎత్తుగా స్టేజిగా వేసాడు.” డ్రైవర్ సంజాయిషీ చెప్పకున్నాడు.

ఆనందరావు నవ్వాడు. “ఇవి స్పీడ్ బ్రేకర్లు కావు. డైరు బ్రేకర్లు, నైలన్ బ్రేకర్లు. రోడ్డు కర్తంగా ఇష్టమొచ్చినట్టుగా కాస్త కంకర, తారు పొయ్యడమే తప్ప, స్పీడ్ బ్రేకర్ కి చూడ కొన్ని కొంతలున్నాయని మర్చి పోతారు మనవాళ్ళు.” యథాలాపంగా నామెంట్ వేసే మళ్ళీ పేపర్లో శలహిచ్చి బోయిన ఆనందరావు తన కళ్ళని తాటివాయలంటేనే అక్షరాంతో ఉన్న ఆ బోర్డు చదుక్కున ఆకట్టుకోవడంతో తేరిపార చూసాడు.

వారు వేగం పుంజుకుంది.

డ్రైవర్ ఆ బోర్డువంటి చూస్తూ పరవ్యాసంగా వారు నడిపాడా ఆ స అనుమానం వచ్చింది. డ్రైవర్ కేసి చూసాడు. అతని వయసు పాతిక, ఆశ్చర్యమేముంది.

“మీ సమస్యలకు సమాధానం వంద గజాల దూరంలో వుంది. ఎవమవైపుకి తిరగండి”

మరో బోర్డు కనిపించింది. ఆనందరావు దానికేసి ఉత్సుకతతో చూస్తూ

బ్బడు.

కాదు ఎడమవైపుకి తిరిగింది.

ఇక్కడనుంచి మీ సమస్యలకి ఎంత దూరమో తెలియదు. కాని పరిష్కారం యాలై గజాల చేతువలో వుంది. కుడివైపుకి తిరగండి.

మరో బోర్డు.

కాదు కుడివైపుకి తిరిగింది. ఆనందరావు ఉత్కంఠ ఇమడుచుచింది.

ఇక్కడనుంచి మీ సమస్యలు సుదూరం. పరిష్కారం అతి చేరువ. తిన్నగా వెళ్ళండి.

కాదు తిన్నగా వెళ్ళింది. ఆనందరావు ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఇదే కాలేజీ ఆఫ్ ప్రేమిస్ట్రీ. ప్రేమాలయం. యువశీ యువకులకు రామాలయం. అగండి. లోనికి రండి.

ఆ బోర్డు వున్న గేటుముందు కాదు అగింది. లోవలికి వెళ్ళబోయింది.

“ఏమిటిది, ఎక్కడికి పోతున్నాం. పరబ్రహ్మం ఇల్లు మారాదా” కంగాడుని అడిగాడు ఆనందరావు.

“కనుక్కురమ్మంటారా” కారాపి అడిగాడు డ్రైవర్.

“మరినట్లు చెప్పలేదే. ఇల్లు మాత్రం మారిపోయింది. ఈ కాలేజీ వ్యవహారం ఏమిటి” అనందరావు తర్జన భర్జన పడుతున్నాడు.

కారు ■ ప్రాంగణంలో పెంకుటింటి ముందు ఆగింది. డ్రైవర్ చిగి ■ ఇల్లేనా కారు అని కనుక్కోవడానికి వెళ్లాడు. ఓ నిమిషంలో వచ్చి తలుపు తీసాడు. కారులోంచి బయటికి దిగాడు అనందరావు.

“ఈ కాలేజీ పరబ్రహ్మంగారిదేట” అన్నాడు డ్రైవర్.

“ఓరి, వీడికేం పోయేకాలమొచ్చింది” ఆశ్చర్యపోయాడు అనందరావు.

ఆ ఇంటి వరండాలోకి వెళ్ళాడు. తమ ఇక్కడికి వచ్చి ఏదాది చూసింది. ఇంతలో ఎంత మార్పు:

మట్టా గుబురుగా పెరిగిన చెట్లమధ్య ఆశ్రమంలా వుంది ఆ ఇల్లు. పక్షుల కిలకిలం తప్ప అలికిడి లేదు. ఇంటిముందు నాగు మోటారు సైకిళ్లు, రెండు స్కూటర్లు, మూడు మోపెడ్లు, అయిదు సైకిళ్లు వున్నాయి.

వరండాలోంచి ముందుకెళ్ళిన అనందరావు కుడివైపున్న గదిని చూసాడు. క్లాసు రూంలా మార్చారు దాన్ని. పరబ్రహ్మం కుర్చీలో కళ్లు మూసుకున్నాడు. అతని వెనక బోర్డు నల్లగా వుంది. ఎదురుగా కుర్చీల్లో కూర్చున్న పదిహేనుమంది కుర్రాళ్లు ఏకాగ్రతతో ఆలోచించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఒక కుర్రాడు కళ్లు మూసుకున్నాడు. ఇంకోడు కళ్ళజోడు సర్దుకుంటున్నాడు. సీలింగ్ పాన్ వైపు చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు ఇంకో అబ్బాయి. చెంపకు చెయ్యిని గోడవైపు చూస్తున్నాడు ఒక అబ్బాయి. రెండు చేతుల్లో ముఖం చాచుకున్నాడు మరొకడు.

నివిద భంగిమల్లో వున్నారు అందరూ.

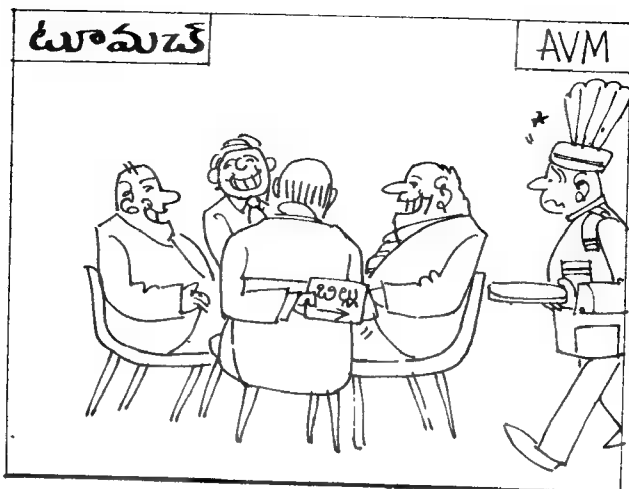
“కుర్చీలో కూర్చుని నిద్రపోతున్న వీడు పారాలేం చెప్తాడు” అనుకుని అలికిడి చెయ్యకుండా ఆ రూంలోకి వెళ్లాడు అనందరావు.

యాభై ఏళ్లు చాటిన ఓ బట్టతలాయన తన క్లాసులోకి రావడంతో ఆశ్చర్యపోయారు ఆ కుర్రాళ్లు. పొడుగ్గా లావుగా వున్న ఓ శాలీని చూసుకుని అతని వెనక కూర్చున్నాడు అనందరావు.

అనందరావు కొత్తగా చేరాడేమో అనుకుని, ఓ కుర్రాడు అతనికో పేపర్ని అందించాడు. బుద్ధిగా దాన్ని తీసుకున్నాడు అనందరావు.

ASSIGNMENT No. 1

అబ్బాయి, అమ్మాయి ఒకలా ప్రవర్తిస్తే వాళ్లు ప్రేమింతుకుంటున్నారు అని అందరూ అనుకుంటారు. మరోలా ప్రవర్తిస్తే వాళ్లు ప్రేమింతుకోటంలేదు అని అనుకుంటారు. అంచే-ప్రవర్తన ఒకలా వుంటే ప్రేమ వుంది అని, మరోలా వుంటే ప్రేమ లేదని మన అందరికీ అనిపిస్తుంది. ప్రేమ వుంది అని ఎదుటివాళ్ళకి అనిపించాలంటే మనం ఎలా వుండాలి? ఉదాహరణకి మీరు

ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించారసుడోండి. 'అది ప్రేమ' అని అనిపించాలంటే మీరేం చేస్తారు? మీ దృష్టిలో ప్రేమంటే...

మీ సమాధానం ఒక్క వాక్యం తేడా చెండు వాక్యాల్లో వుంటుంది. అలా చెంది రాయండి.

ఆనందరావు దాన్ని చదివాడు.

"ఓసి దీనిగురించి అందరూ ఇలా చాల బద్దలు కొట్టకుండున్నారు." అని మీ సొలచుకుని చెరుసప్పు పెరిపించి.

కళ్లు మూసుకుని సమాధానం రానాడు. రాసి నిర్దిష్టంగా కూర్చున్నాడు.

"సమాధానం రాయడానికి ఇంచా మూడు నిమిషాలే వుంది." ముందు వరసలో కూర్చున్న అబ్బాయి పెంక్కి తిరిగి చక్కతోడు పట్టుకుంటూ ఆనంద రావుతో అన్నాడు.

"అయిపోయింది రానేసాను" అన్నాడు ఆనందరావు.

అలా ఆశ్చర్యపోయి కళ్ళజోడిలోంచి చిద్రింగా చూసాడు. అలా చూసి పక్కతనతో గుసగుసలాడాడు. ఆ పక్కతన ఆనందరావువైపు గమ్మత్తుగా చూసాడు. ఓ విమిషంలో అందరూ ఆనందరావువైపు చూడడం మొదలెట్టారు.

"అయిందా" విశ్వదాన్ని బద్దలుచేస్తూ అడిగాడు పరిబ్రహ్మం. సమాధి

లోంచి లేచిన మోగితా పున్నాడు. అతన్ని, ఆ వేషాన్ని చూస్తే ఆనందరావుకి పవ్వాచ్చింది. 'వీడి తస్మాదియ్యా' అనుకున్నాడు. పరబ్రహ్మం కంటే దేవ కుండా ముందువరసలో విద్యార్థి వెనకే వచ్చాడు. అయిందన్నట్టు మొదటి వరసలో పున్న ఇద్దరు కుర్రాళ్లు తల వూసారు.

"నలే ఈపోజు మీకు ముఖ్యమైన మూడు ప్రేమసూత్రాల్ని చెప్తాను. ప్రేమ గమనాన్ని, బలాన్ని సూచించే ఈ సూత్రాలు స్యూటన్ సూత్రాలతో సమానమైనవి. జాగ్రత్తగా విసంపీ.

ఒకటి : పెయివలి శక్తి ప్రచయం లేనంతవరకు ప్రేమ చలనం లేకుండా వడుంబుంది. లేదా మారని వేగంతో ముందుకు చూసుకుపోతుంది.

ఈ సూత్రంలో రెండు భాగాలున్నాయి. ప్రేమ అనాచ్ఛి, అరిచ్ఛి, ఇచ్ఛుడు ప్రేమ అనాచ్ఛిని చూద్దాం :

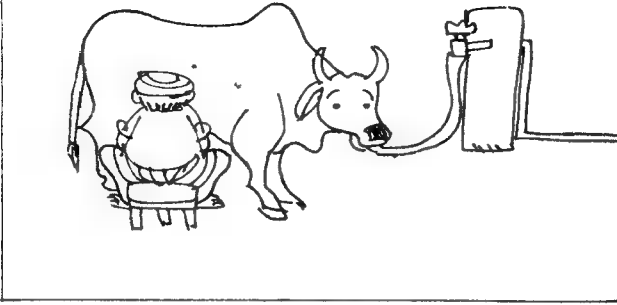
ఒక అబ్బాయి, అమ్మాయి ఒకరినొకరు చూసుకోకుండా ఎవరి గదుల్లో వాళ్లు గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూర్చున్నారనుకోండి. ప్రేమ వాళ్ళ హృదయాల పొరల్లో చలనం లేకుండా వడుంబుంది. అదే అమ్మాయి, అబ్బాయి బయటను వెళ్ళి ప్రవంచాన్ని చూసారనుకోండి. ఎవరో ఓ అమ్మాయి ఓ అబ్బాయి హృదయాన్ని కదిలిస్తుంది. ప్రేమ అంటుంది. అంటే ప్రేమించడంమొనర్చు వాడు ఎంతో కొంత వశీకృమ చెయ్యాలి. బయటికెళ్ళాలి. అమ్మాయిల్ని చూడాలి. వాళ్ళని ఆకర్షించడానికి ప్రయత్నించాలి. ఇలా శర్వానుసారం పని చేస్తే ప్రేమలో వడే అనాచ్ఛం వుంది. ఇంట్లో ముక్కు ముసుక్కూర్చుంటే ఎవరూ ప్రేమించరు. ఇది అనాచ్ఛి.

ఇక అరిచ్ఛి :

ప్రేమ ఒకసారి ప్రారంభమైందనుకోండి. మనం చలనంతంగా వగ్గాలు పేసి అడుపులో పెట్టకపోతే అది ముదిరిపోతుంది. ఆగకుండా ముందుకి పోతుంది. ప్రేమ పెరిగాను, పెరి వ్యామోహంగాను, వ్యామోహం పిచ్చిగాను మారుతుంది.

హృదయాంతరాల్లో వుండో లేదో అనిపించేలా నిద్రపోతున్న మూగ ప్రేమని ఘేల్కొలిపి, ముందుకి పరుగెట్టించి అలా ఒదిచేస్తే అది రిజిక్టర్ మార్కెట్లో పో, లేదా ఆత్మహత్యవైపో పరుగెడుతుంది.

మొదటి దిశలో వెడితే పర్వారుడు. రెండోదిశలో వెళ్ళినప్పుడే దేంజిర్. అప్పుడే మనం మనోబలాన్ని ఉపయోగించి ప్రేమ అలా పరుగెత్తకుండా ఆసాలి. దేవదాసు, మజ్ను, నలీం ఈ నంగలి తెలియకే దెబ్బతిన్నారు. ఒక ఎఫైర్ ఫెయిలయినప్పుడు మనసు మార్చుకుని బుద్ధిగా మరో ఎఫైర్ కోసం వెతుక్కోడం తెలివైనవాడు చేసే పని.

ఇక రెండో సూత్రం :

పరివహించే చాడు. బోర్డుమీద ఒక రుక్మేశ్వర్ వేసాడు.

$$F = m \left(\frac{v-u}{t} \right) = ma$$

ఇది న్యూటన్ రెండో గమన సూత్రం. ఇది ప్రేమకి ఎలా వర్తిస్తుందో చెప్పాను. m పరిమాణంలో ఉన్న మీ ప్రేమ u వేగంతో ఉండనుకోండి. ఆ ప్రేమాన్ని u నుంచి v కి t అనే సమయంలో పెంచాలనుకోండి. దానివలన

$$F = m \left(\frac{v-u}{t} \right) = ma$$

దీన్ని తార్కాణంగా చూద్దాం.

మీ ప్రేమవేగాన్ని పెంచాలంటే బలం కావాలి. తక్కువ వేగం చాలనుకుంటే తక్కువ బలం, ఎక్కువ వేగం కావాలనుకుంటే ఎక్కువ బలం కావాలి. అంతేకాదు. ఆ వేగం తక్కువ సమయంలో పెరగాలంటే మరింత బలం కావాలి. సమయం రాస్తే ఎక్కువైనా పర్వాలేదు అనుకుంటే తక్కువ బలం చాలు. ప్రతి ప్రేమికుడు ప్రేమకి కావలసిన వేగం, ఉన్న సమయంబట్టి దానికావలసిన మనోబలాన్ని తెక్కగట్టుకోవాలి.

మూడో సూత్రం :

ప్రేమలో ప్రతిక్రియకి సమానమైన వ్యతిరేకమైన ప్రతిక్రియ ఉంటుంది.

మనం నీనిమా హీరోలా మొదటి చూపులో కన్నుగిటి, రెండో చూపులో ఒళ్ళు మీటి మూడో చూపులో డ్యూయట్ పాడామనుకొండి. ఆ అమ్మాయి తండ్రో, అన్నో లేక ఆ అమ్మాయి పెంటపడుతున్న మరో హీరోనో ఎవరో ఒకరు మనకి ప్రతిక్రియ చేసే అవకాశం ఉంది. ప్రతి ప్రేమికుడు దీన్ని జాగ్రత్తగా గమనించాలి. ఇలా ప్రపంచంలో ప్రతి నైస్సుకీ ప్రేమతో సంబంధం ఉంది. స్యూటన్ సూతాలు ప్రేమికి ఎలా వర్తిస్తాయో చెప్పాను. ఇవార్జికి ఇది చాలు. ఇక లే

పరబ్రహ్మ ఏదోయాడు.

“ప్రొఫెసర్ గారూ మా సమాధానాలు చూడరా” ముందు బెంచీలో కుర్రాడు అడిగాడు.

“అబ్బా, ప్రేమంటే అన్న ఎస్సెన్ మెంట్ కదూ. ఒకొక్కరూ మీ సమాధానాన్ని చదవండి. ప్రేమంటే మనవాళ్ళు ఏం అభిప్రాయపడుతున్నారో చూద్దాం”

ఒక అబ్బాయి లేచి నిలబడ్డాడు.

“ప్రేమంటే ఆ అమ్మాయి కావాలనుకోదం” అన్నాడు.

“ఆ అమ్మాయి ఏం కావాలనుకుంటున్నావు” అన్నాడు పరబ్రహ్మం. అందరూ గొల్లన నవ్వారు.

“ప్రేమంటే ఒక భావన. దాన్ని మాటల్లో చెప్పలేం. చేతల్లో చూపించేం.” భావకవితా అన్నాడు లాల్పి వేసుకున్న కుర్రాడు.

“చామీ నీకు ప్రేమిష్టి క్లాసులు చాలా ఆనవరిం. రోజూ రా. మాటల్లో చెప్పక, చేతల్లో చూపించకపోతే ప్రేమ గుండె అరిల్లో, మమతల పొండ్లలో ఇన ప్లెడ్జిల్లో బంగారంలా గుత్తంగా ఉండిపోతుంది. ఎందుకూ పనికిరాదు. మొదటి సూత్రం చదువుకున్నావుగా”

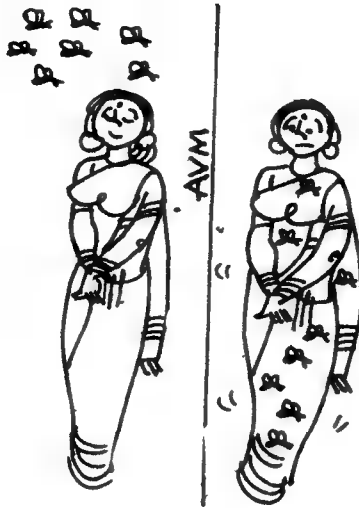
ఇంకొకతను లేచాడు.

“ప్రేమంటే ఆ అమ్మాయి దగ్గరుంటే ఆ అమ్మాయిని చూస్తూ పనిచెయ్యలేకపోదం. ఆ అమ్మాయి దూరింగా ఉంటే ఆ అలోచనల్లో పనిచెయ్యలేకపోదం”

“ఓహో పనిచెయ్యలేకపోదం ప్రేమా! అయితే మన గవర్నమెంటు ఉద్యోగులందరూ నీ దృష్టిలో ప్రేమికులా” పరబ్రహ్మం మాటలకి అందరూ నవ్వారు.

“ప్రేమంటే కౌగిలి, ముద్దు, ముచ్చట, కలలు” ఇంకో అబ్బాయి అభిప్రాయం.

“ఏమిటిది రివర్స్ గేరులో పోతోంది. అతివృష్టిలోంచి అనావృష్టిలోకి పోతున్నావు జాగ్రత్త”

“ప్రేమంటే ఇద్దరూ ఇష్టంగా ఒకే పార్కుకి ఏరారు తెళ్ళదం, ఇష్టంగా ఒకే ప్లీటు తివదం, ఒకే నినిమా చూద్దం. ఒకే చీర కొనదం”

“గుడ్ నెక్స్ట్”

“ప్రేమంటే ఆ అమ్మాయిని నాలుగు గంటల సేపు ఆ అమ్మాయికి ఇష్టమైన చీరెల షాపులో నదిలేపి, ఆ తర్వాత కూడా నవ్వుతూ బిల్లు చెల్లించదం. అప్పు తీర్చుకోదంకోసం నాలుగు నెలలు ఓవర్ టైం చెయ్యదం”

“గుర్”

పరబ్రహ్మం కళ్లు మూసుకుని తల పంకించాడు.

“ప్రేమంటే ప్రేమించిన అమ్మాయికి పెళ్ళి చెయ్యదం”

ఆ సమాధానానికి ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు పరబ్రహ్మం. ప్లానంకా వెవక్కి తిరిగి చూపింది.

ఆ సమాధానం చెప్పింది ఆనందరావు.

ఆనందరావు తన ప్లానులో వుండడం చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు పరబ్రహ్మం.

“ఏమిటి గురువుగారు పొరపడుతున్నారు. ప్రేమంటే ప్రేమించిన అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకోదం అవదోయి పెళ్ళి చెయ్యదం అన్నారు” ఒక అబ్బాయి సవరించడోయాడు.

“కాదు. ఆ వయసులో ప్రేమించిన అమ్మాయికి ఏం న్యాయం చేస్తారు. అందువల్ల ఆ అమ్మాయిని ఇంకొకరికి చెయ్యడమే ప్రేమ అన్నారు గురువు

గారు. వారి దృష్టిలో ప్రేమంటే త్యాగం" ఇంకొకతను కల్పించుకున్నాడు.

అనందరావు మాట్లాడలేదు. అలాగే నించున్నాడు.

"ఇక క్లాసు చాలు"

(ప్రేమిస్ట్రీ) ప్రొఫెసర్ క్లాసు ఆపేసాడు. అందరూ బయటకి వెళ్ళి పోయారు.

మోటారుపైకిక్కు. స్కూటర్లు చప్పుడు చెయ్యడం మొదలెట్టాయి. బయట వింతగా ఉంటూ కారుని చూసి ఆశ్చర్యపోయారు కుర్రాళ్లు. అయిదు నిమిషాల్లో అక్కడ నిశబ్దం నెలకొంది.

పరబ్రహ్మం వెంట అసేను రూంలోకి వెళ్ళాడు అనందరావు.

"ఏమిటి నోటీసు లేకుండా ఇలా వచ్చావు" అడిగాడు పరబ్రహ్మం.

"నీ అసత్యం చూద్దామని. ఏమిటి వైకో ఎసలిష్టువి సెక్సాలజిస్టుగా మారిపోతున్నావా"

"పొరపాటు. యువతీయువకులకి సెక్స్ ని సక్రమంగా బోధించవలసిన అవసరం ఉంది. కాని నేను చెప్పేది సెక్స్ కాదు. ప్రేమిస్ట్రీ. సెక్స్ ఎదుర్కొనే ప్రేమిస్ట్రీలో ఒక భాగం మాత్రమే, సరే రా నీ సమస్య ఏమిటి పెళ్ళికి ముందు సమస్య. పెళ్ళి తర్వాత సమస్య"

"ఈ వయసులో ఇంకా పెళ్ళికి ముందు సమస్య ఉంటుందా" బట్టల తడుముకుంటూ అన్నాడు అనందరావు.

"అదే పొరపాటు. అంటే ఇంత అనుభవం సంపాదించిన తర్వాత కూడా నువ్వు ప్రేమ అంటే సెక్స్ అనుకుంటున్నావన్నమాట. అందువల్లే వయసు ప్రసక్తి తెస్తున్నావు. మనశితనం శరీరానికేకాని మనసుకి కాదు. ఏ వయసులోనైనా ప్రేమించవచ్చు. ప్రేమిస్ట్రీ చెప్పేది ఇదే. ఇప్పుడేనా అర్థమైందా సెక్సాలజిస్ట్ ప్రేమిస్ట్రీకి గల తేడా"

"సరే నీ ఉపన్యాసం ఆపి సలహా చెప్పు"

పరబ్రహ్మం పైపు ముట్టించాడు. రివాల్వింగ్ చైర్లో గిరున తిరిగి "చెప్పు" అన్నాడు.

"నాకు ఇప్పుడు జీవితంలో పెద్ద సమస్య వచ్చింది. నేను ప్రేమించిన అమ్మాయికి పెళ్ళి చెయ్యాలో"

"ఎవరా అమ్మాయి" కళ్ళజోడులోంచి చిత్రంగా చూస్తూ అడిగాడు పరబ్రహ్మం.

"స్వప్న"

"వ్యాట్ స్వప్న. అప్పుడే స్వప్నకి వెళ్ళా"

"ఇప్పుడు కాకపోతే ఇంకెప్పుడు చెయ్యమంటావు. అయినా పెళ్ళి పెటాకులు లేనివాడివి నీకెలా అర్థమవుతుంది. ఈ రోజుల్లో అమ్మాయిల్ని చూడు.

జలుబు లక్షణాలలో మిమ్మల్ని చికాకు పెడుతూన్నది ఏది?

తలనొప్పి/ఊటినొప్పి

జలుబుతో వచ్చే జ్వరం మరియు ఘోష

ముక్కు దిబ్బడ వెయ్యడం

గొంతు నొప్పి

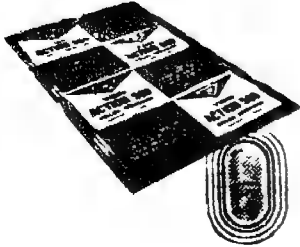
జలుబూ, రొంపావల్ల వచ్చే అస్వస్థతలన్నిటి కోసం టిసుకోండి

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500

జలుబు వర్ధింపడంతో ఒకటి కాదు పది దికాళ్ళూ, మీరిక నిరస పడిపోతారు. డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 ఒక్క మాత్రతో, ప్రభావంగల, జలుబునుంచి ఉపశమనం యిచ్చే పదార్థాలన్నీ కలిపి వున్నాయి. మీకు వర్ధిన్న జలుబునుంచి ఉపశమనం అయినానే, మీరిక మునపటిలాగే దురుకుగా వుండగలుగుతారు. డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 లోగల అద్వితీయమైన 4-రకాల చక్క, రొంపా,

జలుబూ, దాని లక్షణాలన్నిటినుంచి సర్వరంగా, ప్రభావపూరితమైన ఉపశమనాన్నిస్తుంది

1. జలుబువల్ల వచ్చే తలనొప్పి, వంటిచొప్ప నుంచి ఉపశమనం.
2. ముక్కు దిబ్బడ వెయ్యడంనుంచి ఉపశమనం.
3. గొంతు గరగర లాడటం, గొంతు నొప్పినుంచి ఉపశమనం.
4. జలుబువల్ల వచ్చే జ్వరమూ మరియు ఘోష అమృతంలో పెడుతుంది.

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 జలుబునుంచి ఉపశమనం యిస్తూనే మిమ్మల్ని దురుకుగా ఉంచుతుంది.

‘పెళ్ళి చేసుకో అమ్మా’ అని అడిగితే ‘ఇప్పుడే ఎందుకు, ఇంకా చదువు కుంటాం, ఉద్యోగం చేస్తాం’ అంటారు. తీరా వాళ్ళకి పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న కోరిక కలిగేసరికి వాళ్ళు పెద్దవాళ్ళయిపోతున్నారు. వయసులో, స్టేజీలో వాళ్ళ కన్నా పెద్దవాడు దొరక్క, అంతకన్నా చిన్నవాణ్ణి చేసుకోలేక ప్రప్రేరే అలాగే బీడుల్లా, మోడుల్లా మిగిలిపోతున్నారు. అందువల్ల స్వప్నకి ఇప్పుడే పెళ్ళి చెయ్యాలనుకుంటున్నాను.”

“స్వప్న ఏమంటోంది”

“ఏమీ అనటంలేదు. దాచేస్తోంది”

“అలా అమ్మాయి పెళ్ళిమాట దాచేస్తోందంటే నాకో అనుమానం. ఎవరైనా ప్రేమించిందేమో. నువ్వు రాస్తూ మంచి మూడోలో పున్నప్పడు చెప్తుంది వెయిట్ చెయ్యి”

“అలా అయితే సమస్యేముంది. స్వప్న ఎవరైనా ప్రేమిస్తే, వాడెంత తలమానినవాడైనా వాడికిచ్చి చేస్తాను. దాని ఇష్టమే నా ఇష్టం. దాని సుఖమే నా సుఖం.”

“ఆ మాట నీలో నువ్వు అనుకుంటే సరిపోతుందా. స్వప్నకి తెలియద్దా. ఎవరైనా ప్రేమించానని చెప్తే నువ్వేమనుకుంటావో అని చెప్పడానికి సంకల్పిస్తున్నావు. నెమ్మదిగా అడిగి తెలుసుకో”

“అదికాదురా. ‘ఏ కుర్రాడేనా నీ మనసులో వుంటే నిస్సంకోచంగా చెప్పు. నేనే చొరవ తీసుకుని మీ పెళ్ళి చేస్తాను’ అని ఎన్నోసార్లు స్వప్నకి చెప్పాను”

“ఏమంది”

“అదేంలేదు నాన్నా అంటోంది”

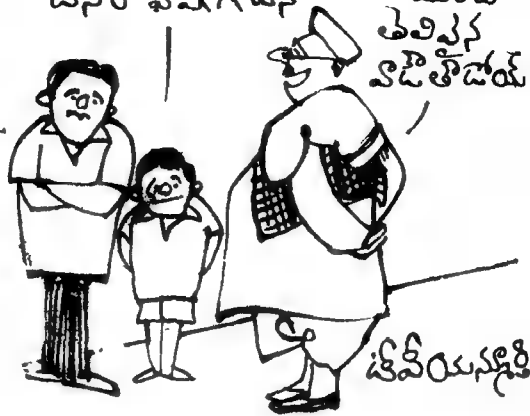
“పోనీ అలా అయితే నువ్వే ఏదో మంచికుర్రాణ్ణి తీసుకొచ్చి చూపించు”

“రెండుసార్లు ఆ ప్రయత్నమూ చేశాను. ‘ఈ పెళ్ళిచూపులు తతంగం నాకు సచ్చదు నాన్నా. నువ్వు ఎక్కడో వింటావు. ఎవరో తీసుకొస్తావు. అతను వస్తాడు. పది నిమిషాలు చూస్తాడు. మొహమాటపడుతూ నాలుగు మాటలు మాట్లాడుతాడు. ఆ కాసేపట్లో అతని గురించి నాకుగాని నా గురించి అతనికిగాని ఏం తెలుస్తుంది. ఎలా తెలుస్తుంది. ఏమీ తెలుసుకోకుండానే టాప్ వేసి ఆవునో కాదో తేల్చుకోవాలి. అపరిచిత వ్యక్తితో జీవితం వంచుకోడానికి అంగీకారం తెలియజెయ్యాలి. ఆ తర్వాత ఏం జరుగుతుంది అన్నది అదృష్టంమీద ఆధారపడుతుంది. వచ్చినా సచ్చకుపోయినా జీవితాంతం నర్దుకుపోవాలి. దానికి నేను సిద్ధంగా లేను’ అంది”

“సెభాష్ నా పాయింటూ అదే. అమ్మాయి, అబ్బాయి ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకున్న తర్వాతకావి పెళ్ళి చేసుకోకూడదు. ముందు ప్రేమ, తర్వాత

సన్నివిధుడై
దసరా వేషగడేసి

మనకు
మంచి
తెలివైన
విడితొడయ

చివ్వియనగిరి

పెళ్ళి. అదీ నా పిద్దాంతం."

"ఏరా, ముందు పెళ్ళి చేసుకుని ఆ తర్వాత ప్రేమించేవాళ్ళు మన సమాజంలో ఎంతమంది లేరు. చాళ్ళు సుఖంగా వుండటంలేదా"

"ఉండచ్చు. దానిక్కారణం-చాళ్ళ అదృష్టం కావచ్చు. లేదా ఏం జరిగినా సరిపెట్టుకుందాం అనే చాళ్ళ మనస్తత్వం కావచ్చు. దేవుడిమీద భారంపేసి 'నీట మంచివా పాం ముంచివా నీదే భారం' అని దణ్ణం పెట్టి ఊరుకునే తత్వం కావచ్చు. అది వెనకటి తరం దృక్పథం. కాని మా జీవితం మా చేతుల్లో వుంది. దాన్ని మా ఇష్టం వచ్చినట్టు తీర్చి దిద్దుకుంటాం. మా కష్టాలకీ, మా సుఖాలకీ మేమే బాధ్యులం అనుకునే ఈ తరం పిల్లలకి పాత పద్ధతులు వచ్చవు. ప్రేమ అనేది అందమైన అనుభవం. కొందరికే అది లభ్యమవుతుంది. స్వప్న దాన్ని కావాలని కోరుకుంటే సుప్న అడ్డ సడకు"

"స్వప్నకి నచ్చని పని ఏదీ చెయ్యాలన్న కోరిక నాకు లేదు. నా బాధ ఒక్కటే. మన సమాజం ఇంకా మారీ మారని స్థితిలో వుంది. పెళ్ళికి ముందు యువతీ యువకులకి పరస్పర అవగాహన కావాలంటాం అందరం. అయితే పాశ్చాత్య దేశాల్లోలా పెళ్ళి కాకముందు ఆబ్బాయి అమ్మాయి చెట్టా వట్టా లేసుకుని తిరగడాన్ని, వేటింగ్ని మనం ఆమోదించం. అంతెందుకు ఏ దురభిప్రాయం లేకుండా ఆబ్బాయి అమ్మాయి స్నేహంగా మాట్లాడుకుంటే ముక్కుమీద వేలేసుకుని దవడలు నొక్కుకుంటుంది మన సమాజం. మన పిల్లలు

పుంటున్నది ఇండియాలో. వాళ్ళ కలల్నిందా కెనడాలు, అమెరికాలు. వీటికి ఎలా పొంతన కుదురుతుంది. ఈ వ్యవస్థలో అవి ఎండమావులు. స్వప్న వాటిచెందివడి అలాపింగం చెందుతుందేమో అన్నదే వా బెంగ."

"నా చెంగా అదే. ఏవో నవలలు చదివి, సినిమాలు చూసి, ప్రేమంటే అదో రిజిస్ట్రేషన్ కలర్ సినిమాలా పుంటుందనుకుంటారు చాలామంది అమ్మాయిలు, అబ్బాయి. ఓ అమ్మాయి చీరెను చూసో, లేదా ఆ అమ్మాయి చేతిలోని బొచ్చుకుక్కని చూసో అమాంతం ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించి తీరా ఆ అమ్మాయి రాదనగానే మంచం పట్టే అబ్బాయిలున్నారు. అలాగే ఓ అబ్బాయి పొడిన పాట విసో, రానిన కు చదివో అతన్నే తమ హీరోగా ఊహించుకుని, ఆ అబ్బాయి రాదనగానే నుమ్మో గొయ్యో చూసుకునే అమ్మాయిలూ వున్నారు. ప్రేమంటే ఇలా క్రేజ్ రాదని. జీవితాన్ని సుఖంగా నడిపించే ఒక ప్రాక్టికల్ సైన్స్ అని అందరికీ చెప్పాలన్నదే నా కోరిక. అదే ప్రేమిస్ట్రీ లక్ష్యం" పరబ్రహ్మం ఆవేశంగా అన్నాడు.

"నువ్వు చెప్పేది వింటే నాకు భయం వేస్తోంది. నేను ఎవరేనా మంచి కుర్రాణ్ణి చూపించి, నువ్వి తన్ని తప్పకుండా చేసుకో అమ్మా అని గట్టిగా చెబితే స్వప్న తప్పకుండా చేసుకుంటుంది. కాని నాకది ఇష్టం లేదు. స్వప్న జీవితం ఆమె కోరుకున్నట్టుగా గడవాలి. తన జీవిత భాగస్వామిని తనే ఎన్నుకోవాలి. అయితే పొరపాటు చెయ్యకుండా తనకి సరిపోయేవాణ్ణి ఎన్నుకోవాలన్నదే నా ఆరాటం. ఎక్కడ తప్పదుగు చేస్తుందో అన్నదే నా భయం. అందుకే నీ సలహాకోసం ఎప్పుడు" ఆనందరావు కుర్చీలో ముందుకి వంగాడు. వీరియనగా పున్నదలను.

"శీష అమ్మాయి తనకి అన్నివిధాలా తగినవాణ్ణి ఎన్నుకుని, అతన్ని ప్రేమించేలా చెయ్యడానికి నీ సహాయం అవసరం అయితే చేస్తావా" అడిగాడు పరబ్రహ్మం. ఆనందరావు తెల్లదోయాడు.

"నేనా: ఆ విషయంలో సహాయం చెయ్యడమా? ఎలా?"

"చెప్తాను. అయితే దీనికి ముందు నేను స్వప్నతో మాట్లాడాలి. ఆమెని ఎనలైజ్ చెయ్యాలి. అవ్ కోర్స్ పదును హృదయాన్ని ఎనలైజ్ చెయ్యటోయి ఎందరో పెయిలయ్యారు. కాని ప్రయత్నిస్తాను. ఆ తర్వాత సలహా చెప్తాను."

"ఎప్పుడు"

"కావాలంటే ఇప్పుడే. అయితే నేను ఎనలైజ్ చేస్తున్నానన్న పంగతి స్వప్నకి తెలియకూడదు. స్వప్నకి నామీద నమ్మకం కలిగి, నా సలహా మూలంగా ఉపయోగం పుంటుందని అనిపించనప్పుడు ఆమెకి ఈ సంగతి నేనే చెప్తాను"

"స్వప్న ఊర్లో లేదు. స్నేహితురాల్ని చూడడానికి ఊరేళ్ళింది. వచ్చే

ప్రఖ్యాత చిత్రకారులు, నిర్మాణశిల్పి విజెక్ట్

గంగాధర్ రాజశర్మ వేడుకలు

సంపత్కావ్యం

చిత్రకళాకావ్యకళాపితృగ్రామి ప్రణాళిక

సాహితీలతో పాల్గొనవలసివే
ఈజ్ఞాపకంతులైన యువకళాకారులు
ఈ క్రింది చిరునామలకు వ్రాసిన రచనలు
వింసే ద్వారా సంపాదించుటకు ముందు వివరాలు పొందగలరు.

వైద్యకాలములో 17 అక్షరాలు 62 సంవత్సరముల 24 వరుస
గంగాధర్ చిత్రకళా ప్రవర్తనలను వివరించు అక్షరాలు
24 వ వేటికి 'రాజశర్మక వేడుకలు' జరుగును
గమకం, సాహితీలతో పాల్గొనినవివరించి
రాజశర్మక వేడుకల ఆక్షరాలు
పంపించుటకు

మిత్ర/పర్యవేక్ష.

కళాకావ్య

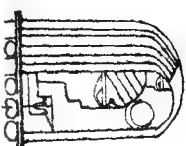
అభివృద్ధి
అభివృద్ధి

1-125/6, చిత్తూరు జిల్లా, నాగవరం మండలం 500020

ఫోన్: 60072

అభివృద్ధి
20 అక్టోబరు
1982

వారం స్వప్న పుట్టి రోజు. పార్టీకి వచ్చినప్పుడు ఆ అవకాశం ఉపయోగించుకో”

“సరే” అన్నాడు వర్తకహం.

“నే వస్తా” అనందరావు బయల్దేరాడు. వర్తకహం సాగవంపాడు.

○

○

○

■

యూక్యుక్ మంటూ రైలు స్టేషన్లో అగింది. ఎర్రెక్లస్ కంపార్టుమెంటు లోంచి దిగింది స్వప్న. ఎగురుతున్న ఊగురుల్ని మోచేస్తో వెనక్కి తోసు కుంది. అలసటగా పొంది అమె చుఖం.

రాత్రి వదిన్నరయింది. స్టేషన్లో చాలా రైల్లు వనిచెయ్యటంచేదు. ఒక రిక్షా పోర్టర్లు కూలీ కచాలా అంటూ ముందుకు వచ్చి స్వప్న సహాయం చెప్పకపోవడంతో ముందుకు వెళ్ళిపోయారు. రిన్ను మోచేసే పుచ్చుకుని ముందుకి నడిచింది. అమె సెడుస్తున్నప్పుడు భువానికి తగిలించుకున్న వానిటి బాగ్ ఊగుతూ అమె సడతూకి తగిలుతోంది.

“మాలతి కాని ప్రజీతి కాని స్టేషన్ కి వస్తారా” -ని ఒక్క శబదం అమె మనసు ఆకవడింది. ఎలా వస్తారు, తిసి రైలు లభిస్తే అవడంతో కనెక్టింగ్ రైలు తప్పిపోయి ఈ డొక్కుబండిలో రాత్రిపూట దిగింది. పాపం వాళ్ళు పొద్దున్నంతా స్టేషన్లో చూసిచూసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయింటారు. కొత్త ఊరు, మెట్టమొదటిసారి రావడం. ఇంకుగా పింది స్వప్నకి.

స్నేహితురాలి కొత్తరావురం చూడమని, దాంతో నాలుగు రోజులు సరచగా గడపురామని నచ్చింది తను. రాత్రిపూట స్టేషన్లో చిక్కుకుపోయింది. ఎర్రెస్ తప్ప తనదగ్గర వేరే వినరాలు ఏవీ లేవు.

“సరేకాని, డబాయి స్టే సరి. దేవుడు మనిషికి నోరిచ్చిందందుకే. తనకి ఊరు తెలియదని ఏ రిజెవాడికేనా తెలిస్తే చాలు. నాలుగు డబ్బులకోసం తనని ఇరుగులో పెట్టడానికి చూస్తాడు. అదే తను ఈ ఊరు మనిషే అయినట్టే ప్రవర్తిస్తే వాడే భయపడి ఆ ఇంటిముందు వదిలేస్తాడు. సైకలాజికల్ వార్ అంటే ఇదే”

స్వప్న టికెట్ కలెక్టర్ కి టిక్కెట్టు ఇచ్చి ఓ అడుగు ముందుకేసి తట పటాయింపుగా లగిపోయింది. వెనక్కి తిరిగి టికెట్ కలెక్టర్ని ‘శ్రీసగర్ ఎక్కడ’ అని అడిగింది.

“మీరు ఎవరి ఇంటికి వెళ్ళారీ”

వానిటి బాగ్ లోంచి ఎర్రెస్ కాగితం తీసి చూపించింది.

“ఇదా, జవహర్ స్కూల్ దగ్గరి అని చెప్పండి. ఏరియాలో అడిగితే చెప్తారు. మీరు ఈ ఊరుకి కొత్తా ఒంటరిగా వచ్చారా” అడిగాడతను.

(చకేషం)

యందుమీరి
వెరేవునాన్

నీలియన్

నీలియన్

(జరిగిన కథ)

(కొన్ని ముఖ్యమైన, రహస్యమైన అంశాలు గల వస్తుకం, గాంధీ పరిశ్రమ ప్రాణం కోసం హనుమంతరావు మాట్లాడిన ప్రేమగా వలసటి చిహ్నం మయ్యాడు. అ అంశాలలో గాంధీ జీవితా మాయా చేయగల రామోహనరావు సంస్థను మయ్యాడు. అంజిరెడ్డి గాంధీకి అభయం ఇచ్చాడు పోయిన వస్తుకం గురించి. అనలు నిజంగానే హనుమంతుడు వు మాయ అంజిరెడ్డి అన్యర్యంలో. గాంధీ వాణికి పోయాడు ఈ తల్లెటానికి! అంజిరెడ్డికి తెలిసి పద్దెనిగి రహస్యమైన రామోహనరావుకి చేరుంది. త్రమై అడ్డం పాపప్రసక్తితో నహా..)

—ఇక చదవండి—

25

శివ కైలాస్ బ్యాంక్ జాతీయం చేయబడి తరువాత దాని పాత డైరెక్టర్లకి వదపులు పోయినయ్యే. అందుకే అడ్మినిస్ట్రేషన్, పేవర్ విల్లులో ఉద్యోగం సంపాదించుకుంది. అయితే టాటావారా మాత్రం ఢిల్లీలో నెలరోజులు కూర్చోని, కొత్త బ్యాంకులో డైరెక్టర్ షిప్ సంపాదించాడు.

ఎవరూ ఊహించని విషయం ఏమిటంటే—మరో వదలి రామోహనరావుకి రావటం.

“ఇంతకాలం తేర వస్తుకుండి రాష్ట్ర ఆర్థిక పరిస్థితున్ని అడించిన రామోహనరావు ఇకనుంచి నేరుగా రంగంలోకి దిగదల్చుకున్నాడన్న మాట” అతనివారు దగ్గర వాళ్లు. అతనికి ఈవదలి వచ్చిందని తెలిసినప్పుడు అతడు స్వీట్లర్లాండలో వున్నాడు. ఆక్కడికే కంగ్రాడ్స్ చెబుతూ కేబుల్స్ వెళ్ళినయ్యే.

ఒక రకంగా అది అంజిరెడ్డి వర్గానికి ఓటమి.

బ్యాంకుని జాతీయం చేయించి రామోహనరావుకి గుండె నొప్పి తెప్పించిన విజయోత్సాహం చల్లారక ముందే అతడు గివర్నమెంటు బ్యాంకుకి డైరెక్టరు అయ్యాడన్న వార్త రావటం గొడ్డలి పెట్టే. ఆ రాత్రు దాదాపు రెండవంజిరెడ్డి గంటలు కొద్దీ వని చేసినయ్యే ఎన్నో రహస్యమంతనాలు జరిగినయ్యే.

(ఎనిమిదో తరగతి సోషల్ స్టడీస్ లో ఒక ప్రశ్నవుంది. పరిశ్రమల జాతీయ కరణ వలన లాభములేమి?—అని దానికి ఉదాహరణలు “దీక్ష వల్ల డబ్బు అందరికీ నహా నముగా వందబడును. బలహీన వర్గాకు ఉద్యోగములు లంచును, దేశ ప్రగతికి ఇది తోడ్పడును”—వగైరా నాన్సెన్సికల్ జవాబు ప్రస్తావన. ఏకారణంవల్ల కలాంటి వసులు జరుగుతాయో, ఎన్ని లక్షలు చేతులు మారతాయో—రాజకీయరంగంలో ఏ మార్పులకు ఇది దోహదం చేస్తుందో ఏ పాతాలోనూ చెప్పరు. ప్రజలు కూడా గుడ్డెము చేతో పడ్డట్టే ఎంకన్స్ నమయంలో ఈ పరిణామాలకి పెద్ద ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకుండానే ఓటు వేస్తూవుంటారు)

కేంద్ర ఆర్థిక శాఖ తయారు చేసిన డైరెక్టర్స్ లిస్టులో ఆఖరి షణ్డంలో ఒక పేరు కొత్తగా చేర్చబడింది. ఈ పేరు చేర్చినట్లుం కోసం రాష్ట్ర విద్యా శాఖామంత్రి ఒక బ్రీఫ్ కేసుతో సాయంత్రానికి సాయంత్రం ఢిల్లీ వెళ్ళవలసి వచ్చింది. పార్టీ ఫండ్ కోసం పేవర్ మిర్స్ అసోసియేషన్ వాచ్ (అసోసియేషన్ ఏమిటో, ఎప్పుడు ఏందుకు స్థాపించబడి దో ఎవరికి తెలీదు) అయిదులక్షలు దొనేషన్ ఇచ్చారు. నిజానిక చాలాతక్కువ డబ్బు ఇచ్చి కోరి మంత్రివర్గంలో రాబోయే ముచ్చట దృష్ట్యా విద్యా శాఖామంత్రి ఈవని తెలుటానికి వచ్చుకోక తప్పలేదు.

ఈ పేరు చేర్చినట్లుంకి చాలా కష్టపడ వలసి వస్తుందని కున్నాడు విద్యా శాఖామంత్రి. అని సుహార్తో ఛౌదరి పెద్దగా అటంకాలు పెట్టకుండానే దాన్ని వచ్చు కొన్నాడు.

రాస్మాహనరావు స్విట్జర్లాండు నుంచి వచ్చే సమయానికి ఈ పరిస్థితులన్నీ ఒక రూపుదాల్చుకున్నాయి. అతడి వరవతి దాదాపు అయిదురెట్లు పెరిగింది. ఆ సాధించిన విజయం తక్కువదేమీకాదు. ఎవరో పెద్ద పెద్ద మళ్ళీ ఆ వదలి కోసం ప్రయత్నిస్తూవుంటే ఎక్కడో స్విట్జర్లాండులో వుండి అది సుఖాయనంగా ఈ డైరెక్టర్స్ లిస్ట్ నంపాచించాడూ అంటే అది సాహస్య విషయం కాదు. అతడి ఈ విజయంతో పేవర్ పరిశ్రమలో అప్పటివరకూ అంజిరెడ్డిని సపోర్ట్ చేస్తున్నవాళ్ళలో కొంతమంది, తమ అభినందనలు రామ్మోహనరావుకి తెలుపటంవ్వారా అతడివైపు తిరిగిపోయినట్లు వరోషంగా ప్రకటించాడు.

ఈ సరిణామం గాంధీకి పెద్ద షాక్.

ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే వున్నట్టయింది.

పూర్వం శివకైలాస్ బ్యాంకు రామ్మోహనరావుది కాబట్టి తన పేపరు మిల్లు నంగతి తెలియకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. అదృష్టవశాత్తు అని జాతీయం చేయబడింది. నంతోపాటు ఎగిరిగంతులేనేడు. కానీ ఇప్పుడు మళ్ళీ ఇంకోదెబ్బ రామ్మోహనరావు ఆ బ్యాంకుకి డైరెక్టర్ అయ్యాడు. తనని సర్లినలిపేసినట్టూ నలిపేసాడు ఇక.

అంత విషాదంలోకూడా గాంధీకి నవ్వొచ్చింది. డబ్బునంపాదనలో ఏక్షణం ఆనందమో-ఏ షణం విషాదమో ఎవరికీ తెలీదనుకుంటూ. కొద్దిగా వట్టొస్తే చింత వండుధర ఏమవుతుందా అని కంగారు పడాలి కొద్దిగా వర్షంవస్తే బియ్యం ఏమవుతుందా అని విచారించాలి.

గాంధీ ఈ విషయమై అంజిరెడ్డిని కలుసుకున్నాడు అతడూ ఈ పరిణామానికి కొద్దిగా చలించనట్టు కనబడ్డాడు

‘బ్యాంకు రామ్మోహనరావు ఆధీన-లోకి వెళ్ళేటట్టువుంది. ఏం చేద్దా’ అని అడిగాడు గాంధీ.

“అది చాలా చిన్న నమన్య ఇంతకన్నా పెద్ద గొడవ ఇంకొకటి వుంది” అన్నాడు అంజిరెడ్డి.

“ఏమిటి?”

“స్వీట్టర్లాండు కే రామ్మోహనరావు ప్రధానమంత్రితో మాట్లాడదనీ, ప్రధానమంత్రికి స్వీడ్జర్లాండు బ్యాంకులోవున్న అకౌంట్లో కొన్ని లక్షల డబ్బులు జమ చేసాడనీ, దానికి ప్రతిగా ప్రధానమంత్రికి ఈ సాయం చేసేదనీ రూమరొకటి తొందర తొందరగా పాకిపోతుంది.”

“అది అతడి ప్రతిష్టకే భంగంకదా” అని అడిగాడు గాంధీ. —డబ్బుతో వదలి కొనుక్కొన్నాడన్న రూమరు పాకటం....”

“నైతికంగా అది అతడికి దెబ్బ అవుతే అవ్వచ్చు. కానీ స్వీట్జర్లాండు బ్యాంకు, ప్రధానమంత్రితో అక్కణ్ణుంచే మాట్లాడటం - ఇవన్నీ అతడు ప్రధానమంత్రికి చాలా స్నేహితుడన్న ఆర్థాన్ని ఇస్తున్నాయి. దీంతో రాష్ట్ర రాజకీయాల్లో అప్పుడే సంఘటన కూడా కలుగుతుంది. రామ్మోహనరావు దిగుతూన్న విమానం దగ్గరకి మళ్ళులు దండల్తే వెళ్తున్నారు. విమానాశ్రయం నుంచి ముఖ్యమంత్రి కారులో డైరెక్టుగా బ్యాంకు మీటింగ్కి వెళ్తున్నాడు అతడు....నాల్గోజుల తరువాత జరగబోయే ఈ ప్రోగం ఇప్పుడే ఇంత వకడ్బాదిగా ప్లాన్ చేయబడింది. ముఖ్యమంత్రి ఇంకా కలిసి కారు ఎక్కుతూ వుండగా పొటో రీసి దాన్ని దిన పత్రిక మొదటి పేజీలో వేసి-వైన నేను చెప్పినదంతా వ్యాసంగా రాయటానికి ఒక జర్నలిస్టుకి రెండువేలు లంచంగా ఇవ్వబడింది. రామ్మోహన్ రావు స్వీట్జర్లాండు ఎందుకు వెళ్ళాడు అన్న హెడ్లింగ్తో ఈవార్త పెద్దఅక్షరల్లో రాబోతుంది. ప్రధానమంత్రి లంచగొందా? అని ఇంకో పత్రిక హెడ్లింగ్ పెడతుంది.”

“మైగాడ్. ఇంత ప్లానింగ్ జరుగుతూ వుందా?” అన్నాడు గాంధీ.

“మరి?” అన్నాడు అ. జిరెడ్డి “ఆ దిన వత్రక ప్రభుత్వాన్నీ, ప్రధానమంత్రిని ముఖ్యమంత్రిని పీకి పారేస్తుంది. లంచాలుని వదపుల్చిన ఈ ప్రభుత్వం ఎంత హీనమైనదో ఎదిబోయిందో నుంది. దాన్ని చదివి అనా ఆహా ఎంత నిజాయితీ వున్న వత్రక ఇది ప్రభుత్వానికి కూడా భయపడకుండా తిడుతూ దాని లొసుగుల్ని బైటపెట్టింది. ఎవరికీ తెలియని రహస్య వార్తల్ని కూడా పైకిలాగి ప్రచురిస్తూంది” అనుకుంటారు. కానీ ఇన్ డైరెక్టుగా రామోహనరావు పేరుకి ప్రాచుర్యం లభించేలా ఆ వ్యాసం వ్రాయబడింది అసీ గ్రహించలేదు ప్రభుత్వం ప్రభుత్వంలాగే ఉంటుంది. వత్రకలు దాన్ని తిడుతూ సొమ్ము చేసుకుంటూనే వుంటాయి. వ్రజలు ఆ ప్రభుత్వాన్నే ఎన్నుకుంటూ వుంటారు ఇదంతా రొటీను. దానినంగతి వలిపెట్టు. కన్వెన్షన్ నెరవేరువలసిన కర్తవ్య ఏమిటంటే శివకైలస్ బ్యాంకులో రామోహన రావు ప్రాచుర్యం తగ్గించాలి. ప్రతికల్లో ఇక డైరెక్టుగా అతని పేరు తిట్టబడినా, అందపంసిన షళ్ళకి నూటిగా అతడి వరసతి పెరుగుతున్న నంగతి అందుతుంది. దాన్ని మనం అడ్డుకోవాలి. బై బై నీ దగ్గర ఎంత బి.వుంది?” (బి. అంటే బ్లాక్).

“ఒక గ్రాండ్” (ఒక లక్ష).

“చాలా తక్కువ”.

గాంధీ మాట్లాడలేదు. అ. జిరెడ్డి అన్నాడు. “....నేనో మూడు ఇస్తాను. ఐ. ఓ. యూ. లేకుండా తరువాత ఎడ్డెస్టు చెయ్యి”.

పెద్ద వాళ్ళలో సామిసరీ నోట్లూ-అప్పు వత్రాలూ వుండవు. డబ్బు అకౌంట్లో మార్చబడతూంది. ఇప్పుడు మూడు లక్షలు తనకి “అప్పు” ఇచ్చి-తన ద్వారా ప్రత్యర్థిని బెబ్బరిస్తామనుకుంటున్నాడు. అంజిరెడ్డి. రెండు విధాలా అతడికి లాభమే. ఇలాటి ఎత్తులు వేయ గలక కాబట్టి అంత తొందరగా జీవితంలో పైకి దాగలిగాడు అనుకున్నాడు గాంధీ.

“మనం డబ్బు విద్యామంత్రిద్వారానే ఎందుకూ వంపాలి. మనమే ఢిల్లీలోనుకు వెళ్ళాల్సివుంది”.

అంజిరెడ్డి నవ్వాడు. “రామ్మోహనరావు వేసిన ఎత్తుతో మన మంత్రికికూడా మన మీద నమ్మకం తగ్గుతున్నట్టుంది. ఓ నాలుగు లక్షలు అతడికి ఇచ్చి పంపటం ద్వారా-” “నీ మీద మాకు ఎంత నమ్మకమో చూసేవా” అని వరోషంగా చెబుతున్నా మన్న మాట. దీంతో కొంతకాలమైనా ఇతడు మనవైపు వుంటాడు. ఈ రోపులో మన శక్తి సామర్థ్యాలు ఋజువువర్చుకోవాలి.”

గాంధీ కుర్చీలోంచి లేస్తూ ‘అర్థమైంది’ అన్నాడు. “మూడు లక్షలూ నా తరపున, అప్పు బ్రాసుకోండి”

కివెల్లాన్ బ్యాంక్ చరిత్రాత్మకమైన మొట్టమొదటి బోర్డు మీటింగు ఆరోజు ఉదయం వదిగంటలకి ప్రారంభం అయింది. ఎనిమిదన్నరకి విమానం దిగి రామ్మోహనరావు ముఖ్యమంత్రి నివాసానికి వెళ్ళి అనుకున్నట్లే పదింటికి బోర్డు రూము చేరు కున్నాడు. ఒకరికొకరు కరదాంబాలు ఇచ్చుకున్నారు. ఒకరిొకరు పైకి కనబడ కుండా వరిశీలించుకున్నారు. నేను నీటిది చేస్తే-నవ్వు నాకది చేసేవాడివేనా అన్నట్టు చూపులో వరిశీలించుకున్నారు.

చైర్మన్ వక్కసీట్లో రామ్మోహనరావు కూర్చున్నాడు. అతడి వక్కసీట్లో ప్రభుత్వం తగవున డైరెక్టర్ శ్యామ్ అతడి వక్క రిజర్వు బ్యాంకు డైరెక్టర్ ప్రకాష్ మెహత అతడి వక్కగా టాటాలా వున్నారు. మొత్తం తొమ్మిదిమంది. వదో డైరెక్టర్ ఇంకా రాలేదు. నమయం వగంటల రెడనిముషాలైంది. చైర్మన్ కుర్చీలోంచి లేచి గొంతు నవరించుకొని ప్రారంభోపన్యాసం ప్రారంభించాడు.

“ప్రెండ్స్....ఈనాడు ఎంతో గొప్పదినం మనం ఇలా ఇక్కడ కలుసుకో నటం నాకెంతో ఆనందంగా వుంది. ఇంతవరకూ ప్రైవేట్ గంగంలో వుంటూవచ్చిన ఈ సంస్థ ఈనాడు ప్రభుత్వ సంస్థగా మారింది. ఐరిషీనవర్గాలకు సాయంచేసే వీలు కలిగిందినందుకు మనం ప్రభుత్వానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలి—” ఇలా అర్థం వర్ధంచేసి వాక్యాల్లో కొంచెంసేపు ప్రభుత్వాన్నీ, కొంతసేపు ప్రధాన మంత్రినీ పోగి రాడు. తరువాత ఇది చెయ్యాలి. అది చెయ్యాలి. పొడిచెయ్యాలి అంటూ ఉపన్యాసం కొనసాగించాడు. ఇదంతా చేసుడిముందు శూశారి చదివే మంత్రాలకన్నా ఎక్కువ విలువ లేనిదన్న విషయం అక్కడ అందరికీ తెలుసు.

అన్నిరకముల ఆపరేషన్స్ చేయు బోటు
మల్టిసర్కింగ్ హోమ్! వజ్రయవాద-2. !!

“ఎలావుంది పేవరు ఇంతస్థి?” అని అడిగాడు క్యామ్, రామ్మోహనరావుతో తగ్గు స్వరంతో -

“చాలా పెద్ద సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటుంది, తబ్బు నరిఅయిన నమయంలో అందకపోతే వూరిగా మునిగిపోతుంది. మన బ్యాంకే సాయపడాలి....”

ఇంతలో టైర్మన్ ఉపన్యాసం పూర్తయింది. అతడు కూర్చోబోతుంటే హ్యూన్ చిన్న చీటితెచ్చి ఇచ్చాడు. అది చదివి ఆయన మళ్ళీ కుర్చీలోంచి లేస్తూంటే తలుపు తెరుచుకుంది. “మన బ్యాంకు వద్దో డైరెక్టరు వస్తున్నాడు” అంటూ తలుపు దగ్గర నిల్చున్న వ్యక్తిని చూసి, ఆహ్వానిస్తున్నట్టు, “వెల్కమ్” అన్నాడాయన.

బ్యాంక్ వద్దో డైరెక్టర్ గుమ్మందగ్గర చిరునవ్వుతో నిలబడివున్నాడు. ఆ నమయానికి రామ్మోహనరావు వక్కావంగి క్యామ్ తో మాట్లాడుతున్నాడు. అందరితో పాటూ తంజిప్పి చూసిన అతడు అలాగే స్థబ్ధంగా వుండిపోయాడు. మొహం మీద చిరునవ్వు మాయమైంది అలా ఎంతసేపు వున్నాడో తెలీదు. నిస్సహాయతా-కోవమూ పెనపేసుకున్న బావతో మొహం ఎర్రబడింది.

గాంధీపచ్చి తనసీటులో కూర్చోనాడు.

మీటింగు ప్రారంభం అయింది.

ఒక్కొక్క ఆశనే చర్చకి వస్తూంది, అ ముగిస్తుంది. పెద్ద విభేదాలు లేకుండానే జరిగిపోతుంది.

రామ్మోహనరావు మొదటి షాక్ నుంచి తేరుకున్నాడు. అలాంటి తనవలయం

అర్థంలేదనిపించింది. బోర్డులో అందరూ తనవాళ్ళే. ఈ వదలికోసం గాంధీ ఎంతో శ్రమపెట్టి వుంటాడు. అదంతా బూడిదలోపోసిన వన్నీరు కాబోతుంది.

అతడికి నవ్వొచ్చింది ఇంత తెలివితక్కువ ఎత్తు గాంధీ ఎందుకు వేసాడా అని నవ్వుకున్నాడు.

లంచ్ కోసం బోర్డు వాయిదా పడింది.

■ నమయంలో గాంధీకి ఫోన్ వచ్చింది అజిరెడ్డినుంచి-“ఎలావుంది కొత్త వదలి?”

గాంధీ నవ్వి, “బానేవుంది కానీ రామ్మోహనరావు మనం ఆనుకున్నంతగా బెదిరిపోలేదు. అనవసరంగా నాలుగు గ్రాండులు వేస్తువేసేవేమో అనిపిస్తోంది.”

“మన నమస్య చర్చకి వచ్చిందా?”

“ఇంకా రాలేదు. ఇప్పుడు వస్తుందనుకుంటా” అని ఫోన్ చెట్టేడు. సరిగ్గా మూడున రకి వచ్చిందది.

“పేమరు రిటైలర్స్ (చిల్లర అమ్మకందారు) కి విరివిగా అప్పులవ్వాలని - బ్యాంకు తాలూకు డబ్బు ఆ మార్గంలో ఎక్కువ వయనింప జేయాలని... దానివల్ల పరిశ్రమ బాగువడుతుందని” పున్న అంశం చర్చకి వచ్చింది. ఈ విషయాన్ని చేర్చింది రామ్మోహనరావు.

“ఒకే” అన్నారు అందరూ. పోయేది తమ సొమ్ముకాదు కబట్టి చైర్మన్ ఆ అంశం పూర్తయినట్టు టిక్కుపెట్టబోతుంటే గాంధీ నెమ్మదిగా ‘ఇదంతా చిన్న విషయం కాదనుకుంటాను’ అన్నాడు. అందరూ అతిథివైపు చూశారు. రామ్మోహన రావుకూడా విన్నయంతో అతడివైపు చూసి డు. ఎంగికంటే చిల్లరఅమ్మకం ద్వారా ఎక్కువ ఋణాలు ఇస్తే దానివల్ల తరచుదరికే లాభం. అటువంటిదాన్ని గాంధీ ఎందుకు వ్యతిరేకిస్తున్నాడో అర్థంకాలేదు. గాంధీ గొంతు నవలించుకొని చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు.

“మన ప్రధాని కోర్కెప్రకారం మనం పరిశ్రమలకి, ఉత్పత్తి పెంచటానికి ఎక్కువ దోహదం చేయాలి. అంతేకానీ చిల్లర వర్తక ద్వారాకి ఎక్కువ ఋణాలు ఇస్తే పక్క ‘కాగితాన్ని’ మరింతగా కొని దాస్తారు. అందువల్ల కాగితంధర మరింత పెరుగుతుంది. అది మన ప్రధానమంత్రి ఆశయానికే భంగం. ఒకవేళ పేమరు పరిశ్రమకే మనం ఈ రెండు కోట్లూ వెచ్చించదలుకుంటే దాన్ని చిల్లర దుకాణాల్లాకి ఇవ్వలంకన్నా-ఇంకో పరిశ్రమ పెట్టటానికి ఇస్తే దానివల్ల ఉత్పత్తి పెరుగుతుంది కదా”

పెంటనే రామ్మోహనరావు కల్పించుచుని అన్నాడు- “అనలే కాగితం వివరీతంగా తయారవుతుంటే ఇంకో మిల్లు దేసికీ? ఇంతకన్నా తెలివితక్కువ ప్రపోజల్ ఇంకొకటి వుండదు.”

“కాగితం ఎక్కువ తయారవుతున్న విషయాన్ని ఒప్పుకుంటే మరిక చిల్లర

అంతటికీ కారణం చిల్లరదుకాణదార్ల దగ్గర తగినంత ఆర్థిక స్తోమతవల్లనే అప్పుడే రాష్ట్రంలో విద్యార్థులు స్త్రీయికులు మొదలుపెట్టారు. అల్లర్లు చెలరేగుతున్నాయి. ఒక జాతీయ సంస్థగా మన బ్యాంకుకి ఈ పరిస్థితిని ఎదుర్కొని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సాయంచెయ్యవలసిన నైతిక బాధ్యత వుంది. మనం కాగితం వరిశ్రమకి అప్పు ఇవ్వటం ద్వారా అలాటి నైతిక బాధ్యత నెరవేర్చిన వాళ్ళం అవుతాం. రాష్ట్ర సంక్షోభం తొలగిపోతే ప్రధాని సంతోషిస్తారు. రెండుకోట్ల రూపాయల్ని చిన్నచిన్న దుకాణదార్లకు వంచటం ద్వారా మన దేశంలో బలహీన వర్గాలకు ఇంత ఎక్కువ ఋణం ఇచ్చిన ఖ్యాతికూడా మన బ్యాంకుకే దక్కుతుంది. ప్రధాని ఆశయంకూడా బలహీనవర్గాల సంక్షేమమే! మనం తీసుకోబోయే ఈ నిర్ణయంతో ఒకవైపు రాష్ట్ర సంక్షోభాన్ని నివారించటం-మరోవైపు బలహీన వర్గాలకు సాయంచేసేమన్న పేరు అభించటం, -ఈ రెండు లాభాలూ లభిస్తాయి. ఇలాటి అవకాశం నూటికో కోటికో ఒకటి వస్తుంది. వదులుకోవటం మన మూర్ఖత్వం అంతకన్నా నేను చెప్పగలిగేది ఏమీలేదు.

దాదా నాటకీయంగా ముగిసిన అతడి ఉపన్యాసానికి బోర్డు మొత్తం మంత్రముగ్ధులైనట్లు మెంబర్ల భంగిమే చెబుతుంది. దాదావు అందరూ నీకగ్రీవంగా ఆ అంశాన్ని 'పాస్' చేయటానికి వుత్సాహితులయ్యారు. రామోహనరావు దాదా తెలివిగా తన ఉపన్యాసంలో 'బలహీన వర్గాలు', 'ప్రధాన మంత్రి', 'రాష్ట్రాన్ని సంక్షోభాన్నుంచి రక్షించటం' అన్న పదాలు చొప్పించటం ద్వారా గవర్నమెంటు డైరెక్టర్లని ఆకట్టుకున్నాడు. మిగతా ముగ్గురు డైరెక్టర్లు టాటావారాలో నహ.... అతనివాళ్ళే.

గాంధీ ఈలోపులో క్షిప్రకేసులోంచి పాతాలు తీసి బల్లపీద వరిచాదు. డైరెక్టర్లు వాటిని వరిశీలిస్తూ పూడగా చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

“ఇప్పుడు మీడిచ్చిన కాగితాల్లో మొత్తం రాష్ట్రంలో తయారయే పేవరు ఉత్పత్తి లావాకు వివరాలున్నాయి. ఈలోజూనటికి గోదాన్లలోనూ, హాత్ సేంర్స్ దగ్గర వున్న స్థాకు వివరాలు కూడా వున్నాయి. వాటిని గమనిస్తే దాదావు ఆర్థిక ప్రాధక్య గోదాన్లలో వుండిపోయినట్లు తెలుస్తుంది. నేనూ ఒక పేవరుమిల్లు ఓనర్. ఇంత స్థాకు వుండిపోయింది కాబట్టి నేనూ ఒక యజమానిగా తీసుకునే నిర్ణయం ఏమిటంటే నా ఖాతాదార్లకి ఏవో ఒక డెర్ప్స్ మీద పేవర్ని తోసెయ్యటం, ఇంత పేవరు ఉత్పత్తి జరుగుతున్న పుస్తకాలు బజార్లలోకి రాక పోవటానికి కారణం ఏమిటి?”

అంటూ మరో కట్ట డైరెక్టర్ల ముందుకు తోళాడు. “ఇవి రాష్ట్రంలో వున్న పెద్ద ప్రెస్సుల వివరాలు, ఇవిగానూ వున్న డ్రెస్సింగ్, సిలిండర్స్ వున్న ప్రెస్సుల వివరాలు ఇవి దీని బట్టి అర్థమవుతూ పూడేమిటంటే పుస్తకాలు నకలంలో రాక పోవటానికి కారణం కాగితం కొరత కాదు. ప్రెస్సుల కొరత. ప్రెస్సులకి తగిన

భారత జాతీయోద్ధమం
గురించేమైనా చెప్పగలవా..

ఈ ప్రశ్నకుం బాల
గొప్పది. దీనివల్ల
ఎన్నో ప్రైవేటు
సంస్థలు జాతీయం
చెప్పుబడ్డాయి.

V. R. Srinivas.

అధిక నహాయం అందకపోవటం! మనం ఇద్దామనుకున్న రెండుకోట్ల రూపాయలూ చిన్నచిన్న ప్రైవేటులో ఇద్దాం. ఒక కాశీపు పాక్షరీ యజమానిగా ఇది నాకు నష్టమైనా ప్రధానమంత్రి నవిశ్ర అశయాల్ని నెరవేర్చటానికి కొంత నష్టమైనా నేను దీన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాను" అని "ప్రధాన.మంత్రి" అన్న మాటను నొక్కివలకుతూ "చిన్న ప్రైవేటులవాళ్లు రిటైలు కాగితందార్లకన్నా ఎక్కువ బలహీన వర్గాలు" అని ముగించాడు తన వాదనలో లాజిక్ వుందని గాంధీకి తెలుసు. కానీ ఇక్కడ లాజిక్కులు వనిచెయ్యవు ఒక విధంగా చూస్తే "ఎవరికెంత బలముందో చూసుకునే బలవరీకే ఇది!

రామోహనరావు కుర్చీ వెనక్కి జారుడి అంతా నవ్వుతూ విన్నాడు, గాంధీకి తను వేసిన బాణం ఎంత దూరం వెళ్ళి ఎక్కడ గుచ్చుకుందో తెలీదు. కానీ ఒక రిద్దరు డై రెక్టర్లు తన వాదనని జాగ్రత్తగా వినటం గమనించాడు.

ఇద్దరి వాదనలూ అయ్యాక, బైర్మన్ ఈ అంశాన్ని ఓటింగ్ పెట్టాడు. దీపాజిత్తు హోల్డర్ తాలూకు డై రెక్టర్ "వేవరు దుకాణదార్లకు అప్పు ఇవ్వటానికై మనం మంచి నిర్ణయం తీసుకుంటాం - అని నేను బావిస్తాను" అన్నాడు. అంటే అతడి ఓటు రామోహనరావుకి వద్దదన్నమాట.

రెండో డై రెక్టరుకు రిజర్వ్ బ్యాంకు తాలూకు ప్రకాష్మెహ్రా. ఇతడు రెలి వైనవాడు. ఇతడికి గాంధీ లాజిక్ వచ్చింది. అదీగాక వేవరువాళ్ళకి అప్పుఇవ్వటం ద్వారా ఒక డై రెక్టరుగా రామోహనరావు తనకి తాను నహాయం చేసుకుంటున్నాడన్నది అందరికీ తెలిసిన సత్యమే.

అతడు గాంధీ వైపు ఓటు వేసేడు.

మూడో డైరెక్టరు ఖలహీన వర్గాల తరపున నియమింపబడ్డ డైరెక్టర్. కానీ ఇతడికి నాలుగు పాక్షికరీతూ అయిదు కార్లు వున్నాయి. రామోహనరావుతో నన్ని పాత సంబంధాలు వున్నాయి. అందుకని అటు వేసాడు

నాలుగో డైరెక్టర్ శ్యామ్ ప్రభుత్వం తరపున నియమింపబడ్డ డైరెక్టర్. అందుకని నహజంగా ఇతడికేమీతెలియదు రామోహనరావుకన్నా గాంధీ ఉపన్యాసం ఇంగ్లీషులో బావుంది కాబట్టి, ప్రకాష్ మెహ్రాకూడా అతడికే వోటు వేసాడు కాబట్టి తనూ అదే ఓటు వేసాడు. అప్పటికి చెరో వైపు రెండొక్కట వడ్డాయి. అయిదో డైరెక్టర్ రామోహనరావు తలూకు మనిషి అతడి జేబులో వున్నవాడు. కాబట్టి అటు వేసాడు.

రామోహనరావుకి మూడు-గాంధీకి రెండు.

ఇక మిగిలించి ఛైర్మన్ - టాటావాలాలు ఇద్దరే.

టాటావాలా తన నిర్ణయం గురించి చెప్పబోతూవుంటే బైట్నుంచి వ్యూన్ వచ్చి ఛైర్మన్ కి చీటి అందించాడు.

ఛైర్మన్ ఆ చీటి చదివి “టాటా సాహ్! మీకు లైసెన్సింగ్ కాలి. డిల్లీ లుంచి” అన్నాడు. టాటావాలా లేచి హడావుడిగా బైటకి వెళ్ళాడు. అయితే అతను వూహించని విధంగా అక్కడ ఫోన్ లేదు. అక్కి వుంది.

o

c

o

o

కోర్డు రూమ్ నిశ్శబ్దంగా వుంది.

రామోహనరావుకి కొద్దిగా పెన్సన్ గా వుంది. ఇది గోటితో పోయే యివ హారం అనుకున్నాడు కానీ అప్పుడే రెండు ఓట్లు గాంధీకి వడ్డాయి. దాంతో కొద్దిగా బెదిరాడు. ఆయినా అది లివ్ వోటు మాత్రమే. గవర్నమెంటు తరపువాళ్ళు తన వైపు వేయబోయినా, తనకి మెజారిటీ వుంది. టాటావాలా, ఛైర్మన్ లతో కలవు కొని తాము ఆరుగురు, వాళ్ళు ముగ్గురూ అవుతారు ఈసారి డిల్లీ కెళ్ళినప్పుడు గవర్నమెంటు డైరెక్టర్స్ “పెర్సనల్”గా కలుసుకోవాలి. నిజానికి ఈ విషయం ఈ మొదటి మీటింగ్ లో తేలిపోవడమే మంచిది. గాంధీని మరి లేవకుండా నడుము విరగొట్టి తన శక్తి చూపించవచ్చు. గాంధీ ఈ మీటింగ్ కి వేవరూ అవీ లెక్కల్లో నహజీనుకొచ్చేదంటే ఈ మీటింగ్ లోనే అమీతుమీ తేల్చేసుకోవాలనుకున్నాడన్న మాట....తేల్చుకోసీ!

అదే నమయానికి, గెడ్డంకింద రెండు బేతులూ పెట్టుకొని, కళ్ళ మూసుకుని గాంధీ ఆలోచిస్తున్నాడు. అతడు ఆలోచిస్తున్నది తన గెలుపుగురించి కాదు. నిశ్చ

అల్లడటి చలిత్రులు - ఈనాటి మేటికవలు

చైత్ర ప్రసాద్ రుపకలు

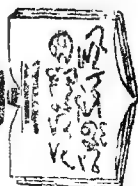
(విజయ నీలియత్)

విజయనగర పతనం-1	13.00
విజయనగర పతనం-2	12.00
షాబుషాద్	13.00
సామ్రాట్ శ్రీరంగరావు	10.00
లక్ష్మణదేవి (అల్లసాని రుపక కేంద్రభూమి నీలియత్)	15.00
ఆర్మచిరికల్	13.50
అప్పాల్	12.00
యుగంధర్	13.50
రాజ్యరాజ	10.00

* అన్ని ముక్ పాపుల్లకుం వారుకుతారు. వారకుకవతో కాలిక పుస్తకాల విడుదల లకు రూపాలు తగ్గించి M.O. పంపితే మిగిలిన మొత్తానికి V.P. లు పంపుతాము!

కవబ్బాతి పబ్లికేషన్స్

విజయనగర
విజయవాడ-520 002.

యంగా తను ఓడిపోతానని అతడికి తెలుసు.

ఇంత సీరియస్ గా దేశక్షేమంకోసం, ప్రజల సంక్షేమంకోసం వాదించినటు కనబడే తమ పునర్యాసాల వెనక నిజంగా అటువంటి కోర్కె ఏమీలేదు. వ్యాఙ్గం అప్పుని పేపరువాళ్ళకి ఇచ్చినందువల్ల తనకోపోయేదేమీ లేదు. ప్రెస్సువాళ్ళకి ఇచ్చినందువల్ల రామోహనరావుకి తరిగేదేమీ లేదు. ప్రైవేటువాళ్ళకి ఇచ్చి పుట్టా గొంతు అర్చకుపోయేలా వాదించారు. తమ స్వప్రయోజనంకోసం (అది కూడా పెద్ద ప్రయోజనమేమీ కాదు. 'ఎవరు గెలుస్తారా' అన్న మాట వట్టింపు) దెబ్బలాడుకుని తాము తీసుకోబోయే ఈ నిర్ణయం బైట 'నన్నీ కుటుంబాల భవిష్యత్తుని కాసిస్తుంది. ఎందరో ప్రెస్సులవాళ్ళని లక్షాధికారల్ని చేస్తుంది. కాగితం అమ్మేవాళ్ళని ఎందరోనీ వీధి వడేస్తుంది. తమ లెవల్లోనే ఎలా వుంటే ఇక అసెంబ్లీ లోనూ పార్లమెంటులోనూ వ్యక్తిగత, పార్టీ వక్ష నిర్ణయాలు ఎలా వుంటాయి? ఎవరి ప్రయోజనంకోసం తాముందరూ ఈ బోర్డు డైరెక్టర్లుగా అసెంబ్లీ మెంబర్లుగా పార్లమెంటేరియన్లుగా వనిచేస్తున్నారు?...తను వేదాంతి అవుతున్నాడా....నో...నో... అనలా తావమే రాసేయకూడదు.

"నేను ఇంతవరకూ మిమ్మల్ని ఏమీ కోరలేదు టాటాసాహ్. ఈ ఒక్కటి చేయండి" అంది లక్ష్మి.

దాదాపు అయిదు సంవత్సరాలుగా వాళ్ళిద్దరి మధ్య సంభాషణ జరుగుతుంది. టాటావాలా ఆలోచిస్తున్నాడు. ఈక్షణం తను తీసుకోబోయే నిర్ణయం తనజీవితంలో గొప్ప మార్పు తెస్తుందని తెలుసు. శాశ్వతంగా రామోహనరావునించి విడివడటమే!

అయినా రామోహనరావు తనకేం చేశాడు.

టాటావాలాకి వరనగా సంఘటనలు జ్ఞావకం వచ్చాయి.

తమచేత టి. ఎఫ్. టి. కంపెనీ స్థాపించటం-దాంట్లో నష్టం-షేర్లు కొనవద్ద నటం-అందులో నష్టం-వరుసగా అన్నీ నశించాయి! ఈ రామోహనరావు చేసిన ప్రతి పన్నీతన స్వార్థంకోసమే....

కానీ లక్ష్మి అలాకాదు. తనని నమ్మింది. అన్నీ తనకి చెప్పింది. ఈమెగాంధీ లాల్ బాబుకు మనిషి అయితే అటు వుండొచ్చుగాక! ఆమాటకొస్తే తనకి రామోహన రావు ఎంతో గాంధీ అంటే!

నేరంనాదికాదు మిలాడై! | అయితే నీ వయసుడిగి
నా వయసుది! | పోయేంత వరకుం పైల్లా
టూండు!!

రాజకీయాల్లోనూ, విజినెస్సులోనూ స్నేహాలూ బంధుత్వాల్లా ఏమిటి?

ఓమ్మి అతడి చేతిమీద చెయ్యివేసి "ప్లీజ్" అంటే కరుగుతున్న మంచు
పూర్తిగా కరిగిపోయింది.

బోద్దురూమ్ లోకి వచ్చి టాటావాలా గాంధీవైపు ఓటు చెయ్యగానే చెర్మన్
కొద్దిగా కంగారు పడ్డాడు ఇప్పుడు తను ఎటు ఏస్తే అటు తీర్మానం నెగ్గుతుంది.
అటు వున్నది-గవర్నమెంట్, రిజర్వు బ్యాంకు డైరెక్టర్లు. వాళ్ళికి వ్యతిరేకంగా
ఎందుకు చెప్పటం-

తను గాంధీ ప్రతిపాదనని నవ్వి చేసాడు. నాలుగూ మూడు రేడాతో
రామ్మోహనరావు ఓడిపోయాడు.

26

శివకెలాష్ బ్యాంకులో రామ్మోహనరావు తీర్మానం ఓడిపోవటం-ఆ చరిత్ర
లోనే పెద్ద నాటకం.

దీనికి రామ్మోహనరావు రియాక్షన్ ఎలావున్నా గాంధీమాత్రం ఆశ్చర్యంతో
తలమునకలవుతూ టాటావాలా వైపు చూసాడు.

బ్యాంకు మీటింగ్ పూర్తయ్యాక బైటకొనే లక్ష్మి కనబడింది. అతడు మరింత ఆసక్తితో “నువ్వెలా వచ్చావ్ ఇక్కడికి” అని అడిగాడు.

“అంజిరెడ్డిగారు-నవ్వు అర్జెంట్ గా వచ్చావని పిన్నాడు. ప్రొద్దున్న కార్లో వచ్చాను” అంది.

అతడికి అంజిరెడ్డి పాను అర్థమై “హట్సాఫ్ అంజిరెడ్డి” అనుకున్నాడు. ఈ న మటన ప్రభావం ఇక్కడితో ఆగిపోలేదు.

“వేవర్” అని ఒక చిన్న వ్యక్తి వస్తుంది. కేరం పేరే ఉత్పత్తిదారులకే పరిమితమైన వ్యక్తి అని. “పోల్ టీ” అన్న వ్యక్తి కోళ్ళ పెంపకం ద్వారా పరిమితం అయినట్లు. ఆ వ్యక్తి పెద్ద అక్షరాల్లో “రామ్మోహన్ రావుపై అంజిరెడ్డి విజయం” అన్న వార్త ప్రచురించింది ఆ వార్త అన్ని వర్గాల్లో దావానలంలా వ్యాపించింది

అంజిరెడ్డి గాంధీకి ఫోన్ చేసి “దాంక్యూ అండ్ కంగ్రాట్స్” అన్నాడు. “ఈ డెబ్బితో రామ్మోహన్ రావు అజగా పోతాడు. నీ కని తీర్చుకున్నట్టే”

“ద్యాంక్స్ నాకు మీరిచ్చిన మూడు లక్షల్లో ఒక గ్రాండ్ జుజుచేసుకోండి” అన్నాడు

“పంపిస్తున్నావా”

“లేదు. బ్యాంకు డైరెక్టర్ గా వుంటే నేను మీకు చేసిన సాయానికి ”

“సాయం ఏమిటి”

“కాగితం చిల్లర దుకాణవారానికి అప్పు వెళ్ళకుండా వుండటం మీకు లాభమే కదా! అని చేసినందుకు పీజు లక్ష! కలా చిన్న చిన్న మొతాలో సంపాదించలేక పోతే ఎప్పటికీ నా మూడులక్షల అప్పు తీరేయ!” అని ఫోన్ పెట్టేసాడు.

○ ○ ○ ■ ○ ○ ○

ఆరోజు రాత్రి ఎనిమిది అవుతూవుండగా ఒక చిత్రం జరిగింది.

తలుపుచప్పుడయితే వెళ్ళి గాంధీ తలుపుతీసాడు.

ఎదురుగా రామ్మోహన్ రావు నిల్చుని వున్నాడు నవ్వుతూ.

గాంధీ అప్రయత్నంగా అడుగు వెనక్కి వేసాడు

(నళేవర)

హండికాప్

- మధుచక్రవర్తి -

ఈ కాలం కుర్రకారు మరీ బరితెగించి ప్రవరిస్తున్నారు. ఒక్కొక్కరినీ దగ్గర్నుంచి చూస్తున్నాను వాళ్ళిద్దర్నీ. ఇది బస్సనీ, దీంట్లో యికా ప్రయాణికులు ఉన్నారన్నప్పుడే లేకుండా ఒకటే వక వకలా, నృప్తిలోని ఆనందమలా తమదే అన్నట్టుగా—లోకమంటా రామిద్దరమే అన్నట్టుగా.

ముందు గేటు వక్కా కూర్చున్నారు.

కొత్తగా పెళ్ళయిందన్నట్టుగా, ఆ అమ్మాయి మెడ వెనుకగా వసువుతాడు ముడి కసిపిస్తోంది. బహుశా వాళ్ళు సింహాచలంలో... స్పెక్కి ఉండాలి. నేను గొప్పల వట్నంలో ఎక్కినప్పటి నుంచి చూస్తున్నాను—ఒకరి మీద ఒకరు ఒరిగి పోవడం, ఒకరిని ఒకరు కొరుక్కోవడం.

నిజం చెప్పొద్దా—ఆ అమ్మాయి చాలా బాగుంది. దాంపత్య జీవితపు తొలిరెయ్యి దనాన్ని—నుభాన్ని అనుభవిస్తున్న తృప్తి ఆమె కళ్ళలో....బుగ్గల్లో కొట్టొచ్చినట్టు కనబడతోంది, మరి అతను?....ఒత్త

యర ఉంగరాల జుట్టుతో....నిటారైన ముక్కుతో....వచ్చని మేని ఛాయతో... అందగాడే!

ఎంత అందంగా ఉండే మాత్రం.... ఎంతదంపతులైతే మాత్రం...యిలా వది మందిలోనూ, మరి యింత యిదిగా చ... చ.చ.చ...మన సాంప్రదాయం—కట్టు బాటు మరచి.. ఇంత చౌక బారుగా.. నాకు ఒక్కమండి పోతోంది. అయినావాళ్ళ కోసం అనవసరంగా నా “మూడ్”పాడు చేసుకోవటం నా కిష్టంలేదు. అందుకనే ఈరోజు సాయంత్రం నా కార్యక్రమం వేపు నా ఆలోచనస్థు మళ్ళించాను. ఈ సాయంత్రం స్థానిక సెంట్రల్ లైబ్రరీలో ఏర్పాటు చేసిన సాహిత్య సభలోనన్ను దక్కగా ఆహ్వానించారు. ఇలా సాహిత్య సభల్లో ఉపన్యసించడం వదేళ్ళగా నాకు వరిపొడైపోయింది. సభలో మాట్లాడవలసిన అంశాంను మనసులోనే మనసం చేసుకుంటున్నాను.

గత యిరవైయేళ్ళగా రచనలు చేస్తున్నాను. సాహిత్యంతో వరిచయమున్న వారందరిలో నేనో ప్రముఖ సాహితీవేత్త

సేహబిందువు

ఒక్క బీజంలో అగణిత వన
విరానాలు

ఒక్క బిందువులో అగణిత
వనధానాలు

దేశ-ధర్మ-జాతి-వర్గ వంతెనలు దాటి

ఒకే విరాట హృదయంలో

(విరాజితాలు) ప్రకంపితాలు

రూపగంధ భేదమున్నాకూడ

మన్ను మలినం కాదు

కోటిదీపకాంతులై వెలుగుతుంది

ఒక్క సేహబిందు

విద్యారణ్య కావ్యేకర్

నన్న గుర్తింపు ఉంది. మంచి రచయిత
నన్న పేరుంది

ఐన్న పోర్టు ఏరియాలోంచి పోతోంది.

నా ఆలోచనల్లోంచి లేరుకుని వాళ్ళ
పంచుసాను.

మామూలే - ఇంకా వాళ్ళలోఁలోనే
విహస్తున్నారు వాళ్ళది ఈ ప్రాంతం
కాదేమో-కనుచుపుమేర పరచుకున్న
కన్యేయర్ బెట్టుచు-గుట్టగట్టలుగాపోగులు
పోసిన గంధకవు పొడిని-దూరంగా
హర్షయలో లంగరు వేస్తున్న విస్ఫుల్ని-
ఎత్తయిన క్రేన్స్ ని యారాడ కొండమీది
లైటు హాసని చేత్తో గొప్పగా చూపిస్తూ-
కాబూల్లో ఉన్న మనిషితో, కేబుల్లో
మాట్లాడు తున్నటు, ఆరున్నొక్క శృతిలో
అంజనేయరాజులా ఆతగాడు ఆరుస్తూ,
అభినయించి చెబుతుంటే-ఆమెగరు మహ

అశ్వర్యవడిపోతూ, చక్రాల్లాంటి కళ్ళను
వరిత వికలంగా చేసి చూస్తూ
విటోంది. నాకు ఉన్న పళంగా లేచి
వెళ్లి అతగాడి నోరు మూయించాలని
పించింది.

"బొత్తిగా సంస్కారం..నివిక్ సెన్స్
లేని క్రికెట్స్.."నాలో నేనే గొణక్కు
న్నాను. ఎండుకో మొదట్నుంచీ ఆ జంట
వట్ట నాకు నదభిప్రాయం కలగ లేదు
వాళ్ళ చేష్టలు చిరాకనివిస్తున్నా - అటు
వేపు చూడకూడదను తుంటూనే చూస్తు
న్నాను.

ఐన్న పోర్టు ఐస్టావ్ లో అగింది.

అతను లేచాడు. లేపాషి లాల్పీలో
బెంగాళి బాబులా ఉన్నాడు. ఆవిడగారు
విక్టోరియ మహారాణిలా అతి నెమ్మదిగా-
ధీమాగా-దర్బాగా లేచి, తనను వదిలి
ఎక్కడికో పారి పోతాడని కాటోలు
తామర తూడులాంటి తన చేతిరి, అత
గాడి నడుము చుట్టు పోసిచ్చి నులి
మెత్తంగా వట్టుకుంది. మరి అతగాడు
తక్కువ తిన్నాడా!...తన ఐలమైన
ఎడమ చేతిని ఆమెగారి నడుం చుట్టూ
వేసి మరి తదగ్గరకు వాల్చుకుంటున్నాడు..

అబ్బబ్బ..ఆవికారపు చేష్టలకి నాకు
వాంటి వచ్చేట్టుగా ఉంది. చూళ్ళేక తం
దించుకున్నాను

సుభ్రంగా ఇంటికెళ్ళాక వాత్సాయనుడి
భంగిమలన్నీ ఒకటి కి వది సార్లు
ప్రాక్తిను చేసుకోమను. నేను కాదన్న
కానివదిమందిలో... ఇదేమిటి... పేద
అమర ప్రేమికుల్లా... ఐన్నకదలగానే
తలెత్తి కిటికీలోంచి వక్కకి చూసాను.
వాళ్ళిద్దరూ రోడు దాటుతున్నాడు.

అప్పుడు చూసాను-ఆమెను పూర్తిగా.
ఆమె పాదాల రేత తమల పాకుల్లా
లేపు.

ఎండిపోయిన అకుల్లా, పోలియోవాత
వడి ముడుచుకుపోయాయి కాళ్ళు విక్ర
తంగా వంకర తిరుగన్నాయి.

అతన....ఆమె నడుంచుట్టూ చేయి
వేసి, పొదివివట్టుకుని, జాగ్రత్తగా రోడ్డును
దాటిస్తున్నాడు.

వెళ్తుంటే.... వెళ్ళినాటినుండి— వదిలే
నేళ్ళ నుండి— వంటింటికి— వడకటిం
దికి వరివితమైపోయి ఎలాంటి పికార్లు-
నరదాలు—నీనం నీనిమాలు ఎరుగక,
ఎప్పుడూ ఉబ్బనంతో దగ్గుతూ, జీవిత
భైదీతా ఇంట్లోనే మగ్గుతూ— నన్ను
ఎప్పుడూ ఏమీ కోరి ఎరుగని నా భార్య
నీత గురుకోచ్చింది....

అర్ధ్రతతో నా కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

నేను పోకొతిన్నాను!

ఆ అతాగ్యురాలి జీవితభాగస్వామిగా
స్వీకరి చిన అతని హృదయం ఆకాశ
మంత వికాసంగా - అతని వ్యక్తిత్వం
మేరువర్ధనమంత ఎత్తుగా అనిపించాయ్
నాకు.

తన భార్య అవిధిచె నా-వదిమందిలో
ధైర్యంగా - మౌనంగా నీకు తోడు
నెనంటూ అతనలా ఆమెను నడిపించుకు

అవిధిదాన్ని ఆర్థాంగిని చేసుకున్న
అతని ఆధర్మం....మానసికంగా నాలోని
అవిధితనాన్ని బట్టబయలు చేసింది. నా
నలభై యేళ్ళ జీవితం.... అనుభవం....
ఆలోచన...అవగాహన....అన్నీ ఒక్క
సారిగా అవిధిచె పోయాయనిపించాయి.
నిగ్గుతో నా ఒక్క చచ్చిపోయింది.

బహుమతం తనకివేమీ వట్టనట్టు
ముందుకు పోతూనే ఉంది.

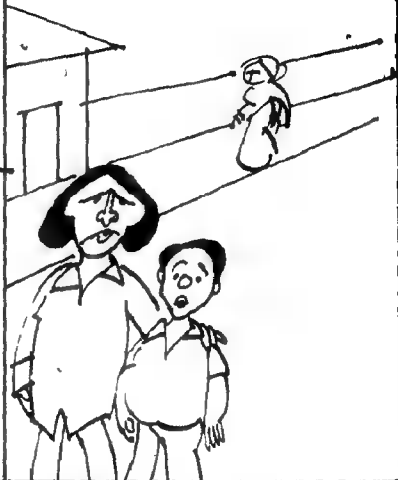

రోడ్డు కోటారి

1981-82 లో సరా
దుకాణాల వేలంపాటులో

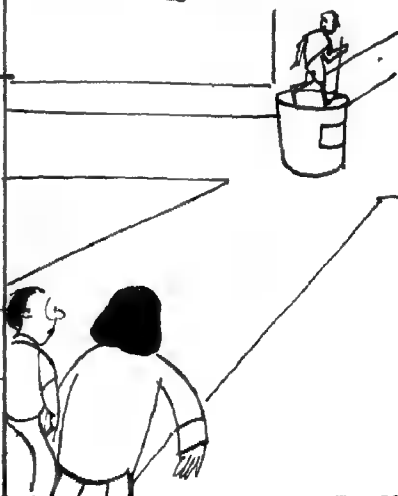
మన రాష్ట్ర ఎక్స్ట్రా శాఖ
వారికి 1,27,34,318 రూ॥లు
రాబడి లభించింది!!

ఈమధ్య 1982-83 కు
సంబంధించిన వేలంపాటు
లో 16,35,86,628 రూ॥లు
రాబడి వచ్చింది!

అంటే కిందబోడొక్కన్నా
ఈ ఏడే మనకి అదనంగా
14,08,52,310 రూ॥లు
లాభం వచ్చిందన్నమాట!

పేగా సందు సందుకూ
గాంది గాందికీ సారా
దుశాణాలు వెలిశాయి!!
ఎక్కడెఱుసినా అవే!!

సారాయిశోసం మనం
ఎమిట దూరం నడవక
రేదు! మన రాష్ట్ర
ప్రభుత్వం ప్రజలను చేసిన
ఎన్నో సదుపాయాల్లో
ఇదాకటే!!

ఎందుకూ?

↑ ఇవ్వు చెబుతా!!

మంటల్లోగే..

సర్వ చరాచర సృష్టి రహస్యానికి అవంతి మొహంతోకి చూసాడు.
 ఆద్యైత సంకేతమై నిలిచిన స్మశాన సజీవస్మతులకు నిరీవ రూపంలా-
 వాటిక లో.... నిర్వి కల్ప సమాధిలో అఖండ సచ్చి
 నతువను కూడ గట్టు కుంటూ చితిని దానం దాన్ని వెదుక్కుంటున్నట్టుగా
 సమీపించిన తేజోమూర్తి అఖరిసారిగా అవంతి....

జ్యోతి-భాగ్యలక్ష్మి లాటరీ కథల పోటీలో కన్నా లేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

మనసు కక్కిన రక్తపు రా రల్లా
ప్రాంతంగా ఆశ్రువులు బయటకు
చిమ్మాయి....

వణకుతున్న చేతులతో చితికి నివ్వం
దించాడు.

శృతి చేసిన జీవనరాగంలో అనుకోని
అవశ్రుతిలా ఉవెత్తున పైకి లేచిన
మంటలు....

దుశ్రమణం కలిగించే ద్రవ తవ్వ
ఉదయాస్తమయాలు వేరు కావని నిర్వ
చించే బ్రహ్మజ్ఞానిలా వశిమాన అరుణ
రాగంతో అద్దం వడుతున్న నూర్యుడు...

శిథిలమైన రవ్య భావత్య సూర్యువు
శరణలా అగ్నికి ఆహారై పోతున్న
అవంతి....

“అవంతీ..రాయటం ఆపా సావేం..”

“చేతులు నొప్పెడుతున్నాయిండీ....”

“పోనీ....స్టోగా డిక్టేడ్ చెయ్యనా..”

“ఇవాల్కి చాలండీ....”

“రేవే కథని పోస్ట్ చెయ్యాలి...
మంచి దానివి కదూ....”

“ఏమో బాబూ....నాకైతే అలసటగా
వుందీ....

“నరేలే....నిద్రపో....”

“కోవమొచ్చిందా....”

“ఉహూ....”

“మరి మీరు విద్రపోదూ....”

“ఉహూ....”

“మరి....”

“ఇలాగే....నిన్ను చూస్తూ తెల్లవార్లు
గడిపేస్తాను”

“ఆహ....”

“అబ్బా.....లైటార్పండి....ఆర్ప
మంటుండే....”

“వీలేదంటుండే....”

“ఎండుకని....”

“అర్పిలే....నువ్వు కనవడవుగా....”

“వినవడతాగా....”

“నవ్వు కనవడతూ వినవడాలి....”

“ఎంతకాలం....”

“ఎల్లకాలం....”

“ఒకవేళ....యీక్షణంలో....ఇలాగే
మీ ఒడిలో....రాలిపోతే....”

“అవంతీ....”

రాకాసి కేకలా తీతువు అరువు.....

రివ్వున విచిన గాలికి చితిమంటలు
చిరుగుటాకులా కడులుతున్నాయి....

మరిగిపోతున్న నల్ల గుణంలా
మునురుకుంటున్న మనక చీకటి....

నిరానకంగా నీగరెడ్ వెలిగించాడు.

గుండెల్లోని వర్షానో ఆశ్రువుల్ని
అవిరిచేస్తుండే....

కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు

అంటుగా కదలి ఆదృశ్యమైపోతున్న
దాంవర్య జీవనస్మృతి....

పాలపూర ఉల్కగామారి నేలరాలిన
విపాదకృతి....

చప్పట్లు....

ప్రశ్నిలోని ప్రశాంతతని ప్రశయ
ప్రభంజనమై హరించే నమ్మెటపోట్లు....

“తేజోమూర్తి....అందుకో అభాగ్య
శ్రీల కన్నీటి హారతి....”

“శ్రీజాంతీవన లిపిరాస చిరుదివ్వెను
వెలిగించిన అఖండజ్యోతి రచయితగా
నలుదిసెలా నూరేట్ల వ్యాపించాలి నీ
భ్యాతి”

“ఎ లైట్ టు లిట్ ది లైటాప్
లైట్....”

చురుక్కుమన్న స్వగతం....

నిగరెట్ నేలపై నుసిగా రాలింది....

గుండెల్లో క రాశ నృత్యం....

“ఏమండీ....”

“అ....వం....తీ....ఎందుకాకన్నీళ్లు
ఏం జరిగింది....”

“.....”

“మాటాడు అవంతి....ఏమైంది?”

“ఏమండీ ...వతనమైన శ్రీలంఠే మీ
రెండుకుకంత జాలి....”

“గుండెలారే గతం తప్ప నేడదీరే
వర్తమానానికి నోచుకోని అభాగినలు
కాబట్టి....”

“వాళ్ళ జీవితాలు అలాగే. కడతేరి
పోవాలా....”

“లేదు అవంతి....మోడవారిస వారి
బ్రతుకులు మళ్ళీ మొలకెత్తాలని కోరుకునే
మొదటి వ్యక్తిని.... అటువంటి ఆదర్శా
నికే కట్టుబడిన రచయితన్నేను....”

“.....”

“.....”

“ఏమండీ....నన్ను క్షమించదూ...”

“క్షమించాల్సిన పొరపాటు ఏంచేసా
వని?....”

“చేసానండీ... .. మీకు మోరమైన
అన్యాయం చేసాను”

“అవంతి ..”

“అవునండీ....నూరేట్లు మీ నీడలో
బ్రతికాల్సిన నేను యీ నిప్పుల కొండను
నా గుండెలో దాచుకోలేను....అనక్షణం
మిమ్మల్ని మోసంచేస్తూ....”

“అవంతి....”

“నేను....నేను....”

“.....”

“నేను....ఓ మోసపోయిన ఆడదా
న్నండీ....పెళ్ళికి ముందే ఓ దిద్దకుతల్లి
నైన....”

“అవంతి....”

.....

“అ ...వం ...తీ....”

.....

“ఇట్సూర్ లైట్.... ఆనెస్ట్ ఎర్రర్
ఈజ్ టు బి పీడిడ్ నాచీరిడిక్యుల్డ్....”

“పెడేర్ మంటూ కపాలం పగిలిన
చప్పడ....

పొగచూరిన ప్రకృతిలో ఆకలితీరిన,
ప్రేతాలా ని పురుషు కప్పకుంటున్న
నిప్పులు....

మేఘా వృతమైన ఆకాశం శోకాన్ని
అవుకొలేక చిటవటలాడింది ప్రేతాత్మల
కోరనెతో గాలిహోరు....

కాళ్ళక్రింద దొర్లుతూన్న కపాలాలను
తప్పించుకుంటూ తన్ను కుంటూ....

అక్టోబర్ 2000 వ. చిత్రం

దాసరి నారాయణరావు

జానని వర్మ

హాంకపుటి పత్రిక

మేఘసందేహం

కవివర్యురమననారాయణ శర్మ

అక్షయ ప్రకాశ

SAI KRISHNA AOS

రచయిత పరిచయం

ఉద్యోగం హైదరాబాద్ హెచ్ఎమ్ టిలో ఫౌండ్రీ ఫోర్ మెన్ గా. రాయటం మొదలు పెట్టింది ఎప్పుడైనా ఇంత వరకూ ఆంధ్రప్రభ, ఆంధ్రభూమి, జ్యోతిషప్రికల్లో ఓ ము పై చాకా కథలు వ్రాయాయి.

ఇదే మానవప్రికల్లో 'హర్షభాష్యం' 'అన్నమించని నూర్గుడు' అనుబంధ నవలలతో పాటు అమధ్య ఆంధ్రప్రభ వారపత్రికలో 'వడి లె చే క థ లి

తరంగం' నవల కూడా సీరియల్ గా ప్రచురించబడింది. అన్నటునాకు ఆది నుంచి నాటకాల కూడా రాయటం అలవాటు - 'కేటు-డూప్లికేట్' కాస్త పేరు తెచ్చింది కూడాను.

అప్రయత్నంగా పెరిగిన గెడ్డంతో ఎలా వుటానో చూసుకునే అవకాశాన్నిచ్చిన జ్యోతికి కృతజ్ఞతలు.

నల్లగల రచన ద్వారా మంచిరచయిత అనిపించుకోవడం మంచిదని పించే నాకు ఒకసారి మంచి రచయితగా గుర్తింపు పొందినవాడు రాసే ప్రతిదీ మంచి రచన అంటే అంగీకరించ బుద్ధి కాదు..

అభిమాన రచయితలు చాలామంది వున్నాడుకాని నాలాంటి యువ రచయితలకు మార్గ దర్శకుడు-ఏం రాసినా ఎంత బాగా రాసాడు, అనిపించుకుంటున్న మిత్రులు యందమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారు అంటే అందరికన్నా అమిత గౌరవం మరి....

కొమ్మనాపల్లి గణపతిరావు

తులుతూ బూడిదగా మారినా ఆవంతిని నమీపించాడు.

గాలి గుసగుసలు....

"నాచావుతెవరూ బాధ్యులు కారు.... దేవుడిలాంటి భర్తను దగాచేసి ధైర్యంగా బ్రతికే శక్తి లేక ఇలానన్ను నేను అంతం చేసుకుంటున్నాను....అవంతి...."

"అ....వం....టి" కెన్నర్ గొంతులా పూడుకు పోయిన కంఠం.... అణువణు

వునా ఉద్విగ్నత....

నిశ్చయంగా జారిన కన్నీళ్లు నిప్పులపై వడి అర్థం కాని భాషలో కనురు కుంటున్నాయి....

"మిస్టర్ లేజ్ మూర్తి....పోస్ట్ మార్గ్ మేలో విషం పుచ్చుకుని ఆత్మహత్య చేసు కున్నట్లుగా నిర్ధారణయ్యింది.... ఎంకయ్యూరిలో ఉత్తరంలోని దస్తూరీ మీశ్రీమతిదేనని కూడా రూపొందింది.

**అబ్బబ్బ! మావాడి తపన చూడడం నాతరంకాదు బాబూ,
ఎంతగా అల్లలాడి పోతాడో పాపం.
చూతారా, స్కూల్లోంచి వస్తూ కుబ్బరంగా తడిశాడు...
ఈ పాపిష్టి జలుబు తెచ్చుకున్నాడు.**

పోయినసారి వాడు తడిపోర్చినప్పుడు
తయింకో నాకు వసుకు వుల్లింది. ఆ
కుమ్మలా, ఆ ముక్కు కారడం. అబ్బ! ఆ
వర్షం నోవ్వలని ఎవ్వారు. నేనేమో
వెంటనే వాడి తల కుడికి వక్క మీద వదుకో
తెల్లగాను. అప్రెస్ విక్స్ నేపోరక వాడి
ముక్కుపైనా, గొంతుపైనా, ఛాతి పైనా,
అలా ఏదైతే వదులా జాగా జాకాను.
విక్స్ కలవే ఎవరి...వా బాబు కాకంకా

వక్కగా నిద్రపోయాను. తెల్లారగానే
వసుకుగా స్కూలుకు వెళ్లడానికి తయారయ్యాడు. ఏమిటి, వాడి బాబూ! అదిగో...
హలాహ్ కాలి!
అంక నాగే ఏగురైతమ్మ!
ఎప్పుడూ వదివేసి విక్స్ నేపోరక పీచా
తయారుగా దగ్గరుంటుంటా,
నా బాబు వసుకుగా అంటావని తెలిసి
తప్పిగా ఉంటా!

విక్స్ ఇన్ఫె ఆధారం మీ ఆస్పత్రయాలకు సమానం

విక్స్ నేపోరక బాబు లక్షణాలన్నీ
త్వరగా తగ్గిస్తుంది. ఎందుకంటే దానిలో
రెండు విధాల వదివేసి కాస్తయ
సూత్రం ఉంది. దాని కొవర యొక్క
ఎల్లూ మీ క్యాపసూల్స్ తొలి
పోయిగా గాలి పిల్చుకోనిస్తాయి. ఆక
దాన్ని వర్షంపై రావవప్పుడు ఒక
నోవ్వలు ఉపకరిస్తాయి. అందుకే,
అది కుటుంబానికివదిలి అది
విక్స్ సనియమైన బాబు సేదయింది.

విక్స్ వేసారేవే

యూకెన్ కలెక్ట్ ది బాడీ....”

హెష....గొంతు విడచ కట్టుకు
పోతున్నట్లుగా గుండెల్లో గునపాలుగుచ్చు
తున్నట్లుగా... భవం.... అవభవం

చీకటి...మనసు పైకికటి పోటులా.

తరుముతున్నగా పైకి లేచి వరుగు
లాంటి నడకతో ముందుకు నడిచాడు ...

ట్రాన్స్‌లోకి జారిపోతున్నట్లుగా...ంది.

దిస్టెంట్ కిస్సింగ్ ఫేసింగ్ డే విస్స
రింగ్ టు హిజ్ యియర్....ఐ యామ్
డెత్....యు ర్ మదర్ .. ఐయామ్ టు
గివ్‌యూ ప్రెజ్ బర్ట్....”

వర్షం.... ఉరుములు.... వరుగు....
అవంటికి దూరంగా... దూరంగా వున్న
స్మృతానానికి దూరంగా....

ఏవో వికృత వరిహాసాలు....

అవహేళనలు....

నూదుల్లా శరీరాన్ని మోడుతున్న
కల్లు....

ఇండిలోనికి అడుగుపెట్టాడు.

చీకటి....చిక్కని పావలా.

అవంతి పారాడిన దేశాలయం.

ఆదర్శనిలయం.... నవ్వులు.....
ఎవగది....

బయట పెనుగాలి....అంతరంగంలో
కల్లోల సాగర మథనం....

కిడికి రెక్కల విలయచిన్మానం....

“పూర్తిగా తడిసిపోయాను....జలుబు
చేయదూ....”....ఎవరది....

లలిత మృదుకలిత విన్యంభరవిక్రతు
ప్రణవనాదం....

అమని సౌదామని సౌహార్దనుమధుర
ప్రణయగానం....

చీకట్లను చీల్చుతూ విద్యుద్దీపం....

ఆల్బమ్‌లోని అవంతి సఫ్యతోంది..
కవ్వెస్తున్నట్లుగా ప్రవరిస్తోంది. గోడలకు
వేలాడుతున్న నశ్వాన పత్రాలు అనీవంజు
రాల్లా తలబాపుకున్నాయి.

కిడికి రెక్కల మూయబోయాడు.

“అబ్బా వద్దండీ.....ఉక్కి
టోసుండే....”

“అవంతి....” గిరుక్కున వెనక్కి
డింగాడు.

అవంతి నిస్సతువగా నేలపైకిజారింది
అనంకల్పితంగా అందుకున్నాడు
అవంతి పోబోను.

అందుబాటులో మరేదో కవరు....

స్నేహితుడు సూర్యంరాసింది.

“ఒరేయ్....తేజూ... నీ రచనద్వారా
కొంత నీ స్నేహంద్వారా మరికొంత
నాకూ ఆదర్శాలు వంటవట్టయేమో మరి
నీకు కాలనే ఓ వికంతువును పెళ్ళి
చేసేసుకున్నా. ముందుగా చెప్పడానికి
వీరుకాలేదు కాబట్టి భార్యానమేకంగా నీ
ఆశీస్సులకోసం నీ దగ్గరకేవస్తున్నా....
వదహాలో తేదీన.. చెల్లాయి అవంతికి నా
ఆశీర్వాదాలు....సూర్యం....”

వదహారు....నిక్సబిన్....

రెవరెవలాడుతున్న కేలెండర్ రేపే
వంటూ గర్లు చేస్తోంది.

అదర్శం....

అందరికీ చెప్పేది-తను మాత్రం
అచరించనిదీ....

హిపోక్రసీ....సొనెటిని వంచించే
సుగర్ కోచెడ్ వీర్....

గదిలో గదినిండా గదిబయట భూన
భోమండలాలు దద్దరిల్లేట్లు వికటాట్ట
హాసాలు....

కుమె మిసెస్ సుబ్బరాహ్లా, ఆమె మిసెస్ అప్పారాహ్లా!
విల్లొద్దల్లి వాల్లొద్దగ్గర పేకొడలొ గెల్చుకున్నా!!

"నో....నో...."

ప్రిజ్ లోని స్కాచ్ విస్కీని అందు
కున్నాడు....

రాయల్ నెల్యూడ్....

"తాగితే నా మీద ఒడ్డి...."

"డోంట్ సాప్ మీ...."

మేన్ హాజ్ మేడ్ యూజాప్ పాజ్
ఇంటర్లెజన్స్ ఎండ్ ఇన్వెంటెడ్ స్టూడియో.
గొంతు మంటును మించి నంత గుండు
మంట....

"ఇంక వడుకుండా మండి...."

"నో....ఇవాళ కథవూరి కావాలి..."

"అయితే....ఇంకా ఎన్ని వే జీలు
రాయాలి...."

"చెప్పలేను....కనీసం అవంతి ఆత్మ
హత్య...."

"అదేమిటండీ....అవంతి ఆత్మహత్య
చేసుకుంటుందా"

"ఏం కదలోని నాయికడీ నీ పేరే
కాబట్టి జాలిగా వుండా...."

"అదికాదండీ....భర్త కమించాడని
తెలుసుకున్నాక కూడా అవంతి ఆత్మ
హత్య చేసుకోవడం వలాయన వాదమని
వింటుకోదూ...."

"నో...."

"ఏమిటండీ అలా ఆవేశపడు
తున్నారు...."

"ఓహో....జస్ట్ ఏనెమోషన్... నిజా
నికి అవంతి ఆత్మహత్య చేసుకోదు....
చేసుకోవాని ఉత్తరం రాసి డేబుల్ పై
పెడుతుంది....ఇంతలో భర్త రావటమూ
ఆమెను వారిచటమూ....జరుగుతుంది"

"ఆ తర్వాత...."

"ప్రస్తుతం ఆ ఉత్తరంవరకూ డివైడ్
చేస్తాను....తర్వాత కథ సంగతి రేపు
ఆలోచిద్దాం...."

నిశ్శబ్దం

ఇక్కడ

హృదయాలు

రోదిస్తుంటాయి

రాగాలు గొంతు నొక్కుకుని,

నమాధి చేసుకుంటుండే!

కవులు

కన్నీరు కారుస్తుంటారు-

అక్షరాలలో ఇనుదలేక,

బావాలు ఆత్మహత్య చేసుకుంటుండే!

జ్యోతిషుని

"నరే డిక్టేట్ చెయ్యండి...."

"నాదావుకెవరూ బాధ్యులుకారు...."

"....కారు...."

"దేవుడి లాంటి భర్తను దగావేసి
దైర్యంగా బ్రతికే శక్తిలేక...."

"....లేక...."

"ఇలా నన్నునేను అంతంచేసుకుంటున్నాను....అవంతి...."

"....అవంతి...."

"రాసేసావా...."

"ఊ...."

"ఆ కాగితాల్ని దేబుల్ పై ఉంచి ఈ
హార్నిక్స్ తీసుకో...."

"ఫేంక్స్...."

"....."

"ఏమండీ....నాకేదోలా వుంది. కళ్ళు
తీరుగుతున్నాయి. కడుపు దేవుతోంది.."

"ఇలారా.... నా ఓడిలో తలపెట్టి

నిద్రపో...."

"కాదండీ... నాకేదో...."

"నథింగ్ టు వర్రి. మరి కొన్నిక్షణాలలో
అంతా నర్దుక్షంటుంది...."

"ఏమండీ...."

"ఊ...."

"ఎం..దు. కా కా..న్నీ..ట్ల చెప్పండి"

"అవంతి ...అ....వం....తీ...."

ఎక్కడో పిడుగువడినట్లుగా పెళ
పెళార్చటాలు....

ప్రళయ యుండుమాత్రం....

దేవీర్ పై కాగితాలు ఎగిరి అతని
పాదాలను తాకాయి.

రాత్రి అవంతి న్యదస్తూరీతో రాసిన
ముగిసినకథలోని ముగియని వ్యధకు
ప్రతికలు....

అవంతి లేదు....

ఆ కాగితాలలో కథలోని అవంతి
రాసిన ఉత్తరమూలేదు.

వంచన..దగా..

కలం పోటుతో అవంతిని అంతం
చేసిన నల్కానికి సాక్షాత్తైన శిలాక్ష
రాలు.

కోర్ట్ బ్లడెడ్ మర్డర్....

వగిలిన అదర్బాంకు ప్రతికలుగా
సెగలై రగిలిన అనుమాన జ్వాలలకు
సంకేతాలుగా మిగిలిన విజృంభితికి అక్షర
దూపాలు....

"ఏమండీ....ఇంతటి బొన్నత్యంగల
భర్తను పొందిన నాది నిజంగా అదృ
ష్టమే కదూ...."

"అవంతి...."

గండివడినట్లుగా 'స్కాచ్' గుండె
లోకి వరుగు తీసింది....

వేలాది కుటుంబాలు అనాదిగా వాడబడుతున్న
లవంగనూనె ప్రభావాలన్నింటినీ ప్రామిస్ మళ్ళీ చూపారు.

లవంగనూనెతో కూడిన సాటిలేని టూత్ పేస్ట్ ప్రామిస్

మీరూ ఎందుకు వాడి చూడకూడదు మరి!

ప్రామిస్
దంతక్షయం నుండి రక్షణను
బోధిస్తుంది.
నొటంలాగా
రూపొందింది
మార్కెటింగ్ నుండి అరికడుతుంది.

బల్బారా ఉత్పాదన

ఆరోగ్యం చిందే పళ్ళు,
చిగుళ్ళు, తాజా శ్వాస -
అదే మరి ప్రామిస్ వాగ్దానం.

CHITRA, BVS, AND SONS

* మార్చి ట్యూబ్ ఆఫర్ 1982 డిసెంబర్ 31 వరకు
పానుగింపబడినది - వివరాలకు మీ..
డిలర్ ను సంప్రదించండి!

అక్రోశం....ఉక్రోశం....

వంచన వంచన వంచన వంచన....

మోన మోన మోన మోనం....

క్రోధంతో కాగితాలను చించాడు....

సన్మాన వ్రతాలను కవ్వగా పోశాడు....

రాసిన-నగం రాసిన రచయితను చేసిన

సాహిత్యాన్నంతా రాసిగా పోసాడు....

ఆత్మవంచనకు అద్దంలావున్న కాగి

తాల దొంతరపై స్కాచ్‌ని ఒంపి అగ్ని

పెట్టతో అందించాడు....

ఆవంతి చితిలా భగభగమంటున్న

మంటలు....

పూగిపోతూ రేక్స్‌లోని పుస్తకాలను

మంటల్లోకి విసిరాడు....

వైశాఢికానందం....తృప్తి..

"లిబరేచర్....డి.మోస్ట్ సెడక్టివ్,

డి.మోస్ట్ డిసీవింగ్, డి.మోస్ట్ డేజరస్

ఆఫ్ ప్రొఫెషన్స్...."

హెట్యూఫ్ టు 'లార్డ్ మోర్లే'....

కనీతో సూట్‌కేస్ తెరిచి నేలపైకి

దొర్లించాడు.

కొత్తగా పట్టిన్ అయి రచనలు....

మధ్యనండి జారిన ఓ అందమైన

డ్రెస్....

అల వోకగా అందుకున్నాడు....

ఆవంతి చేతి వ్రాత....

ఉద్యేగంతో పెట్టిలు తిరగేసాడు....

ఆగమ్య ఆయిదు....

"అందరికీ చెప్పే ఆదర్శాలు మా

వారు తనంత వరకూ ఆచరించగలరో

చూడాలనిపించింది. అందుకే నేను వెళ్ళి

కాకుండానే తల్లివైన చాన్సుని ఓ చిన్న

అబద్ధం ఆదాను....పాపం...మిథ్యాన్ని

విన్ను శ్రీవారు పాక్ తిన్నట్లున్నారు....

కొన్ని రోజులు ఓవికవట్టి తర్వాత నిలువ
చెప్పాలి....

"అ....వం....తీ...."

బ్లాస్టింగ్ మిస్సైల్‌లా గుండెను

గొంతునూ చీల్చుకొచ్చి ప్రకృతిలోకలని

పోయింది....

అ....వం....తీ...."

కూలి పోయాడు....

ప్రాణాలు తీసే ప్రాక్టికల్ జోక్....

బయట వర్షం ఉధృతిమైంది....

ఉరుములు....మెరుపులు....

గుండెతో మహారవపుహోరు....

ప్రీతిలోని స్కాచ్ బాటిల్స్‌ని పగి

లాయు....

గదినిదా స్కాచ్....

ఒంటిపై స్కాచ్....

ఆవంతితో ఆసురాగాన్ని వంచుకున్న

వరువుపై స్కాచ్....

దుఃఖావేశాలతో ఆవంతి పోదోని

అందుకున్నాడు....

"ఆవంతి....నన్ను క్షమించవూ...."

మంటలు....మంటలు... మంటలు....

మృత్యువులా కొటి నాల్కలతోచుట్టు

ముట్టిన మంటలు... అగ్నివుసీత సీతలా

తదేకంగా చూస్తున్న ఆవంతి పోదోను

గుండెలకు హత్తుకుంటూ....

స్మృతుల అవశేషంగా మిగిలిన

పోదోని ఆవంతి అధరాలను

చుందిస్తూ....

రాగమ్మని రిలవరిస్తున్న ఆవంతి

ఆత్మకు చేరుకొంటూ....

స్వహస్తాలతో చితిని పేర్చుకున్న

ట్టుగా మంటల మధ్య సాగిల బడి

పోయాడు తేజోమూర్తి.... ★

ఈ పండుగ వెళలలో...

అకర్షణీయమైన గొప్పదనం

KIRON/APCO/82.1/F.

చేసేతలు కొనండి

చేసేతలు

ఈ వంపర్ల, ధర్మవరం,
నారాయణపేటల ప్రకాశవంత
మైన పిల్లలతయారీలు. గద్వాల,
వెంకటగిరి-జూబునాట
జరిలు. తళుకులూకు
అమ్మ స్వప్న అందాలు.
రండి ! అమ్మనారి అద్భుత
వత్తశ్రేణి నుండి మీరు
కోరుకొన్నవి ఎన్నుకొనండి.

శ్రీమద్భాగవతం పూల పల్లకీ

అది 1973

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో విజయవాడలాంటి
ఓ చుగరంలో ఓ మహిళా కళాశాల.

ఆ కళాశాల ఆదరణను మించి అధి
కారుల ఆదరణను పొందుతున్న
సమయమిది

ఆ కళాశాల ప్రిన్సిపాల్-ఆమె
తాబాతు ఒండును హాస్టల్ వార్డెన్ గా
మకుటించి మహిళాబిల్దా మొగొందు
తున్న కరుణమిది.

అది మహిళా కళాశాల అయినా
ప్రిన్సిపాల్ కి పన్నిహితులయినవారు.
వార్డెన్ ఆంతరంగికులు 'ఉమన్స్
హాస్టల్' అని చెప్పబడుతున్న ఆ
హాస్టల్ కి శావమ్మ-బోవమ్మ పైపెమ్మ
ఆధికారులు, అవధిరారులు ఆ నగరా
నికి విచ్చేసి వసతిగృహంలో విశ్రాంతి
పొందుతున్నప్పుడు ఆ మహిళా కళా
శాల ప్రిన్సిపాల్ ఒకరిద్దరు విద్యార్థిని
జతగా చేసుకొని ఆ ప్రముఖుని

సందర్శించేది. శాను వెళ్ళిన పనిని పూర్తి చేసుకొనేది

ఆ కళాశాలలో ఆ హాష్టల్ లో డబ్బుస్వపానికి లభించిన గౌరవం పాఠశాలకు డబ్బుపనిపానికి అమీలవవు. డబ్బుపని ఎన్ని ముఖాదో ఆ డబ్బు సంపాదించడానికి ఏ మార్గాలు అవలం బించవచ్చో అన్నీ వారే చూపిస్తుండే వారు. ఫలితంగా ఆదంబర జీవితాన్ని ఆనుబొంపడానికి అడ్డుదారులు త్రొక్త నారంభించారు ఆ కళాశాల బిద్యార్థిమ లలో కొందరు.

చదువు నేర్చుకోవడానికి వచ్చిన ఆ అమాయక జాతికలలో ఒకరు గర్భ

వల్ల అత్యహత్య చేసుకొన్నది మరి కొందరు ఈ సంఘటనతో నియంపిం తులై కప వదుపు అర్థంతరింగా ముగించి ఇంజీముఖంవట్టారు. తండ్రి కుదిరిన సంబంధం చేసుకొని గృహిణీగా మారారు.

ఆ అమాయక జాతిక అత్యహత్య చేసుకోవడానికి కారకులెవరూ పనిత్ర చేపాలయ్యాలంటే విద్యాలయాలకు ఏ డిగ్రీకలతో శహవీల్లల్ని పంపుతున్నారు తల్లిదండ్రులు.

‘భనిక-షేద’ అన్న కారకమ్యం లేకుండా హాస్టల్ లో పంపున్న విద్యార్థి నుల సందర్శి తన కన్నబిడ్డలా చూసు

కోవలసిన వాడైన ఆ విద్యార్థినులు
ధరించిన దుస్తుల్నిబట్టి వారి ఆర్థిక
స్థోమతను అంచనా వేస్తూ ఒకరిని గౌర
వించడం వేరొకరిని న్యూనతపర్చడం
సమంజసమా?

ఈ సంఘటనల్ని దృష్టిలో పెట్టు
కొని ఓ నవల రాయడం జరిగింది.
ఆ నవలే-“పచ్చని కలశంలో వెచ్చని
కన్నీళ్లు”. ఈ నవల వెలువడినప్పుడు
ప్రతి కళాశాలలోను ఓ చర్చనీయాంశ
మయింది.

ఈ నవల చూక్కులు తీసుకొని
శ్రీ దుర్గా మూవీస్ వారు కొన్ని పాటి
మాధులతో “పూలపల్లె” పేరుతో
చిత్రం తీశారు.

ఈ చిత్రంలో పరిస్థితులతో రాజీ
వడి మూగగా రోదించేవి కొన్ని-పరి
స్థితులను ఓ నవారోగా స్వీకరించి ఘీంక
రించేవి మరికొన్ని-జీవితంలో అన్ని
విధాలా దగాపడి ఈ జీవితాన్నుంచి
శాశ్వతంగా నిష్క్రమించేవి ఇంకొన్ని.

ఇందులోని కొన్ని ప్రధానపాత్రలు-
పాత్రధారులు.

స్వప్న (ముచ్చర్ల అరుణ)

నా పేరు స్వప్న.

మాదొక పల్లెటూరు.

స్కూలు చదువు పూర్తి కాగానే
మా నాన్న నాకు పెళ్లి జరిపించేస్తా
నన్నాడు. కాని పై చదువుల కెక్జానని
పట్టుబట్టాను. చివరకు నేను, నా

కాని-చదువుకోవడానికి కాలేజీకి వచ్చాం. మా రెండోతరగతి విలువ కట్టాలి. ప్రతిభాపంతులకి గౌరవం ఇవ్వాలి. కాని, డేము కట్టి బట్టర్ని బట్టి మా ఆర్థిక స్తోమతును, జేర్జి పేయడమేమిటి? విలువఇవ్వటమేమిటి? పేదవార్ని అపహాస్యం చేయడమేమిటి? ఈ విద్యాలయాలు రబ్బున్నవారికేనా? నాలాంటి పేదవారు ఎన్నో అవమానాల నెదుర్కొంటూ చదవలేక చదవవంపించేనా?

ఎలాగూ కాలేజీ చదువుకి న్వస్త చెప్పాలనుకున్న నేను రబ్బున్నవారి ఆడుగులకి మడుగులాత్తే పెంజరు కుక్కలకు బుద్ధి చెప్పాలనుకున్నాను. పెదలోని బంగారపుగొలుసు అమ్మాను.

రెండు వెలలవరకు తిరుగుకు పరిపోయిందని తెచ్చుకున్న అయిదొందల నా స్నేహితురాలు పాపవి దగ్గరున్న అయిదొందల తీసుకొని ఆధునికమైన దుస్తులు కొన్నాను. మా నాన్న తిజి నెస్ మాగ్నెట్ అని... ఎయిర్ కండిషను రూములో, రివార్డింగ్ ఛైర్ లో చూర్చున్నా తాకిబట్ట చెనుబున్న చర్మపు ప్రింగతులు. అతడి ఆలోచనా దారణ రెలును దగరిగిన రోజునే విడిచి పెట్టి ఇంప్రూవ్ చేయగలమని నాన్నగారు చెప్పడంలో ఓ సాధారణ యువరిగా హాస్టల్ లోకి అడుగు పెట్టానని కల్ల వాల్లి కబురు చెప్పి పమ్మించాను. నా మోడ్రన్ డ్రెస్ అందర్నీ మోవం చేపించి, భార్యం కాంటీన్ రెక్టే నా

డబ్బుతో నేను టీ త్రాగేదాన్ని. కాని ఇప్పుడు నా స్నేహంకోసం ప్రాకు లాడేవారు నా డబ్బుతో నా టీ కూడా త్రాగనివ్వటంలేదు. అజ్ఞాతికి కూర్చున్నాయి నన్ను ప్రేమ పేరుతో పెళ్ళి చేసుకోవాలని ఎందరో అబ్బాయిలు పోటీ పడ్డారు.... నిలుచునై నా కానుక లిచ్చారు.

కాని ఒకరోజున....నన్ను వెంటాడుకుంటూ మా నాన్న వచ్చాడు. అతర్వాత ఏం జరిగింది....వార్తెన్ దగ్గరుంచి అందరికీ గుణపాఠం చెప్పాలనుకున్న నేను నా ప్రయత్నంలో ఎంతవరకు సఫలకృతులైందో అన్నది "ఘోలవల్లకి" చూసి మరే చెప్పాలి.

పావని (అక్కిచిత్ర)

నాపేరు పావని. న్యవ్వు స్నేహితురాలిని. హాస్టల్ రూమ్మేదోని. న్యవ్వులా జీవితంలో "టాస్" చేసే ధైర్యం లేనిదాన్ని. పరిస్థితులతో రాజీ పడటం నా తత్వం. నాకు తల్లి లేదు. మా నాన్నగారే నన్ను పెంచి పెద్ద చేశారు. చాలేజీ శిలపైకి ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు, "అమ్మా! నేను బ్రతికి సంకలం బ్రతకను. ఏదో నిమ్మ ఓ ఇంటిదాన్ని చేస్తే లండన్ గా నా బాధ్యత నిర్వర్తించినవచ్చుటాను" అన్నారు.

కాలేజీలో రోజురోజు గంభంగా ఉంది. డబ్బులేని మమ్మల్ని దివ్యీయ శ్రేణి పౌరుల్లా-అంటరానిదాన్ని చూసి నట్లు చూస్తున్నారు. ఇహ కాలేజీ చదువు కొనసాగించడం నావల్ల కాదనుకున్నాను. మా నాన్నగారు చెప్పినట్లే

చేయాలనుకున్నాను. న్యవ్వు వ్యతిరేకించింది

"నిజమే. అన్ని అవమానాలు దిగమింగి చదువుతాను. కాని చదువుకున్నదాన్నిగదా అని కట్టుం లేకుండా ఎవరె నా నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటారా? ప్రేమ చదువులు చదివినకొద్దీ మనకు సమాసంగా చదివిన పెళ్ళికొడుకుని తీసుకురావాలి. హెడ్డుమొత్తాల్లో కట్టుం చెల్లించాలి. తక్కువ చదువుకున్నవారిని మనం పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నా ఎక్కువ చదువుకున్న పెళ్లాం ఎవరికి కావాలి? అని ఎవరూ ముందుకురారు" అని మా నాన్నగారు తీసుకొచ్చిన పెళ్ళికొడుకునే చేసుకున్నాను.

తర్వాతగాని ఆయన అసలు రంగు బయటపడలేదు. ఆయనకు లేని వ్యవసం లేదు. చివరకు పుస్తకాలా తీసి కెళ్ళి తాకట్టు పెట్టుకున్నాడు. ఈ విషయాలు నాన్నగారికి తెలిస్తే ఏమయి పోతానోనని నేను సుఖంగా బ్రతుకుతున్నట్లు ఆయనదగ్గర సచించాను. ఈ నాటకమూ ఎంతోకాలం సాగలేదు. ఒకరోజున ఆయన పేటలో బాక్ వడి, ఆ బాక్ తీర్చడానికి ఎవరో ఒకరిని దగ్గరకు తీసుకొచ్చారు. ఎంతోసుఖంగా సాగిపోతున్న తన కూతురు సుసారాన్ని చూడమని సరిగ్గా అదే సమయానికి మా నాన్నగారు కూడా చూచి కొచ్చారు.

"నేనెలా బ్రతుకుతున్నానన్నది గాదు ముఖ్యం-నాగురించి మా నాన్న ఏమనుకుంటున్నారన్నది ముఖ్యం" అనుకొని ఆయనదగ్గర ఏచేదో నాటక చూడాను. జీవితంలో నేనెలాగూ మోసపోయాను. కాని కనకూరుకుజీవితం

బుగ్గిపాలయిందని ఆ ముసలి లంఠి వ్యధ చెందకూడదన్నచే నా ప్రయత్నం.

ఇహ నేనెవరోనం బ్రతకాలి?

భర్త చేసిన అప్పులు తీర్చడానికి పదిమంది కౌగిళ్ళలో చలగదానివా?

ఇల్లు-తల తాకట్టుపెట్టి పెళ్ళిచేసిన తండ్రిపై ఆధారపడి బ్రతకదానివా?

కనీసం చదువుకొనివున్నా నా బ్రతుకు నేను బ్రతకగలిగేదాన్నేమో!

నా స్థితిలో వున్న ఏ ఆడపిల్లయినా ఏం చేస్తుందో మీరే చెప్పండి!

శ్యామి (దేవికారాణి)

స్వప్న-పావనికి కన్నవారయినా వున్నారు. నాకు ఆ దిక్కులేదు. అక్క, బావల దయాదాక్షిణ్యాలతో చదువుకుంటున్నాను. మా బావ నాలుగోంథల రూపాయల సొమా వ్యతిక్రమంగా, అంటే నా ఆర్థిక పరిస్థితిని ఊహించండి.

నా రూమ్మేట్ ఫణికి 'పజిల్స్' పిచ్చి. ఓరోజు ఫణి అడిగింది. -మనిషి బ్రతకడానికి ఏదిముఖ్యం? -అందమా? ఆహా! డబ్బా! -ని. నాకు డబ్బు లేదు. అయినా అందముంది. ఆ అందాన్ని గొంతం చేసుకోవాలనే 'మనూ' లాంటి లబ్ధిదారి నా వెంట పడ్డాడు. నేను కొరితవన్నీ ఇచ్చాను. రానున్న రున్నది నానుంచిపొందాడు.

రాని, మనిషి బ్రతకడానికి 'అందం' ఒక్కటే చాలదని తెలుసుకోవడానికెంతో కాలం పట్టలేదు. "స్వప్న"-ఓ అందగత్తె కాలేజీలో చేరడంతో అప్పటివరకు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానని వమ్మించిన "మనూ"

ఆ మెరుట్టా ప్రదక్షిణం చేయడం ప్రారంభించాడు. నేను తల్లిని కాదో తున్నానన్న "విజం" తెలిపింది. రాని "స్వప్న" ఓ లబ్ధిదారి రూతురని తెలిపిన మనూ తనకు నాతో పరిచయం లేనట్లే తిరగసాగాడు. అతడు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాడన్న "ఆశ" కూడా చావడంతో - "డబ్బు" లేని నాకు "చాడ" శరణ్యమనుకున్నాను. అక్కడా విఫలమయ్యాను. ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం క్రింద పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. చివరకు స్వప్న నహాయంరో ధైర్యపడ్డాను.

పేదపిల్లగా పుట్టడం నా అప్పురాదు పై చదువులకి వెళ్లాలనుకోవడమూ అప్పురాదు. రాని, కాలేజీ హాస్టల్లో కన్నతల్లిని మరిపించవలసివచ్చే వార్తలన్నీ మనూకి పరిచయం చేసింది. జీవితంలో 'సుఖపడటానికి' ద్వారాలు తెరచింది. నేను చేస్తున్నది అప్పు అని తెలుసుకునేవరికీ నా గర్భంలో శిశువు మెదులుతోంది. నేను చేయని తప్పుకి తల్లిలాంటి వార్తన్ జీవితాంతం అనుభవించమని పెద్ద శిక్ష విధించింది.

అధం శుభం తెలియించాడు. కూడని నా గర్భంలోని శిశువు ఏ పాపం చేసిందని తల్లిగా నేనీ శిక్ష విధించను!

పెళ్ళిగాని తల్లి కాబోతున్న ఓ ఆడ పిల్లగా-నా పరిస్థితి మీరు వివరించాను. వన్నెం చేయమంటారు?

ముక్తాయింపు :

ఎన్నో ఆశలతో, ఆశయాలతో కాలేజీ ప్రాంగణంలోకి అడుగుపెట్టే గిర్వాగినుల జీవితాల్లో తొంగిచూసే

వివిధ సంఘటనల సమగ్ర రూప
కల్పన కాలేజీ విద్యార్థినుల హాస్టల్
వీడియో తొలిసారిగా తెరపై చూపు
తున్న వర్ణచిత్రం

“సీతాకోకచిలుక” సంగీత దర్శకుడు జగయరాజు ఈ చిత్రానికి సంగీత దర్శకత్వం వహించారు ఈ చిత్రం రికార్డింగ్ జరుగుతున్నప్పుడు ముద్ర సిద్ధ పొంది పినీ సంగీత దర్శకుడు ఆర్. డి. బర్మన్ చిత్రంలోని పాటలు విని అభినందనలందజేశారు ఉత్తమ ఛాయాగ్రహణుడుగా అవార్డులందుకున్న మధు ఆంబల్ ఈ చిత్రానికి ఛాయాగ్రహకుడు దిర్శకుడు. ఉమామహేశ్వరరావు, మాటల రచయిత చిట్టి బాబు, నిర్మాత కోనేరు అమ్మజీ తోటకూర ఆకాలత “పచ్చని కలశంతో

వెచ్చని కన్నీళ్లు ఆధారంగా ఈచిత్రం నిర్మించబడింది

పంపిణీదారులు లక్ష్మీ చిత్ర, శ్రీ లక్ష్మీచిత్ర

నటీనటులు

ముచ్చర్ల అరుణ

లక్ష్మీచిత్ర

దేవిరాణి

ప్రకాష్ మోరన్

శ్రీధర్

హరన్ ప్రసాద్

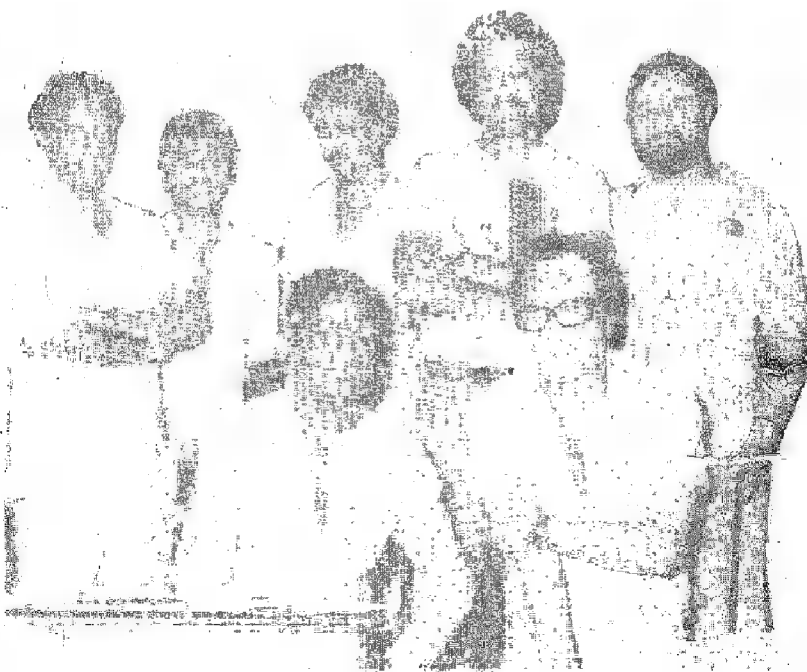
ఎ యల్ నారాయణ

భానుచందర్

ఎళినీరామ్

కర్నాటి లక్ష్మీనరసయ్య

కొల్లి రాఘవేంద్రరావు

విజయ బాపినేడు ప్రొడక్షన్స్

శ్రీరామా వాదగృహం

పట్నంపేళ్లనపతిప్రహలు

రవీంద్ర
మోత

నటన బిల్లాలు రాధాకృష్ణమూర్తి, కామలినీ నారాయణరావు

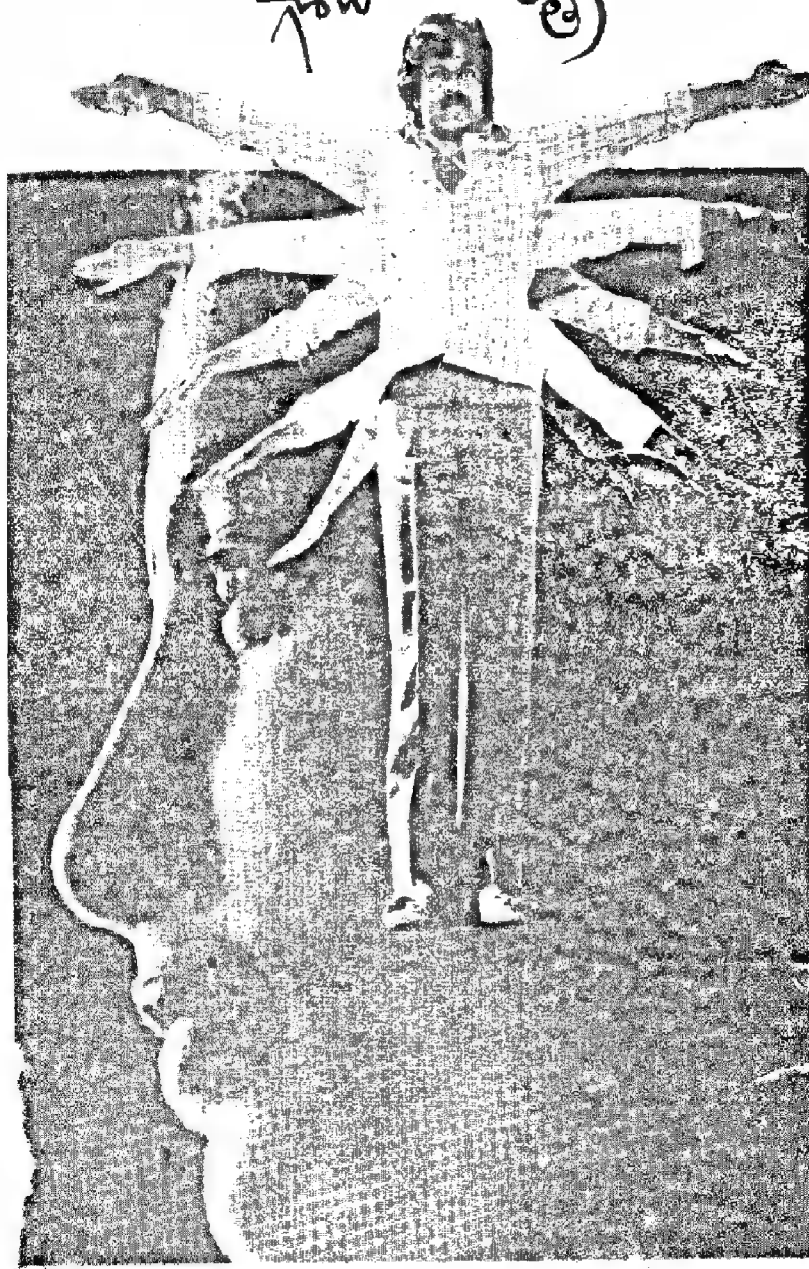
ప్రొడక్షన్స్

రవీంద్ర

గ్రాం

NOV 82

గంధర్వ-బిల్

కామక్షరణి

‘దేశానికి వెన్నెముక యువత’

అని మన రాజకీయ నాయకులూ, మేధావులూ ఏకగ్రీవంగా నిర్ణయించేశారు. వారే ఆ వెన్నెముకను పిరిచేస్తున్నారని నిర్దాక్షిణ్యంగా.

ఆ యువతకు ప్రతీకలుగా,
అరికారుల అతికయానికి,
పరుద్యోగ రాక్షసికి,
ఎదుగూ బొడుగూ లేని
మధ్యతరగతి తనానికి
మోసానికి,
అవివేచికి,
అనాదరణకూ,
గురైన బడుగురు మిత్రులు...

ఓ శుభోదయాన

ఓ ఐదుగురి జీవితాల్లోకి,

ఓ మంచు కిరణం చల్లగా ప్రవేశించింది.

జీవితంతో, సమస్యలతో వివిధ వేసారిపోయిన వారి

కన్నతల్లిలా,

గురువులా,

సోదరిలా

ప్రేయపిలా

ఆదరించి, చైతన్యం తీసుకొచ్చి తమ మంచుపల్లకిలా చల్లగా తప్పుకొంది.

ఆ మంచు కిరణం - నుహాసిని.

ఆ ఐదుగురూ - చిరంజీవి, సాయిచంద్, నారాయణరావు, రాజేంద్ర ప్రసాద్, గిరీష్.

ప్రేక్షకుడి గుండె గొంతుకలోన కొట్టాడంటారు యవదర్శకుడు వంశీ.

జ్యోతి మాసపత్రికలో సహాయ సంపాదకుడుగా పనిచేసిన శ్రీ చైతన్య సత్యనారాయణ ఈ చిత్రాన్ని సమర్పిస్తున్నారు.

కళ

దర్శకత్వం

పంచు

ఫ్యాషన్ డ్రెస్

నూరి

సంగీతం

యంపేమూరి

వంశీ

స్టేషను గోంగా నంతలా వుంది. తోసుకుపోయేవాళ్ళు; సామాను మోసుకు పోయేవాళ్ళు.

పుస్తకాలు, పెన్నులు, కళ్ళజోళ్ళు, సిగరెట్లు, అరటివళు అమ్ముకొనేవాళ్ళ కిడుగుంటు అరుపులు. అరుపుల్లో అధికారపు గొంతులు "కాఫీ" "టీ" "లపి" ఆ వ్యాపారాల్ని వృద్ధిచేస్తూ పి లి చి కొ నే వాళ్ళు....అరుపులు....కేకలు నంతలా.

సురకి కిటికీ వ్రక్క నీటు దొరక లేదు ప్రయత్నించినా-సుర విక్రినరైలు ఓ నిమిషంలో బయల్దేరుతుంది. రైలు త్వరగా రానందుకు, వచ్చి వెంటనే బయల్దేరి పోనందుకు-ఆ వాతావరణం, సుర విడ్డోలు జాగ్రత్తలా, నన్ను చిరాక పెడుతున్నాయి. సుర చెప్పేది బుద్ధిగా వింటున్నటు జాయశక్తులా న ది న్ను

న్నాను. అలా వింటున్నట్టుండక పోతే ఆవిడ అలుగుతుంది.

"ఉంది కదాని ఆ గోంగూరవచ్చడి రోజూ వేసుకోకండి. వెంటట లక్ష్మికి తాలివ్వకండి. పిరులేనవ్వడు పెండు వని జేయమని చెప్పండి. వాళ్ళకేంటి అవకాశం దొరికితే దెన్నైనా మింగేస్తారు..." ఆవిడపెదవులు ఏవో తింటున్నట్టు అలా కదులుతూ శబ్దంచేస్తూనే ఉంటాయి.

సుర చెప్తూనేఉంది ఆ అడవుల్లో కేకల్లో....నంతలో....స్టేషన్లో....

"మమ్మీ" వాడు వాళ్ళమ్మని విడిచి ఒక్కక్షణం ఉండడు నీటు ఎవరో అక్రమించేసుకొంటారని వాడి భయం వాడిది.

"వస్తూన్నానా....కూర్చో" వాడికి

జానకి చెప్పి-కిటికిలోంచి మళ్ళీ వన్న
చూస్తూ ఆ వైపున కొనసాగించ
బోయింది.

‘ఎవరో నీట్లో కూర్చున్నాయన మించి
వంగి కిటికిలోంచి తనకి సుధ జాగ్ర
త్తులు చెవుతోంటే - కోపం వస్తోంది.
ఏమిటి ఆడవాళ్ళు. వరాయివాళ్ళు ఏంటు
న్నారన్న దానిన లేకుండా - మగాళ్ళు
పెళ్ళాలు లేకపోతే ఏమీ చేసుకోలేనట్లు.

రైలు గట్టిగా అరిచి....కదిలింది.

“ఉత్తరం రాయి.” పెదవులు విడ
దీసి వలికాను రైలుతో సకున్నా.

రైలు స్పీడు అందుకుంది. అగి
పోయాను చెయ్యొత్తి ఊపుతూ.

సుధ లోపలికి నర్దుకుంది.

రైలు క్రమంగా కనుమరుగైంది.

తైము ఏడూనలభై ఐదు.

నేను బైటకొచ్చి రిషా ఎక్కాను,
ఎక్కడికి పోవాలోచెప్పి. రిషాలో వెళ్ళ
తోంటే ఉదయపు దెండ, మొహంకూడా
కడిగని మొహం మీదవడుతోంటేచిరాగ్గా
వుంది.

ఐ ఐ ఏడు వేయించాను.

దాక్కొని ఇంటికి వెళ్ళుతుంటే
హాయిగా ఉంది.

○ ○ ○ ○

రిషాదిగి ఇంటాకి అడుగు పెడుతూ
విద్దు విప్పి ముదం మీదకు గిరాటువేస్తూ
లుంగీ కోసం వెదికాను. కనిపించలేదు

“లక్ష్మి” పెరట్లోకి కేక వేసాను.

లక్ష్మివచ్చి నిలబడింది.

“అమ్మగార్ని రైల్వేకించేసారా?”

“ఎక్కెంచేసాను కానీ, లుంగీకూడా
ఉరిచెస్తున్నావా?”

“అమ్మగారు వదేసారునీళ్ళలో....”

“నరేలే....నీళ్ళుపెట్టు”

పెరట్లోకి, నూతి గట్టుమీద బట్ట
లుతకడానికి వెళ్ళిపోతోందిలక్ష్మి. వెనుక
నుండి చూద్దానికి అమె అందం బావుం
టుంది. అలాగే చూస్తూ నించున్నాను
కనిపించేంత వరకూ.

• గెడ్డం గీసుకొని, ప్లాస్కులోని కానీ
ఒంచుకొని తాగుతుంటే చెప్పింది లక్ష్మి
వచ్చి.

“ప్లాస్కులోకి కానీ పెట్టారా?”

“వూ!”

అమె వెళ్ళింది

తలకి స్నానంచేసి, కొత్తలుంగీ కట్టు
కొని, ప్యానక్రింద కూర్చొని రేడియో
వింటుంటే టిఫిన్ బాక్స్, ప్లాస్కు టిబిలు
మీద పెద్దంటి లక్ష్మి.

సుధచేసే అన్ని వనలూ వనిమనిషి
లక్ష్మి చేయగలదు - అమెకంటే నిజాయ
తీగా.

బ్యాంకుకి వెళ్ళడానికి తయారయి
“ఇలారా” అన్నాను లక్ష్మితో.

నవ్వుతూనేవచ్చి నిలచుంది,

“సుధచేసే వనలన్ని సువ్వు చేసి
పెట్టావ్...ఆసీసుకి వెళ్ళేముందు సుధకి
ఇచ్చే బహుమతి నీకూ ఇవ్వనా!”

“వద్దు” అంది.

అమె అన్నీ చక్కగా అర్థం చేసు
కొంది. అందుకే లక్ష్మి అంటే ఇష్టం.

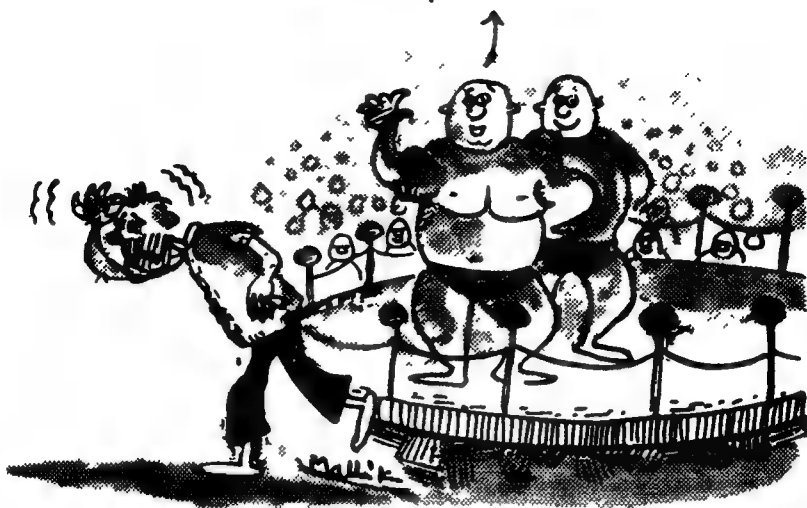
“ఏమిటిస్తానో తెలియకుండానే వద్దం
టున్నావే?”

“తెలుసు”

“ఏమిటి?” అడిగాను చెప్పించాలని.

“నంవత్సరం నుండి వణిస్తున్నాను.

ఇంకొక రిఫరన్స్ పుస్తకం

ఆ మాత్రం తెలిదా?" నవ్వుతూ వెళ్ళిపో తోయింది.

"అగాగు" చటుక్కున చెయ్యివట్టు కొని ఆపాను.

జబ్బమీద చెయ్యి వేస్తూ అన్నాను.

"రాత్రి నీ వడక ఇక్కడే"

"అమ్మగారెవ్వడొస్తారు?"

"మూడు నెంలు అమ్మగారింట్లోనే వుంటుంది. మధ్యలో రెండుమూడుసార్లు నేనే వెళ్ళి చూసొస్తాను."

"మా నాన్నాతో చెప్పి ఒప్పుకుంటే వదుకోదానికి వస్తాను"

"అయ్యగారు ఊరెళ్లారని, అమ్మ గా రి కి తోడు వదుకోమన్నారని పాత అబద్ధం చెప్పు "

"భయంగా వుంది."

"ఆ.....గాడిదిగుడ్డు.... రాత్రికెలా గై నా వుండాలి.... ఆ..... నేను వెళ

తున్నాను." తాళాలు అమెకిచ్చి అపీనుకి బయల్దేరాను.

దైము రాత్రి తొమ్మిదీ నంరై కావ స్తోంది.

లక్ష్మి ఒంటి ద్లో భోజనం చేస్తోంది, సుధ పీంకట్టుకొని కర్నీలో కూర్చోని.

ఆమెనలా చూసినవారు వని మనిషను కోరు. ఈజి-టి ఇల్లారను కుంటారు.

సుధ!

తనది ఎక్కువ మాట్లాడే తత్వం కాదు. విన తన అభిప్రాయాలు వైకి చెప్పడు. చిన్నప్పటి నుండి తన అలవా టది. ఆతత్వాన్ని సుధ అలుసుగా తీసు కొంది. లేనిపోని అధికారాలు భర్తమీద చాలాయించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

సుధలో శ్రీత్యం తనకి కనవద్దం లేదు,

కాళ్ళు చేతులు ఉన్న మనిషిలా పెళ్ళయింది కాబట్టి కంసి పున్నట్టు అని వీస్తుంది.

భర్తగా కాకుండా మూడో వ్యక్తిగా సుధని గమనించినపుడు ఆమెతో అందం కనిపిస్తుంది. భార్యగా ఆమె తన కి యంత్రంలా....పాదాలు వినిపించే రేడి యోలు, గాలి వీచే ప్యానులా, మంచంలాటీవీ లేనట్టు.... కాగితం పువ్వులు..

లక్ష్మి ఆడుగుల చప్పుడు సుధ ఆలోచనల్ని తరిసేసాయి,

మంచం మీద వడుకున్న తనకి ఎదురుగా కర్చీలో కూర్చుంది. ఆరచేతిలోని గోరింటాకురంగుని గమనిస్తూ తలొంచుకొని కూర్చోంది.

లక్ష్మిలోని ఆమె ప్రవర్తనే తనని ఊపేస్తుంది.

చనువు తీసుకొని చొరవగా ఎంత చిన్న మాటన్నా ఆమె నిగ్గు వడుతుంది. అలాంటి మాట తనకి తానుగా ఒక్క మాటా నూట్లాడదు.

ఏ చిలిపి ముటవిన్నా కను బొమ్మలు ముడుచుకుపోయి ముక్కు ఒకిలిస్తుంది పెదవులు దిగి నీ పోతాయి మనవి కుచించుకుపోతుంది.

అదే... అదే తనని నెర్రెత్తిస్తుంది.

ఏ చిన్నవాదనలోనైనా అందంగా ఓడిపోయి వెళుతుంది.

ఆ శ్రీశ్రీమే తనని వివనుడి చేస్తుంది.

"లక్ష్మి ఇలావచ్చి టిక్కెట్లకూర్చో" తలొంచుకొని వచ్చి కూర్చుంది.

"నేను బావుంటానా?"

...ముడుచుకొన్న పెదవులు

కొంచెం సాగి చిరునవ్వు.

"నేనంటే నీకిష్టమేనా?"

"...." అదే చిరునవ్వు

"ఊ...చెప్ప?"

కొంచెంసేపాగి "లేకపోతే నాన్నకి అబద్ధం చెప్పి ఇన్నిసార్లేందుకొస్తాను?" అంటూ తన వక్కలో బోర్లా వడుకొని ముడుచుకుపోయింది. రెండు చేతులూ మొహానికి బాటుచేసుకొని

లేచివెళ్ళి రైటుతీసేసాను.

• • • • •

బ్యాంకులో వని ఒత్తిడి ఎక్కువగా వుంది.

కలెక్టరుగారి చేతుల మీదుగా నారాయణ పురం గ్రామస్తులకు ఋణాలు ఇప్పించడానికి డి.డి. నమితి ప్రెసిడెంట్ తనని ఒప్పించారు.

నూరుమందికి గేవెలు కొనుక్కోవడానికి ఋణాలు.

ఈ గేవెలుబాంబే తనకుచిరాకు. అందులో నూ ఒకే ఊరుకు నూరు. ఎక్కడించి వస్తాయి ఒకేసారి అన్ని గేవెలు? వాటిని ఎంపెట్టి మేకలాడ?

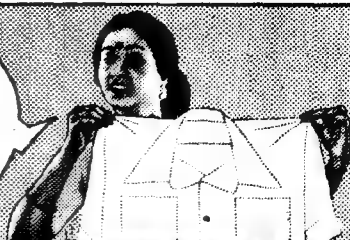
గ్రామస్తులు ఫలే తెలివైనవాళ్ళు.

వాళ్ళ ఋణాలతో గేవెలు కొనరు. ఉన్నవాటినే చూపిస్తారు పశువుడాక్టర్కి ఐదోవదో రూపాయ లిచ్చి కొన్నట్టు రాయించుకొంటారు.

నన్నకారు రైతులమంటూకరణంచేత రాయించుకొని వందరూపాయల దాకా ఖర్చుపెట్టి ఋణంలో మూడోవంతు నబ్బిడి లిప్పించుకొంటారు.

ఈ సంగతి అందరికీ తెలుసు. బహు ఎవరూ వట్టిండుకోరు.

బట్టలన్నీ
ఉతి కేందుకు
కీ డిటర్జెంట్ పౌడర్ కన్న
మరింత
మంచిదేదీ ?

కొత్తది! మెటుగు పరచ బడేది!

కీ

అంతేకాదు,
ఇంకా దీని ధర
యితర ప్రముఖ
డిటర్జెంట్ల కన్న
30% తక్కువ!

ఉచితం!
1 కే. కీ పౌడ.
50 గ్రా.
సింధూర్
సమ్యు

ఈ మెటుగు పరిశు
చూడండి!

ఇప్పుడు కీ మరింత పవర్ఫుల్గా
మరగ నివ్వంది.

ఇప్పుడు కీ బట్టలకు మరింత తెల్లదనాన్ని
ఇవ్వడం నివ్వంది.

గోద్రెజ్
ఉత్పాదన

అందరికీ కనిపించే ఆ అదనపు తెల్లదనం, తళతళ-కొత్త, మెటుగు పరచబడిన కీల్

ప్రజానాయకులు ఓట్ల కొనం ఈ వనులు చేస్తారు. ప్రభుత్వ యంత్రంగం ఏదో చేసినట్లు చెప్పుకోడానికి వెనక్కి వెనక్కి, ఈవనులు చేస్తారు. గ్రామస్థులు ఆమాయకమైన స్వార్థంతో ఈ వనులు చేస్తారు ఒక్కే నబ్బిడికోనా ఈ ఋణాలు అవనరం లేక పోయినా తీసుకొంటారు. ఆ నబ్బిడి రావడానికి, వచ్చే నబ్బిడి అంత డబ్బు గ్రామస్థులు లంచాలుగా ఇస్తారు-లెక్కతెలియనివారి మనస్తత్వం ఎప్పుడు మారుతుందో?

బుజారి శాగితాలు రాస్తున్న తన దగ్గరకు హడావిడిగా రామూర్తి వచ్చాడు.

కూర్చోబెట్టి "ఏమిటి సంగతి" అడిగాడు

రామూర్తి తాలూకాఫీసు గుమస్తా. బాగా పాతలాడు, ఓ సాంస్కృతిక కార్యక్రమంలో పరిచయమయ్యాడు. అప్పటి నుండే అడపా దడపా కలుస్తుంటాడు. అతని అక్కోండ్లో తన ప్రాంతిలోనే వుంది.

"మిరెలాగై నా ఈనవాయం చేయాలి" "చెప్పండి"

అయిన సందేహించడం గమనించి బి. డి. ఓ. ని బైటకి వెళ్ళమన్నాడు.

అద్దం తలుపు వేసి వస్తూ చెప్పాడు రామూర్తి.

"మూడువేలు కావాలి"

"ఎందుకు?"

"నా భార్యను మీరు ఓ సారి నిన్నూ హాల్లో చూసారు ఐలవంతంగా చేసుకోవలసి వచ్చింది. అదో కథలెండి. నిర్మలని మా ఐదుపులమ్మయ్యే. ఆమె నాకు దగ్గరయింది. శాశ్వతంగా ఉండి పోతా

నందోంది. ఆమె పోషణకు ఓచారి చూపాలిగా, ఒక్క పాపు ప్రారంభిస్తానంది మీరు అప్పు ఇవ్వాలి."

"మరి మీ భార్యకు తెలిస్తే?"

"ఏం జేస్తుంది. రెండ్రోజులు మొత్తుకుంటుంది. తర్వాత వది వుంటుంది. వదుండక ఏం జేస్తుంది?"

"లోను ఇస్తాను కానీ-నిక్కంని ఉంచుకుంటున్నారా? పెళ్ళి చేసుకుంటున్నారా?"

"పెళ్ళి సుకొంటే డిస్కుండి సారీ! కేనుంబీ ప్రమాదం"

"పెళ్ళి చేసే కోసుకా నీతోనే ఎందుకు ఉంటానంది?"

గర్వంగా అన్నాడు "నేనంటే-ఇష్టం"

ఒకరంటే ఒకరికి ఇష్టం గం అడమగ కలసి ఉండే మార్గం ఇదేనా?

పెళ్ళయి పోతే ఇంతేనేమో!

"ఎందుకా పేరు పెట్టాడు?" అడిగింది లక్ష్మి.

నువ్వు అడవిల్లని ప్రసంగించిందని అర్థమైందికి వెళ్ళివచ్చి నామకరణంలో అశంతలక్ష్మి పేరు పెట్టి వచ్చిందనాడ చెప్పే లక్ష్మి అడిగిన ప్రశ్న అది.

ఈలోపు అమ్మ ఒక సారి, కావమరిది రెండుసార్లు ఇందికి వచ్చి వెళ్ళాడు.

"నీ పేరు కలిసుంటుందని"

"నిజంగా"

"నిజంగా" చెప్పాను నిజం.

"మరి అమ్మగారంటే ఇష్టం లేదా?"

"నీ అంతలేదు"

"ఏ? మరి పెళ్ళి చేసుకున్నారు!"

"పెళ్ళయిన వాళ్ళంలా సుఖ పడితే

ఈ కాలం కుక్కల ధోరణి మరో
విపరీతంగా ఉంటుందో... ఎన్

ఇన్ని గొడవలెందుకు బ్రతుకుతో - ఇన్ని
బాధలెందుకు? అంతా ఎందుకు నీ భక్త
నిం చేసాడు?"

"అదికేమీ తెలిక పోయాడు"

"ఏమిటి తెలిక?" అడిగాను.

"మానాన్నా వలే పారి పోయాడు.
మా ఇద్దరికీ ఇష్టంగానే ఉండేది. నంపా
దించేవాడు కాదని నాన్నా రోజూ ఒట్టే
వాడు. కుర్రతనం మీద నీన్మానికి, సరి
దాంకి తిరగించుండేది ఓసారలా వెళ్ళి
పోయి రెండ్రోజుల తర్వాత పనే నాన్నకి
కోపవచ్చి కొట్టాడు అతగాడికి ఎవరూ
లేరని దూరపు చుట్టమే అవుతాడు....
చేరదీసి నాకు పెళ్ళి చేసాడు. నాన్నమీద
తిరగబడి తిరిగి తెయ్యి చేసుకొని పారి
పోయాడు. అదే పోవడం-మళ్ళీ రాదు.
వది పోనేళ్ళవుదీ."

"అయిన పేరేంది?"

"రాజారావు"

"బావుంటాడా!"

"మీ అంత బావుండడు,"

"మధ్యలో ఎప్పుడై నా వచ్చాడా?"

"లేదు

"అతనితో నువ్వెనేళ్ళు కాపురం
చేశావ్?"

"ఏక్కెక్కడా? అరెల్లు"

"మరిప్పుడెం చేయాలను కుంటు
న్నావ్."

".... మాటాడలేదు లక్ష్మి.

"అంటు తోమరూ బ్రతుకుతుంటే
జీవితం బోరు కొట్టరా?"

"అండే-?" బోరు అన్న వదం
అగం కాసండుకు చిరాకు.

"వినుగు వుట్టడిం లేదా?"

"కడుపు కాలుతుంటే-వని చేతుదా
నికీ వినుగు వుట్టదు"

“గొప్ప సూత్రం కనిపెట్టావ్”

“ఎవరో ఒకరి మగ అంక పీకు అవసరం కాదా?”

“నాన్న బ్రతికే ఉన్నాడు.”

“అలాంటి అ త కాదు. తోడు”

ఇంతకంటే ముందు కెళ్ళలేక పోయాడు.

ఇద్దరి మధ్యా ఉల్లిపొరలాంటి తెర అడ్డం ఉంది. అది మొహమాటంతో కూసుకొన్నది. ఆనంగతి తనకి తెలిసినా తొంగించలేక పోయాడు. చేదించి ఆమె అభిప్రాయం తెలుసుకోలేక పోయాడు. చిరస్మృతి నుండేమోనన్న భయం- నం నేపాల-అహం

ఎంత చనువున మనుషుల మధ్య నన్నా - తెర అడుతుంది, అది మనిషి తత్వమేమో.

ప్రియమైన శ్రీవాంశీ

క్షేమం. మీరు క్షేమమని తెలుస్తాను. వచ్చే సోమవారం మంచిదని వంతులు గారు చెప్పారట. మీరువచ్చి నన్ను తీసు కెళ్ళండి. రెండురోజులుండేలా రండి. శనివారం కెలవు పెట్టి సుక్రవారం సాయంత్రం రండి.

అనంతరాక్షి ఎప్పుడూ ఏడుపే. పెద్దానీ బాగా అల్లరి వాయిపోయాడు. ఇంతదానా మీకు ఇబ్బంది కలిగి దాను. అప్పుడప్పుడూ ఇలా బాధలు వడతుంటేనే సుఖం విలువ తెలుస్తుంటుంది.

మీకు చేరువకావాలని తహతహ లాడుతున్నాను.

మీ
సుధ

దూరం అభిమానాలనూ, ఆపేక్షలనూ పెంచుతుంది. సుధ మళ్ళీ ఇంటికి వస్తోందని గుర్తకొస్తుంటే ఏదో వెలితి.

ఆ సాయంత్రం వెంకటరామ్మని విలివి చెప్పాను. “సుధ వస్తోందని”.

తలొంచుకొని కాలి బొటన వేలితో నేల రాస్తూంది పోయింది.

“తా. తోవంకొచ్చి కూర్చో. ఇంట్లోకి తోవ తీసాను.

అననరించింది.

కూర్చుంటూ అడిగాను. “ఎంతాధగా ఉందా?”

ఆమె దించుకొన్న కళ్ళలోంచి కన్నీటి బొట్లు వరుసగా రాలాయి.

“నిన్నొకటి అ త గాం నుం ది” అన్నాను నిశ్శబ్దాన్ని తరిమేస్తూ.

చెంగుతో కళ్ళొత్తుకొంటూ అంది-

“మీరదిగేముందు నేనొకటి అడుగు తాను”.

నా గుండె వేగం పెరిగింది. బాగా చలిలో సిగరెట్టు దమ్ము గట్టిగా లాగి నట్టు.

“ఇవాళ నన్ను సినిమాకి తీసి కెళ్ళండి”

రెండు నిమిషాల నా మౌనం అనంతరం ఆమె మళ్ళీ రెడ్డింతరువాత అన్నాను.

“రెండో ఆటకీ వెళ్దాం”

“మీరేదో అడుగుతానన్నారూ” అంది లక్ష్మి.

“రేపు సాయంత్రం అడుగుతాను..”

అ త గదానికి ఏదో ఇద్దరిమధ్యా తెర వుల్లిపొరంత భయం.... నందేహం....

అహం....

సాయంత్రం ఒక్క భిక్షాక సేవించే
లేదు.

ఉదయ పని ముగించుకొని ఇంటికి
వెళ్ళింది చక్క వచ్చినట్లులేదు.

ఒక్క వనిలోకి ఎందుకురావేడ?

సాయంత్రం తీరిగా చాలావిషయాలు
అమె భవిష్యత్తుకి సంబంధించిన విష
యాలు మాట్లాడాల్సి తను స్పష్ట గా
చెప్పాడే.

కానీ ఒక్కనికూ దా బాల్కనీకి తీసి
కెళితే బావు దును. అమెకి కుర్చీ బిక్కెట్
తీసి కంటిగా వంచి తను బాల్కనీ లో
కూర్చున్నాడు

వచ్చేటప్పుడు టిఫిన్ గూడు వేయించి
అమె ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు తను.

ఏదో న్యూనతా బాపం తప్పు చేస్తు
న్నట్లు. దాన్ని నలుగురు గమనిస్తారని.

ఒక్క ఆలోచనలు తనను ఎల్ల
ప్పుడూ వెంటాడుతున్నాయి.

అమె తన మనసంతా ఆక్రమించింది.

అమె తనకు చూగమయితే, అమెను
చూడకుండా వుండగలదా?

అసార్థ మనిస్తోంది.

తను అమెతో ఇంతటికా చెప్పలేక
పోయా....తను హఠాత్తున్న పలుచని
పొర తెరను చించి..... అహన్నీ,
భయాన్నీ....నందేహాల్ని ప్రక్కకు నెట్టి..

ఒక్కో ఆ సంగతి చెప్పేయాలి.

గంటతర్వాత....

తన మనసంతా ఆక్రమించుకొన్న

ఒక్క వచ్చింది!

మొహంలో ఏదో డిగులు.

గదిలో కొచ్చింది.

అమాంతం అమెను ఎత్తుకొని ముద్దు
లతో....

"ఒడలండి.... ఫీ.....ఒడండి"
తీవ్రంగా వ్రతమిడింది. తనను తోనే
సింది.

దురంగా ఉంకమంది.

"రేపట్నీ చి వనిలోకిరాను"

"ఏం? ఎండకని?" అతృతగా అడి
గాను. "వేళాకోళమా?"

"తాడు."

"ఎందుకని?"

"రాజారావు బాబు వెళ్ళిపోతాను."

"గుండె జారిపోయినట్లయింది.

"దీనికాంతం నా దగ్గర ఉండిపో.
పోవీస్తాను."

"రాజారావుతో వెళ్ళిపోతాను. లాటి
డ్రైవరుగా సంపాదనావదుడయ్యాడు"

"ఎంత? వాడెంత సంపాదించగలడు?
నెంకు రెండువేలు సంపాదించగలదా?
దాంత ఇలుకట్టుకోగలదా? మండ్లీరలు
కొనగలదా? మంచి లిండి పెట్టగలదా?
నాలంత అందగాదా? చదువుకున్నాదా?
నాకంటే నాదితో వుండడంలో ఏం సుఖ
వడలావు? నాకంటే వాడెందులోగావు?"

"రాజారావు నామొగుడు. పిరుకాడు.
అంతే తేడా. నీ న్నా కె లి తే నాతోనే
ప్రక్కనే కూర్చుంటాడు. ఫవరితోనన్నా
'నా పెళ్ళాం' అని చెప్తాడు ధైర్యంగా.
అన్నిటికంటే అనే ఎక్కువ నాకు. అందు
లోనే ఎక్కువ తృప్తి వుంది నాకు"★

మర్దర్ జ్యోత్సా ఇలియాస్

సిటీ క్రైమ్ ట్రాంట్ లో ఇంటరాగేషన్ రూంలో-కాటి 11-80 రాబింది. ఇన్ స్పెక్టర్ సుదర్శన్ మధ్యాహ్నం మూడు గంటలనుంచి ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాడు. రామకర్మ ఏ ప్రశ్నకీ తొజకకుండా ఓవిగ్గా నిమగ్నం చెబుకున్నాడు. రేపు పొద్దున్న 11 గంటలకి రామకర్మని కోర్టులో హాజరుర్పాలి. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు బలంగా తయారు చేయలేకపోతే రామకర్మని విడుదల చేయవచ్చు-లేదా జ్యూడిషియల్ కస్టడీలో పెట్టవచ్చు. జ్యూడిషియల్ కస్టడీలో పెట్టే ఇక రామకర్మనుంచి నిజం కక్కించడం అనలు సాధ్యంకాద.

అందుకే, ఫ్లానులోంచి కాఫీ పోసు కుని, నెమ్మదిగా సిప్ చేస్తూ, మరోసారి తవ వని ప్రారంభించాడు ఇన్ స్పెక్టర్ సుదర్శన్

“మిస్టర్ రామకర్మా మరోసారి ఆలోచించుకోండి. కోర్టులో మీ నేరం నిరూపించడానికి మదగ్గర కావలసినన్ని ఆధారాలున్నాయి మీరు నేరం ఒప్పేసుకుని, మాతో సహకరిస్తే మీ కి తగ్గవచ్చు”

రామకర్మకి 85 లేదా 40 సంవత్సరాలుండవచ్చు నన్నుగా, పొడుగ్గా వుంటాడు. స్మరద్రూపి. ఇన్ స్పెక్టర్ ఎదురుగా కూర్చున్న అతని మొహంలో

ఎటువంటి భావమూ లేదు. నుదటిమీది నుంచి చెమటలు కారుతున్నాయి; జుట్టు రేగిపోయి వుంది. అయితే అది కేవలం అలెనటవల్ల. అతనిన్ను నమాధానాలో భయంగానీ, అందోళనగానీ లేదు. ఒక్కొక్క మాట తూచి తూచి మాట్లాడు తున్నాడు.

“సారీ ఇన్ స్పెక్టర్, నేను మీతో నహక రంధానికే ప్రయత్నిస్తున్నాను. కానీ మీరు అర్థం వర్థం లేని ప్రశ్నలు వేసి నేను చెయ్యని సేదాన్ని చేసినట్టు ఒప్పుకోవలసివస్తుంది. కేవలం ఒక అమ్మాయి చెప్పిన మాటలు నమ్మి నన్నిలా నిర్బంధించడం అన్యాయం. మీరు ఎన్ని ప్రశ్నలు వేసి వేధించినా నా సమాధానం ఒక్కటే....”

ఇన్ స్పెక్టరు అతన్ని వాక్యం పూర్తి చెయ్యనివ్వలేదు.

“అయితే మీ వక్రించే వుండే డాక్టర్ నుందరి చెప్పిందంతా అబద్ధం అంటారు-మొన్నలాత్రి అమె విన్నదీ, చూసినదీ అంతా అమె ఊహ అంటారు?”

“కావచ్చు”

“డాక్టర్ నుందరి చాలా బిజీ డాక్టర్. మీమీద అమె ఇలాంటి ఫౌరమెన అలాంటం ఎందుకు వేస్తుంది?”

“నేను డాక్టర్ నుందరి గురించి ఏమీ మాట్లాడదయ్యకోలేదు. అవిడ వాక్ డ ఇలా ఎందుకు రిపోర్టు చేసిందో నాకు కొంతవరకూ తెలుసుననుకోండి-అయినా అది నేనివ్వదు చెప్పను. నేను చెప్పినా మీరు నమ్మరు”

“చెప్పి చూడండి. నమ్ముతానేమో! మీకూ, డాక్టర్ నుందరికీ శతృత్వం

వుందంటారేమిటి?”-వేళాకోళం చేస్తూ అడిగాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

“లేదు. ప్రగా మేము ఫ్యామిలీ ప్రెండ్స్ కూడాను. అవిడ తరచూ మా ఇంటికి వస్తూవుంటుంది. ఆదివారాలో క్లినిక్ తెరవదు కాబట్టి పేక అతడానికి మా ఇంటికి తప్పనిసరిగా వస్తుంది”

రామశర్మ కొంతెం రిలాక్స్డ్ గా సమాధానం ఇస్తున్నట్టు అనిపించింది ఇన్ స్పెక్టర్ కి. ఈ మూడోసే వుంచి, అత డ్నుంచి నిజం రాబట్టాలి. సానుభూతి చూపిస్తూ మాట్లాడితే ఏమైనా చెప్పాడేమో,

“మరి ఆంథ్ క్లోస్ ప్రెండ్ ఇలా ఎందుకు రిపోర్టు చేసిందో” రామశర్మ నూటిగా ఇన్ స్పెక్టర్ కళ్ళిట్లాకి చూశాడు. కానేవు ఏం మాట్లాడలేదు.

“ఏ ఈజ్ ఎ సైకిక్ కేస్”-అన్నాడు నెమ్మదిగా.

“వాట్-నేను నమ్మును”

రామశర్మ ఏమీ మాట్లాడలేదు. నాకు. తెలుసు మీగు నమ్మరని అన్నట్టు చిన్నగా నవ్వాడు.

“నరే మీరన్నట్టు డాక్టర్ నుందరి సైకిక్ కేస్ అనే అనుకుందాం. అంటే- అవిడ అతగనిది జరిగినట్టు ఊహించు కుని పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చిందని మీ అభిప్రాయం కావచ్చు?”

అవునన్నట్టు తన పాకు రామశర్మ.

“అయితే మరి మిగతావాళ్ళ నంగ లేమిటి?”

“మిగతావాళ్ళా? ఎవరూ? కాప్టన్ రజధీర్, ఆయన నలీమణి-వాళ్ళేగా- వాళ్ళు విన్నామన్న ఆ అరువులు నేనూ మిన్నానని చెప్పానుగా. మా ఇళ్ళ వెనక

పున్న గుడిసెల్లో ఓ రిక్కావాడు తాగివచ్చి తన వెళ్ళాన్ని బాదుతూవుంటాడు. ఆ అరుపులు అవే కావచ్చు. నా మాటలు మీరు పూర్తిగా వినకుండా ఎందుకు నా మీద ఇలాంటి ఆరోపణలు చేస్తున్నారో నాకు తెలిదంతేదు ఇన్స్పెక్టర్. పైగా నేను ఇచ్చిన రిపోర్టునంగతే మీరు ఆనందిస్తావనిచదంతేదు. సినిమాకని వెళ్ళిన నా భార్య తిరిగి ఇంటికి రాలేదనీ, నా మనస్సు ఏదో కీడును శంకిస్తోందనీ, వెంటనే ఇన్వెస్టిగేషన్ చెయ్యమనీ నిన్ను నేను కాచిగూడ పోలీసు స్టేషన్లో రిపోర్టు ఇచ్చాను. ఆ రిపోర్టు పట్టించుకోవడం అటుంచి నేనే సావిత్రిని...."

ఇన్స్పెక్టర్ సుదర్శన్ బలంగా బల్ల మీద గద్దాడు.

"అవును మిస్టర్ రామశర్మా. మొన్న రాత్రి మీ భార్యను చంపారు. చంపి. ఆమె శవాన్ని ఎక్కడో దాచేశారు. ఈ విషయం పోలీసులకి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తెలియకపోదు. అందుకే చాలా తెలివిగా మమ్మల్ని తవ్వదారి వట్టిదామని మీ భార్య కనిపించడంలేదని రిపోర్టిచ్చారు. మొన్నరాత్రి మీ ఇంట్లో ఆ దాపుకేక ఎవరూ వినకుండా వుంటే, ముఖ్యంగా దాక్టర్ సుందరి ఎఫ్. ఐ. ఆర్. లేక పోతే, మీ మాటలు మేము నమ్మేవాళ్లమే. "యూ ఆర్ ఎ కోల్ బ్లడెడ్ మర్డరర్"

రామశర్మ మొహంలో క్షణం నేవు వికృతమైన కోపం కనబడి అంతలో మాయమైంది. చుట్టరామశర్మ మొహంలో మనుషుడేలాగే ఎటువంటి భావమూలేదు.

"యూ ఆర్ థరోలీ ఇన్ నల్టింగ్ మీ-ప్రేమించి వెళ్ళి చేసుకున్న నా భార్యని

నేను చంపానని మీరంటున్నారు మీరు పేర్కొంటున్న సాక్ష్యాలూ ఆధారాలూ ఎంతనీల్లిగా వున్నాయో మీకే తెలుస్తుంది రెండి"

"ఎలా తెలుస్తుందంటారు"-వ్యంగంగా అడిగాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"నాభార్య సావిత్రి తిరిగివచ్చినప్పుడు" ఇన్స్పెక్టర్ నవ్వాడు

"చని పోయిన వాళ్ళు తిరిగి రారు మిస్టర్. ఆమ్ మ్యూర్ దద్ యూ హావ్ క్రిస్ హర్. ఇవ్వాళో రేపో ఆమె శవం మాకు దొరక్కపోదు. అప్పుడు మీ నేర బుజువవుతుంది."

రామశర్మ రియాక్షన్ కోసం ఇన్స్పెక్టర్ సుదర్శన్ ఎడరు చూశాడు. కానీ, అతను తన చేతికేసి పరిశీలనగా చూస్తూ, వరద్యాహ్నంగా కూర్చున్నాడు- గదిలో గదియారం చప్పుడు మినహా, అంతా నిశబ్దంగా వుండి, అంతలో గది తలుపు మీద ఎవరో నెమ్మదిగా తట్టారు. ఇన్స్పెక్టర్ చిక్కాగ్గా మొహం పెట్టుకుని బయటికి వెళ్ళాడు. బదునిమిషాలు రామశర్మ ఇంటరాగేషన్ రూమ్లో ఒంటరిగా కూర్చున్నాడు. ఇన్స్పెక్టర్ తిరిగి వచ్చాడు అతని మొహంలో ఇప్పుడు చికాకు అరిసటలేవు. ఎంతో హుషారుగా వున్నాడు.

"మొన్న సాయంత్రం మీ భార్య ఇంట్లోంచి బయల్దేరి నవ్వుచీ నుంచీ నిన్ను చుద్దాహ్నం వరకూ మీరు ఎక్కడికీ వెళ్ళ లేదన్నాడు కదూ?"

"అ...అవును...." మొదటి సారిగా, రామశర్మ తడబడ్డాడు.

"మొన్నరాత్రి 11.20 గంటకు మీరు

కారులో ఓయదికి వెళ్ళారు. అవునా?"
"లేదే"

"ఇంక మీనటక చాలించండి మిస్టర్ రామకర్మా! ఇప్పుడే నాకంజిన నమాచారం ప్రకారం, మీరు మాతో చెప్పిందంతా అబద్ధమని తెలిసి పోయింది. మొన్న రాత్రి 11.30ని, ఒక-అంటే మీ ఇంట్లోనే చావుకేక వినిపించిన 15ని పాంతు మీరు కారుస్థాయి చేసుకుని ఎక్కడికో వెళ్ళారని దాక్కర్ నుందరి తనసేట్ మెంటులో చెప్పారు, అది అబద్ధమని మీరు చెప్పారు. కానీ అది సెంట్ వర్సెండ్ క రెక్కని తెలిసింది. మీరు ఇంటినుంచి తిన్నగా ప్లెట్రోల్ ఐంకి వెళ్ళారు-ప్లెట్రోలు పోయిందనున్నాడు ప్లెట్రోల్ పోసే కుర్రాడు మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టాడు టాంకులో 10లీటర్లు ప్లెట్రోలు పోయిందను

కుని మీరు ఎటో వెళ్ళారు-ఇప్పుడైనా ఒప్పుకుంటారా?"

కాస్టెపురామకర్మ మౌనంగా కూర్చున్నాడు. ఏం మాట్లాడలేదు.

క్రమంగా అతని ధోరణి మారి పోయింది.

"సారీ ఇన్ స్పెక్టర్"-ఎంతో బాధ పడుతున్నట్టుగా అన్నాడు.

"దాక్కర్ నుందరి మాటలన్నిటినీ కాదనడమే మంచిదినిపించి అలా అన్నాను. ఇదొక్కటే నేను చెప్పిన అబద్ధం-ఎయిట్ ఇన్ స్పెక్టర్ మీరే నన్నీ గొడవలోంచి బయటకు పడయ్యాటి. నేను సావిత్రిని చంపలేదు. తనదో గొడవలో ఇరుక్కుందేమోనని మొన్న రాత్రి మీరు చెప్పిన టైముకి నేను బయటికి వెళ్ళినమాట నిజమే-ప్లెట్రోలు పోయిందను

కుని ఎటు వెళ్ళాలో అర్థంకాక, అబిడ్స్ వరకూ ఒక రౌండ్ వెళ్ళి. డిగ్గి వచ్చే శాను ఇంటికి వచ్చి, సామిల్ అమాకి తెలుసుకోడానికి తన ఫ్రెండ్ విజయ ఇంటికి ఫోన్ చేశాను కావలసి, మీరు విషయం అమెని అడిగి తెలుకోవచ్చు అతరువాత నేనెక్కడికి కదలేదు నన్ను నమ్మండి ప్లీజ్”

ఇన్ స్పెక్టర్ సుదర్శన్ రామశర్మ వైపు కరిసంగా చూస్తున్నాడు.

“ఒక అబద్ధాని కచ్చి వచ్చడం కోసం మరొకబద్ధం-? మీరు చాలా తెలివైన వారే కావచ్చు రామశర్మా -కానీ, పోలీస్ డిపార్టు మెంట్ ని మాత్రం బోల్తా కొట్టించలేరు-మీరుకార్టో కేవలం అబిడ్స్ వరకే వెళ్ళి వచ్చేశానంటున్నారు-కానీ అది కూడా వచ్చి అబద్ధమే- అంజానిదర్ కారులో అబిడ్స్ వెళ్ళి రావడానికి వదిలీటర్ల పెట్రోల్ అవసరమైందా?”

“మీరుంటే ఏమిటి ఇన్ స్పెక్టర్?” అయోమయంగా మెహం పెట్టాడు రామశర్మ.

“మిస్టర్ రామశర్మా! ఇప్పుడే మా స్టాఫ్ వెళ్ళి మీ కారు చెక్ చేసి వచ్చారు. మీ టాంకులో పెట్రోల్ లేదు. అంటే మీరు ఇంటినుంచి దాదాపు 35 కిలో మీటర్ల యీనా వెళ్ళవచ్చి వుండాలి చెప్పండి ఎక్కడికి వెళ్ళారు?”

“నిజం ఇన్ స్పెక్టర్, నేనెక్కడికి వెళ్ళలేదు. నేను నిజంగా ఎక్కడికి వెళ్ళలేదు.”

“ఇక మీరు నిజం ఒప్పేసుకోండి రామశర్మా! మీచేత నిజం కక్కించడం మాకు కష్టమైనవనికాదు. నేను మీ స్టేట్

మెంట్ తీసుకోలేక పోతే, ఇన్ స్పెక్టర్ రావ్ మీ ఇంటరాగేషన్ చేస్తారు. నా వద్ద తులకూ ఆయన వద్దతులకూ చాలాకేదా వుంది. హి యూనస్ థర్ డిగ్గి.”

రామశర్మ స్తంభించిపోయాడు.

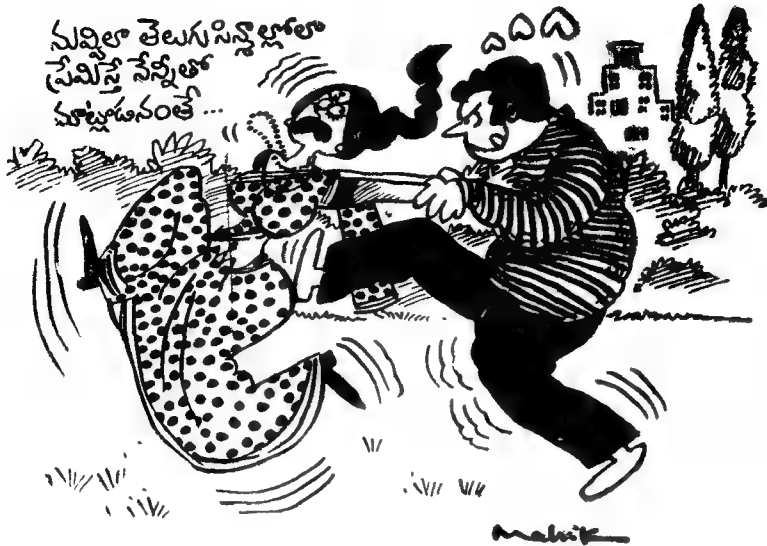
“ఇన్ స్పెక్టర్....నా మీద థర్ డిగ్గి ఉపయోగిస్తారా? అదివట్టవిరుద్ధం. నన్ను దావబాది, నేను చేయని నేరాన్ని నన్ను ఒప్పకోమంటారా?”

“మీలాంటి నరస్తుల విషయంలో ఒక్కసారి అదే సరిఅయిన మార్గం. ఇకనైనా బెయిషేయక, నిజం చెప్పేయండి. మీ భార్యగృహం ఎక్కడ దాదాపు?”

“ఇన్ స్పెక్టర్ దాదాపు ఆరేడు గంటలున్నానీ ఈ ప్రశ్న మీరు కొన్ని వందల సార్లన్నా అడిగివుంటారు. నేను మిమ్మల్నొక ప్రశ్న అడిగవచ్చా?” ఇన్ స్పెక్టర్ సుదర్శన్ తమాషాగా నవ్వాడు.

“మా పొలిసు వాళ్ళకు ప్రశ్నలు వేయకమే తెలుసు. కానివ్వండి-మీ ప్రశ్న ఏమిటో అడగండి- విందాం!!

“నేను నా భార్యని చంపాననీ, తన శవాన్ని ఎక్కడో దాచేశాననీ మీరు అనుకుంటున్నారు. ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్న నా భార్యని నేనేమిదుకు చంపుతాను ఇన్ స్పెక్టర్? మీ పోలీసు డిపార్టుమెంట్ వాళ్ళు అన్నిటికంటే ముందు నేరానికి వెనుక కారణంకోసం వెదుకుతారని విన్నాను- అదే మోటివ్ బిహైండ్ ద క్రైమ్ మరియు నేను సామిలిని ఎంతుకు చంపుతాను? ప్లీస్ ఇన్ స్పెక్టర్, నన్ను వెళ్ళనివ్వండి-దయచేసి నా భార్య ఎక్కడుంటో తనుక్కండి. తనేదో ఆవదలో చిక్కుకుని వుంటుంది.

“స్టూడింట్ ఐసీ-మీ మోబీవ్ గురించి మా తెలువండి నందేహం లేదు. ఆమాట కాస్తే, మీరు మా భార్య-... ఎక్కడో-పాతిపెట్టారన్నీ! ఎటువంటి అనుమానంలేదు. మా దగ్గర అన్ని ఆధారాలున్నాయి. అయినా మీరు అడుగుతున్నారు కాబట్టి చెప్తున్నా— మీరు మీ భార్యని ఆసికోనం చంపాడు ఇన్ స్పెక్టర్ సుదర్శన్ మధ్యలో ఆపే సాడు. తనమాటలు చెబున్న రామశర్మ మళ్ళీ రిటాక్స్ అయిపోయాడు. ఇది ఇన్ స్పెక్టర్ కి అర్థం కాలేదు. తను ఎక్కడో పొరబడుతున్నాడేమో రామ శర్మ మొహంతో మళ్ళీ ఎడె నిర్భయం ఎందుకు?”

“యూ ఆర్ రాంగ్ ఇన్ స్పెక్టర్. సావిత్రి చావువల్లనాకు ఎటువంటి లాభం వుండదు”.

ఎక్కడో ఏదో పొరబాటు జరిగింది. రామశర్మ నేరం చేయలేదేమో నన్న అనుమానం ఇన్ స్పెక్టరుకి లేదు. పోతే రామ శర్మ దొరణి తను. లోగడచూసిన నేర స్తుల ఖోంజీకి భిన్నంగావుంది అతను తనలో ఏదో ఆట ఆడుకుంటున్నాడేమో ననివిస్తోంది- ఏమిటాఆట?... మోబీవ్... మోబీవ్... దాంట్లోనే వుంది తన కరం కానిదేదో....అయినా రామ శర్మ నేర స్తుడు....అందులో నందేహం లేదు

“ఐయామీ నాదీ రాంగ్....సావిత్రి గారి ఆస్తి కొన్ని లక్షలు విలువచేస్తుంది. అది మీ అబ్బాయికి బెందాలని ఆవిడ వీలునామా రాసింది ఈ విషయం మీకు తెలుసు. అయితే మీ అబ్బాయి మొంటల్లి రిటార్డెడ్ చిల్డ్రెన్స్ న్యూక్లర్ లో వున్నాడు. మీరు మీ అబ్బాయికి గార్డియన్ షిప్ చేసు. నిజమే-అయితే మానసికంగా ఎదగని

విల్లవాదిపేర సురానికా, వవర్ ఆఫ్
అటార్ని మీ పేరనే ఉందిగా - అంటే
అని విక్రయించే హక్కుకూడా మీకుం
దన్నమాట - సావిత్రిగారి మరణంవల్ల
ఎవరికైనా లాభం వస్తుందంటే అది
కేవలం మీకే.....ఓ. కే....ఈ విష
యాన్ని రేపు కోర్టులో చూసుకోవచ్చు.
మాకు నావలసినదల్లా మీ సేట్ మెంట్....
ఇంతవరకూ మీరు ఒప్పుకున్నమాటలూ.
మా దగ్గరున్న సాక్ష్యాలు చాలు, మీరు
నేరస్తుని బుజువు చెయ్యడానికి.

“ఇన్ స్పెక్టర్ .. నేను ఇంత వరకూ
చెప్పినదంతా సేట్ మెంట్ లా ఇవ్వమంటే
తప్పకుండా రాని నంతకం చేస్తాను”
అయితే ఈ సేట్ మెంట్ మీద నంతకం
పెట్టేముందు మా ఎడ్వోకేట్ ని ఒక సారి
నంప్రదించవచ్చా?”

“ఎవరూ మీ అడ్వోకేట్?” అనుమా
నంగా అడిగాడు ఇన్ స్పెక్టర్
“రంగారావుగారు” అన్నాడు రామ
శర్మ.

2

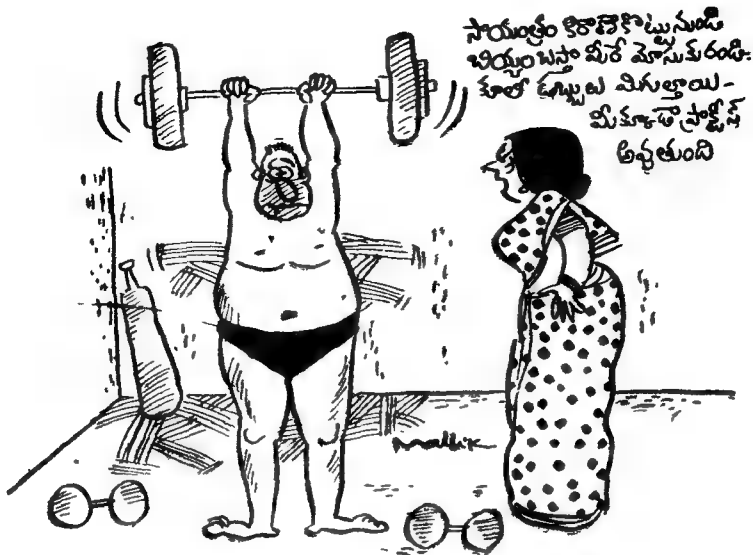
అడ్వోకేట్ రంగారావు చాలా సీని
యర్ అడ్వోకేట్. క్రిమినల్ కేసుల్లో
ఆయనను మించిన అడ్వోకేట్ లేడనేది
అందరూ ఒప్పుకొనే విషయం. పోలీస్
కంట్రాక్ రూంనుండి రామశర్మ ఆయ
నతో ఫోన్లో వీడో మట్లాడాడు, రెండవ
రోజు రామశర్మని కోర్టులో హాజరుపరచి
నపుడు చిటెకెం మీద ఆతడ్ని జామీను
మీద విడిపించాడు-నరి అయిన ఆధా
రాలు లేనిదే ముఖ్యంగా శవం దొరక
నంత వరకూ హత్య జరిగిందానికి
ఎటువంటి నిదర్శనమూ లేదనీ, అంత

వరకూ ఎవరినీ నిందించడానికి ఏర్పేదనీ
ఆయన వాదించారు.

ఆ తరువాత కోర్టులో చాచాపు నెం
రోజులు కేసు కొన సాగింది. రెనెం
రోజుల్లో రామశర్మ వారై వత్రికల్లో
సావిత్రి ఫోటో ప్రచురించి, ఆచూకీ తెలి
విన వారికి వదివేం రూపాయల బహు
మానమిస్తానని ప్రకటించాడు. మరోవైపు
పోలీసులు సావిత్రి శవం కోనం రామ
శర్మ బంగాళా అవరణలో, ఊరి పొలి
మేరల్లో గాలించి, విఫలు అయ్యారు.
సావిత్రి ఎక్కడికి పోయిందో, ఏమైందో
ఎవ్వరూ చెప్పలేక పోతున్నారు.

కేసు విచారణకి వచ్చింది. కేప్టెన్
రణధీర్ కోర్టులో సాక్ష్యం ఇచ్చాడు.
రంగారావు క్రాన్ ఎగ్జామినేషన్ చేసిం
తర్వాత తను ఆరోజు నిన్న చావుకేక
తాళర్య ఇందినుంచే వచ్చిందో లేదో
ఖచ్చితంగా చెప్పలేనని ఒప్పుకున్నాడు.
తన క్లయింట్ రామశర్మ ఆ రోజు
తాత్రి పెట్రోలు పోయిండుకున్నమాట
వాస్తవమే కానీ అతను ఎంతో దూరం
వెళ్ళలేదని రంగారావు వాదించాడు.
అయితే పెట్రోల్ టాంకు కాళీగా వుండ
దానికి కొంఠం ఫ్యూయల్ వంపు ఓపర్
ఫ్లు కావడమేననీ, పోలీస్ కన్స్టేబుల్ కన్న
కారుని మరోసారి పరిశీలించవచ్చునని
ఎంతో నేర్పుతో వాదించాడు.

రంగారావు కేసు వట్టాలేగానీ, దానికి
ఎదురుండదు అందుకే కోర్టులో కేసు
విచారణకి వచ్చినపుడల్లా జూనియర్
అడ్వోకేట్లతో కోర్టుసాలుక్కి రినిపోయేది.
పోలీసుకేసు బంం కోల్పోతోంది.
సావిత్రి బాధ ఇంకా తెలియలేదు. పోలీ

నులు ఆశించినట్లు హత్య జరిగినట్లు మరే ఆధారమూ దొరకలేదు.

డాక్టర్ నుందరి పేరుకు తగ్గట్లు అందంగా వుంటుంది కొద్దులో తన సాక్ష్యం వున్నప్పుడు కోర్టువాలు నిండి పోయేది. తను విన్నదీ, చూసినదీ విరుద్ధంగా కొద్దులో చెప్పింది రామకర్మకి సావిత్రికి తరచు మనస్ఫర్మలు వస్తుండేవనీ, ఈ విషయం సావిత్రి తనతోపేదపేదనీ 'నన్ను ఆయన చంపినాచంపేస్తాడు' అని ఒకరోజు సావిత్రి తన ఇంటికొచ్చి బాధపడిందనీ చెప్పింది ఆ రాత్రి 11.30పిమ్మిషాలకి రామకర్మ ఇంట్లోంచి ఏవో అరుపులు వినబడి తను బాల్కనీలో వచ్చి నిలబడిందనీ, సావిత్రి చివరి సారిగా అరవడంకూడా తను స్పష్టంగా విన్నదనీ అంది నుందరి. ఆ తరువాత రామకర్మ గౌరాజ్ నుండి కారు బయటికి

తీసి, దిక్కి తెరిచిపెట్టి మళ్ళీ ఇంట్లోకి వెళ్లాడనీ, తెల్లటి దువ్వులో ఒక శరీరాన్ని భుజంమీద మొనుకొచ్చి దిక్కిలో వెళాడనీ, ఇదంతా చీకట్లో తను అన్నవ్వుగా గమనించాననీ వివరించింది.

అడ్వాకేట్ రంగారావ్ డాక్టర్ నుందరిచే ఎలా క్రాను ఎగ్జామిన్ చేస్తాడోనని అందరూ ఆశ్చర్యంతో ఎదురు చూశారు. కానీ రంగారావు ఆవిడని ఏవో ఒకటి తెండు ప్రశ్నలడిగి వదిలి పెట్టేశాడు. కొద్దులో ఎవరికీ దీని అంతర్ధార్థం దొరకవడలేదు.

ఆ మర్నాడు తన ఏకైక సాక్ష్యాన్ని ప్రవేశ పెట్టాడు-సైకియాట్రిస్ట్ మదన్మోహన్!

డాక్టర్ నుందరి తన పేపెంటనీ, తన దగ్గర సైకో డెరవి కోనం చాచావు నెల రోజులుగా వస్తోందనీ, ఆవిడది కంఠ

నిద్రనే రాత్రుక్కు ఆ విధ వివేచా
 హిహిస్తా కూర్చుంటుందనీ, అవిదమనో
 వ్యాధిని 'సింపుల్ స్క్విజ్ ప్రెసియా'
 అంటారనీ అయన తన సాక్ష్యంలో
 చెప్పారు. అవిద హిహించే దానికి, వాస్త
 వానికి తేడా ఈ మధ్య గుర్తించదలచి
 కూడా ఆయన స్పష్టం చేశాడు.

డాక్టర్ నుందరి చేసిన ఆరోపణలు
 రంగారావు కోర్టులో మరోసారి చదివి
 వినిపించి, ఇది కూడా డాక్టర్ నుందరి
 మనోవ్యాధి ప్రతి ఫంమే కావచ్చు కదా
 అని ప్రశ్నిస్తే సైకియాట్రిస్ట్ మదన్మోహన్
 ఒప్పుకున్నాడు.

రెండు నెలలు తిరక్కుంటానే, బెని
 పిద్ అఫ్ దవుల్ మీద రామశర్మ పైపున్న
 కేసు ఉప నంహరించుకో బడింది.

3

బొంబాయి ఎయిర్ పోర్టు దగ్గర
 సెంటూర్ హోటల్ ముందు టాక్సీ పచ్చి
 ఆగింది. రామశర్మ చకచకా రిసెప్షన్
 కొంటరు దాటి, లిఫ్ ఎక్కి, 'ఫోర్ స్టోర్'
 అన్నాడు.

మెత్తటి తివాసి వరిచివున్న కారిడా
 ర్ లో నడుచుకుంటూ వెళ్లి 120వ నెంబరు
 'హం' తలుపు తట్టాడు.

'ఏస్?' లోవల్లుంచి ఒక శ్రీకంఠం.

తలుపు తోనుకుని రాంశర్మ లోప
 లకి వెళ్ళాడు.

చదువుతున్న మాగజైన్ బెడ్ మీదే
 వదేసి డాక్టర్ నుందరి పరిగెత్తుకుంటూ
 పచ్చి రామశర్మని కొగలించుకుంది!

"హో ఆర్ యూ డియర్?" అన్నాడు
 'రామశర్మ నుందరి మొహం తన అర

చేతుల్లోకి సున్నితంగా తీసుకుంటూ -

కాస్పేపు డాక్టర్ నుందరి అతని
 మొహంలోకే చూస్తూ వుండిపోయింది.

"ఇంకెన్నాళ్ళ రాం?" .. ఆమె కళ్ళలో
 సిక్కుతో తిరిగాయి.

"ఇంకొక నెలరోజులు డియర్ - ఆ
 తరువాత అస్తి అంతా అమ్మదానికి పెట్టే
 ప్రాను - ఆ తర్వాత మనిద్దరం బొంబాయి
 లోనో థిల్లిలోనో సెటిల్ అయిపోవచ్చు
 నా కోసం కొంచెం ఓవిక వట్టలేవు?"

"మరి హైదరాబాద్ లో నేనుంటున్న
 ఇల్లు? దాన్ని గురించి ఏం చేస్తున్నావు
 రాం?"

నుందరి నడుచుట్టూ బెయ్యివేసి
 రూం మధ్యకు నడిపించుకుని వెళ్ళాడు
 రామశర్మ -

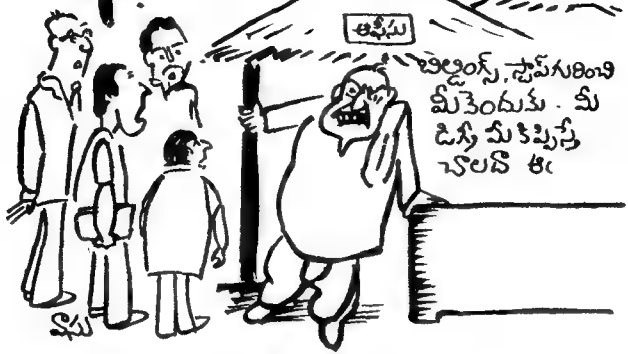
"ఆ విషయాలన్ని నాకు వదిలెయ్య్
 నుందరి - ఆ ఇల్లు నేను కొనేశాను ఇక
 దాన్ని గురించి పూరిగా మరిచిపో చూడు
 నేను ఇక్కడ నాలుగైదు రోజులకంటే
 వుండను. ఇంక ఆ పాత విషయాల
 గురించి అలోచించడం మానెయ్య్!"

కానీ నుందరి ఎన్నో విషయాలు
 అడగాలనుకుంటోంది.

"పోలీసులు కేసు పూరిగా క్లోస్
 చేసినట్టేనా?"

"అఫ్ కోర్స్. నువ్వే నా మీద రిపోర్టు
 ఇచ్చేనరికి వాళ్ళకి నీ మీద ఏం అను
 మానం రాలేదు. ఇంక మీ ఇంటి ఆవర
 రణలో వెతకాలని వాళ్ళకి ఎలా తడుతుంది?
 ఇప్పుడు ఆ ఇల్లు నేను కొనేశాను. మనం
 తవ్విన ఆ స్థలంలో ఒక చిన్ననర్సెండ్స్
 క్వార్టర్స్ కట్టించేస్తాను. ఇక కేసు పూరిగా
 క్లోస్ అయినట్టే కదా? అనలు నువ్వ

పై ప్రైవేట్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ

డాక్టర్ వి కావడంవల్ల మనవని మరింత సులువయింది— వా ప్లానింగ్ ఎంత సరిగ్గా ఉన్నా, నవ్వు సైకియాట్రిస్టు మదన్మోహన్ ని నీకు నిజంగానే వేదో పోబియా ఉన్నట్టు వమ్మించ గలిగవు కాబట్టి సరిపోయింది. లేకపోతే మనప్లాన్ మనల్ని ఎక్స్‌పోజ్ చేసేది—”

ఆశరువాత వాళ్ళిద్దరూ రెండ్రోజుల వరకూ ఈ విషయాలేమాట్లాడుకోలేదు. కొత్తగా పెళ్ళయిన జంటలా వగలంతా షికార్లు సాయంత్రంకాగానే రూంకి చేరు కోవడం. డాక్టర్ సుందరి ఎంతో ఆనందంగావుంది. కానీ రామశర్మకి దగ్గరయి నవ్వుదట్లా ఆమెకి సావిత్రి జ్ఞాపకం వచ్చేది.

రామశర్మ తనని ముద్దెట్టుకుంటుంటే రూంలో ఎక్కడో సావిత్రి నిలబడి తమని చూస్తున్నట్టు అనిపించేది! సావిత్రి చని పోయినరోజు జరిగిందంతా, మార్పులతో చేర్చుకో, పీడకలా మనసుని పీడిస్తూం

దేది - ఈ విషయాలు రామశర్మ చెప్పే “బోంబ్ నిల్వ మైడియర్. సావిత్రిని మరచిపో—తనకు తగినకాస్తే జరిగింది— షి డినర్వర్డ్ ఇదీ.”

“అలా ఆనకు రాం. నాకు బావుం దదు.” అని ఆతన్ని వారించడానికి ఒకటి రెండుసార్లు సుందరి ప్రయత్నించింది—

“దీంట్లో బా వుం ద క పోవటానికి ఏముంది. మన విషయం తనకు తెలిసి నప్పటినుంచీ మనని వెరు చేయాలనితను ఎన్నివన్నాగాలు వ న్నిందో నీకేం తెలుసు?”

రామశర్మ రోగణి సుందరికి నవ్వు లేదు.

“అందులో తప్పేముంది రాం? పాపం తనకి నువ్వంటే ప్రాణం. అందుకే మన నంగతి తెలిసి భరించలేక పోయింది—”

“అక్కడే నవ్వు పొరవడమన్నావ్ సుందరి. సావిత్రి నన్నెప్పుడూ ప్రేమించ లేదు—నన్నొక వనివాడిలా చూసేది—తన

దబ్బుచిల్లి గవ్వ కూడా నన్ను ముట్టు కోనిచ్చేదికాదు. ఆరోజు...ఆరోజు గుర్తిం దిగా నాకు? మీ ఇంట్లో మ నిద్దరం ఒంటరిగా వున్నప్పుడు బెడ్ రూం తలుపు తీసుకుని లోపలికి వచ్చేసిందికదా- ఆ రోజున ఏం చెప్పింది? తను రాసిచ్చిన పవర్ ఆఫ్ అంటార్మీ తీసేసుకుంటానని, వెంటనే విడాకులకి కోర్టుకెవలానని చెబి పించలేదా?"

"అవును రాం, ఆరోజునే నవ్వు విడా కులకి ఒప్పకొని వుండాలింది. అప్పుడీ గొడవలన్నీ వుండేవికాదు కదా? విడాకు లకు తనెలాగూ సిద్ధపడింది కదా?"

రామశర్మ మొహం చికాగా పెట్టాడు. 'తన మాటలు నమ్మించెవరు? విడాకుల కేసు కోర్టులో వదేసి, ఏదీ తేల్చుకుండా ఎన్నేళ్ళయినా గడిపేది..అయినానుందరి, ఇవాళ సీకేమైంది? అలా నవ్వంగానే జరిగి పోయిందికదా? సావిత్రిని చాచింది నేను. నాకులేని గిల్లి ఫీలింగ్ నీకెందుకు? ఇదంతా సీకోనమ చేశాను. సీకోనం నేనంత రిస్క్ తీసుకున్నందుకు నీకు గర్వంగాలేదా?"

సుందరికి ఈ మాటలేం నొత్తుపి కరంగా లేవు.

"రాం! మన పెళ్ళినంగతేమిటి?"

రామశర్మ కాస్తేవు ఏమీ మాట్లాడ లేదు. మంచంమీద గిరగిరాతిరుగుతున్న ఫాన్ కేసి చూస్తూ వడుకున్నాడు.

"ఆ నం గ తి సీకో మాట్లాడానే అనుకుంటున్నాను సుందరి..

మనిద్దరం పెళ్ళిచేసుకోకుండాఇలాగే వుండిపోవడం మంచిదేమో! అహ..నువ్వే ఆలోచించు - ఇన్ని గొడవలయిన తరు

వాత, ఉన్నట్టుండి మనంపెళ్ళిచేసుకుంటే ఎవరికైనా పరిస్థితి అర్థమయిపోతుంది."

సుందరి చటుక్కున లేచి కూర్చుంది. "అంటే మనం పెళ్ళిచేసుకోమా? ఎప్పు డీకీ ఇలాగే వుండిపోతామా? ఏమిటి రాం. నరిగించెప్పు? మనిద్దరం బొంబాయిలోనో ఢిల్లీలోనో నెడర్ లాండ్ కావచ్చునన్నావు-దాని నంగతేమిటి మరి?"

"చూడు సుందరి! నేను చెప్పేసి వూరిగా విసిపించుకో బొంబాయిలోనో ఢిల్లీలోనో సీకో మంచి స్లాట్ కానిస్తాను. నీకు ఏలోబూరాసీను. నేను నెంకి ఒకటి రెండుసార్లు ఇలాగే వస్తూ - పోతూ ఉంటాను."

"యూ వాంట్ మీ టు బి యువర్ కిస్?"

"పెద్దవెద్ద మాటలు మన కెందుకు సుందరి? నాకు నువ్వు కావాలి నీకునేనూ, అది చాందా? పెళ్ళి చేసుకుంటేకేగానీ మన ప్రేమ నిలబడదా చెప్ప? పైగా, పెళ్ళిచేసుకుంటే మనం ఆలోచించే వద్ద తిలో మార్పు వస్తుంది. మన వ్యక్తిత్వం పోతుంది. నీకీ విషయాన్ని అర్థమవుతా యనుకున్నానే!"

సుందరి శూన్యంలోకి చూస్తూ అడి గింది- "రాం! అయితే మన పెళ్ళి కుద రదా?"

"మనిద్దరికీ అదే మంచిది సుందరి"

"మరి..మరి, మనకివుట్టటోయేపావ నంగతేమిటి?"

"వ్లాడ్?".... కాస్తేవు రామశర్మ ఆగిపోయాడు. అతనికి ఇంతవరకూ ఈ నంగతి తెలియదు. "నువ్వు దాక్కరుచి అయివుండి ఇదెలా జరిగింది? ముందు

జవజీవాలొలకే పళ్ళిక మీవి!

బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో పళ్ళను జీవితాంతం సంరక్షించుకోండి.

బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో, అత్యంత ప్రభావం గల ఫ్లోరైడ్ కాంపౌండ్ ఉంది. అది పళ్ళయొక్క ఎనామెల్ తో కలిసి, మీ పళ్ళను మరింత గట్టిగా చేస్తుంది.

జీవితాంతం, పళ్ళు పిప్పి పళ్ళు కాకుండా నిరోధించడానికి మీ సంరక్షణ అవసరం. ఎప్పుడూ బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో బ్రష్ చేయండి. దీన్ని మీరెంత ఎక్కువ కాలం వాడితే, అంత ఎక్కువ కాలం మీ పళ్ళు జవజీవాలతో ఉంటాయి.

పళ్ళకోసం,

మీ పళ్ళు రాకుండా నిరోధించడంకోసం.

బినాకా ఫ్లోరైడ్

అగ్రశ్రేణికి చెందిన భారతదేశపు, ప్రభావంగల మొట్టమొదటి ఫ్లోరైడ్ టూత్ పస్ట్

బంధముక్తి

కల

కల్పవృక్షంగా ఎదిగి

పుప్పొడి చినుకుల దువ్వుటిలో

పూలను దాచుకొన్నచోట

నేనూ-ఓ పువ్వునై....

సాంధ్యశ్రీ

జాగ్రత్త పడలేవా? ప్రాక్టికల్ గా ఆలోచించలేదెందుకు నుండరీ నవ్వు.

"జీవితందో అన్ని ప్రాక్టికల్ గానే ఆలోచించాలా రాం! సెంటిమెంట్ లేదా"

"సెంటిమెంట్... మై ఫుద్... వెంటనే అబార్షన్ చేయించుకో"

నుందరి నవ్వేసింది- చాలా సీరసంగా కళాపీఠంగా పూది నుందరి మొహం. కళ్లు నిట్టివంగా వున్నాయి.

"రాం! నేను అబార్షన్ చేయించుకోను. ఇది నా నమస్కం. నాకే వదిలేయ్. చూడు రేపు నువ్వెళ్ళిపోతావు. ఇవ్వాల నాతో హాయిగా గడుపు. ఈ రాత్రి నాకు జీవితాంతం గుర్తుండేలా చేయి"

రామశర్మ రిలాక్స్ అయిపోయాడు, నుందరిని తన కౌగిట్లో జంపించాడు.

"రాం ప్లీజ్! నన్నొకా దగ్గరికిలేసుకో నువ్వు నా కెప్పుడూ, నా ప్రేయ్యిగా. నా రాగానే గుర్తుంటావ్ ప్లీజ్!" రామశర్మ నుందరి కన్నీటి పెరదంతో చుడిచేశాడు.

రాత్రి వన్నెండుబాటేంది. రామశర్మ అంసిపోయి నిద్రపోతున్నాడు. అకని

చేయి నుందరి నడచుట్టూ వెనవేసుకుని వుంది - నుందరి మెళకువగానే వుంది - అమె ఏడుస్తోంది-నెమ్మదిగా రామశర్మ చెయ్యి తన నడుంమీంచి తొంగించి, మంచం మీదంచి లేచింది. నైట్ వేసుకుని తన నూడికేస్ లెకించి, అండులోని గార్జినాల్ మాత్రం సీసా తీసింది- బాత్రూంలోకి వెళ్ళి సోప్ కేస్ లో ఆ మాత్రాలు మెత్తగా పొడిచేసింది మంచం వక్కవ స్థూలుమీద వున్న పాల్లగానులో ఆ పొడి కలిపింది.

"రాం! మృదువుగా రామశర్మ పిచ్చి నిమరుతూ విలిచింది."

"హి!"

"లే! పాలుతాగి వడుకో"

రామశర్మకు రాత్రి పాలు తాగడం అంవాటు.

"నువ్వింకా వడుకోలేదా?" అంటూ లేచి కూర్చుని గ్లాసులోని పాలు నగం తాగి, మిగతాది నుందరికిచ్చాడు.

"రాంక్స్ యర్"-నుందరి మిగతా పాలు తాగేసింది"

తాస్సేవుఆగి "రాం-నిద్రపోయావా" "హిహూ.. నిమిడి?... కళ్లుమూసుకొనే అడిగాడ.

"దూ యూ లవ్ మీ?"

"....."

"ఐ లవ్ యూ దియర్. అందుకే సెంటిమెంటుకి న్యస్తీకెస్సి నేను కూడా ప్రాక్టికల్ మనిషిని అవుతున్నాను"

ఈమాటలు రామశర్మ నివరిదాయో లేదో!

తాస్సేవుట్టోనే, నుందరికూడా నిద్ర పోయింది కాళ్ళకంగా. ★

పునర్జన్మ

మూలం: శ్రీనివాస కాయపూర్తి
ప్రసవాదం: కెల్లూరి కేశవశాస్త్రి

టెలిఫోన్ మోతకు మెలుకు వచ్చింది కమలకు. గోడ గడియారం కేసి చూసింది. పావు తక్కువ ఏడు. రాత్రి రెండింటి చాకా నిద్రవట్టలేదు.

చిరాగ్గా లేచింది. కాళ్ళిద్ద కుంటూ హాల్లో కెళ్ళింది. ఫోన్ దగ్గరికి.

"హెలో! 38457...."

"....."

"సారీ, డాక్టర్ కమార్ లేరు ...మీరు మరో డాక్టర్ని చూసుకోవాలి"

"....."

"అవును, ఇదే ఇల్లు. కాని లేరు...

చూడండి, ఆయన ఇక లేరు...కొద్ది

రోజుల క్రితమే చనిపోయారు.."

అవతలి మనిషి ఏమంటున్నాడో వినేసితిరో లేదు. రిసీవర్ పెట్టేసింది..

అవును, కొన్నాళ్ళ క్రితం వరకూ ఆయన బ్రతికే వున్నారు. ఆరోగ్యంగా వున్నారు. కాని, మృత్యువుకు షిఠిచాలు కను రెప్పపాటులో జీ వి తా ల్ని తల్ల క్రిందులు చేస్తేస్తుంది. ముఖ్యంగా తన

లాంటి యవ్వనవతిని, ఇంకా ముప్పై కూడా నిండని...ఓహో! ఏమనుకుని ఏం లాభం? ఎవర్ని మాత్రం నిందించి ఏం లాభం? ఆ అవతలి మనిషికి అర్థమవు తుందా?...అలాంటి దుర్లభులు కోకొల్లలు ఈరోజుల్లో. రోజూ పేదర్ల వడుతూనే వుంటాయి.

ఆరోజు తానూ నమ్మలేక పోయింది ఫోనో ఆ దుర్వార విన్నవ్వుడు హాస్యి ఓల్కి వరుగుతీసి, రిక్-సిక్ మైన విజయ్ మొహం చూసేదాకా గ్రహింపు కలగనే లేదు-తనకిక భర్త లేడని.

ఆ దుర్దినమంతా మామూల్లాగే గడిచి పోయింది. స్కూలుకెళ్ళి పిల్లల్ని, వాళ్ళ కేమి తెలీనివ్వకండా, లాక్కురావటమూ పొరిగిందిలో వాళ్ళు అప్పజెప్పటమూ, ఆ తర్వాత హాస్పిటల్, పొలీసు ఆఫీ కార్లతో సతమతమవుతూ తతంగమంతా జరిపించటమూ, అంతా...అంతా ఒకపీడ కలలా గడిచి పోయింది...తనకే గనక ఆవులెవరైనా వుంటే కావలించుకుని

బావురు మనాలని తహ తహ లాడింది మనస్సు కాని లేదు. తానెప్పుడూ ఆత్మ రైర్యంమీదే ఆధారపడి ధీమాగా బ్రతి కింది. ఏనాడై ఇతర ఆధారాల అవ సరం కలుగుతుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు..ఇప్పుడు తన బాధ తానే మింగు కోవాలి, ఇతర్లతో ఎంచుకోటా నికి లేదు..చనిపోయింద విజయ్ కాదేమో, తానేనేమో అనిపించింది కమ లకు.

ఆరాత్రి ఎంతో పొద్దుపోయాక తిరి గొచ్చి వక్కమీద పడిపోగానే, భరించ రాని నిశ్శబ్దం, వండురికపం అవరించు కున్నాయి. రెండు నిద్రమాత్రలు మింగి కలత నిద్రలోకి జారుకుండు.

రెండోరోజు ఉదయం, సూర్య రశ్మిలో బాటు యదార్థ పరిస్థితి కూడా ఎదురైంది...ఏం చెయ్యాలి? తానెప్పుడు ఏం చేయాలి? ఎలా బతికాలి? పిల్లల్ని ఎన్నాళ్ళపాటు మళ్ళీ బాల్కి? తాను.... కొన్నాళ్ళ క్రితం వరకు అనంద దోలి కల్లో ఓలలాడుతున్న తాను.....

కాలేజీ జ్ఞాపక మొచ్చింది అంద గతై, మేధావి అనిపేరు సంపాదించింది. ఆ పాటల్లోనూ, చదవులోనూ తనదే పై చెయ్యనివీచుకుంది. ఆఖరికి విజ య్ తో పెళ్లైనప్పుడు, కన్నెనిల్లలు కనే కలలన్నీ తనయదల నిజమైనట్టు మురిసి పోయింది...వాళ్ళది అదర్భజంట్. నిల్లలు పుట్టక పూర్వం, ఒక సంవత్సరం "షేడ్ ఫర్ ఈవ్ ఆదర్" జంటల పోటీలో పాల్గొని నెగారు. ఆ పోటీలో ఇంకా డ్రాయింగ్ రూంలో ప్రత్యేక స్థానం అలంకరించి వుంది.

పోటీలో తాను గెలుచుకున్న అరుణకాంతి కారుని అనుకుని సగర్వంగా నిలుచుని వున్నాడు అందగాడు విజయ్! ఒక చెయ్యి స్టీరింగ్ మీద వుండి, రెండో చేతి వేళ్ళలో అతిసన్నద్ధుడూ తాగని 'విర్స్' సిగరెట్టు! ఆదోక పెద్ద జోక్! జ్ఞాపకం రాగానే నవ్వాచ్చింది. కాని వెనువెంటనే అశ్రుధారా ఉబికి వచ్చింది. ఇన్నాళ్ళు తన ఎదలో అణచుకున్న బాధ అంతా కన్నీటి ధారగా ప్రవహించింది.

కాలం అగదు. రోజులు గడుస్తూనే వున్నాయి. మెల్లిగా, బాగంగా గడుస్తూనే వున్నాయి. ఇంటి వ్యవహారాలు చక్క బెల్లటలోనూ, ఇన్సూరెన్స్ ఫారాలు నింపటంలోనూ, ఉతరాలకు జవాబులు రాశుటలోనూ గడిచిపోతున్నాయి..... వెల్లిగా, మెల మెల్లిగా, విధవగా, విధవ రాలనల్లిగా, నూతనజీవిత పాతాల్ని నేర్చుకొంటోంది. కరుణమ్మేనింది. తాను ఇంకా కారులో టిరుగతోంటే లోకులు ఏనుసుకుంటారనన్న భయంకొద్దీ, తనకు కష్టంలేకున్నా అమ్మేనింది. పిల్లల్ని బోర్డింగ్ లో చేర్పించింది. కొద్దిరోజులకు మాత్రమేననీ, దాడీ బిజినెస్ మీద పై పూట్లకు వెళ్ళారనీ, తానూ ఆయన్ను అనుసరించాలనీ, విల్లలకు నచ్చజెప్పింది. కానీ తీరా విడ్కోలు నమయాన యమ య-తన అనుభవించింది. పాపం! రాజాకు అమ సంవత్సరాలు, దీపకు మూడే. కానీ గవ్వంతరంలేదు. కొన్నాళ్ళ పాటైవా తాను వంటిగా వుంటేగాని మళ్ళీ మామూలు మనిషిని కాలేనేమోనని పించింది....కాని, నిజంగా ఏనాటికైనా తాను మళ్ళీ మామూలు మనిషికాగదా?

ఏమోఎందుకలా జరిగింది?..... ఎందుక?...ఎందుక?...తనకే ఎందుకలా జరిగింది?..

కమల అక్కయ్య సావిత్రీ బొంబాయిలో వుంటుంది. తనకంటే పెద్దపే నేళ్ళు పెద్ద వెళ్ళయ్యక ఆర్థికలునుకోటాలుతోను ఆమె భర్త ఇంజనీరు. పెద్ద కుటుంబం. కింపెనీ వాళ్ళ ఇచ్చిన ఇల్లు, తనకిప్పుడు అదే అశ్రయం. అక్కకు రాసింది గచ్చి కొన్నాళ్ళపాటు వుంటానని సావిత్రీ జవాబు అంత ప్రోత్సాహకరంగా లేదు; కానీ రమ్మంది

పై ఆదివారం చిన, నూలు కేసుతో నహ, దాదరీ రైల్వేపాటు ఫారం మీద కాబు పెట్టింది కమల. అక్క కోనం కలియ చూసింది-కానీ సావిత్రీ కనిపించలేదు, ఆమె భర్త వచ్చాడు. కొంచెం జంకుతూనే ఒహర్నో హరు పోల్చుకోగలిగారు.

దారిలో అతనన్నాడు, "కమలా! విజయ్ పడయం విసి చాలా బాధ కలిగిందమ్మా. పానం, పిల్లలకెంతో షాక్ తగిలింది...."

"వాళ్ళకింకా తెలియ బావా! వాళ్ళ నాన్న బిజినెస్ మీద వెళ్ళారని కేప్పాను. బోర్డింగ్ లో వున్నార. వాళ్ళకెలా తెలియ జెయ్యాలి? బోధనడకుండా వుంది."

"బాధ వడకమ్మా. మేమున్నాంగా? సింప్లం వచ్చినన్నాళ్ళు ఇక్కడుండు.... ఆ, ఒక్కటి ఇక్కడ నీ విషయమంతా నువ్వే చూసుకోవాలి మీ అక్కయ్య స్కూల్లో వసి చేస్తోంది. ఆర్థిక తీరిక ఉండదు"

ఇల్లు నిరాదరణరంగా వుంది. కానీ

గదులు విశాలంగానే వున్నాయి. వెనుక వర దా సంచి నమ్మద్రా న్నవ్వగా కనిపిస్తుంది. కమలకు ప్రత్యేకంగా గది దొరకలేదు. పెద్దపిల్లల గదిలోనే ఆమెకు నర్దారు. అబ్బాయికి వదహారు నంపల్లరాలు, అమ్మాయికి వద్దాలుగు. మరో ముగ్గురు చిన్న పిల్లలున్నారు; వాళ్ళ తలిదండ్రుల గదిలోనే పడుకుంటారు.

ఆ రోజు ఆదివారం. ఇంటికెళ్ళేసరికి బోజనాలు దై అయింది. అందరూ ఇంటి దగ్గరే వున్నారు శుభం సేపు గిగులువడిపోయింది కమల, ఈ వారా వరణ లో తాను కోరుకున్న ఏకాంతం లభిస్తుందా నని. పిల్లలు, ఒక కక్క దైగర్, కూడా వుంది అదీ అదే గదిలో పడుకుంటుంది.

సావిత్రీ వంటగదిలోంచి బయటికొచ్చి అప్యాయంగా చెల్లెల్ని, కౌగలించుకుంది. పిల్లలు ఒహరి మొహాలు ఒహరు చూసుకుంటూ నిల్చున్నారు. ఆమె తిన దగ్గరి కొచ్చినవ్వుడల్లా మొగుసుకోంది దైగర్.

బోజనాలైపోగానే పిల్లలంతా తలో వైపుకు మాయపయ్యారు సావిత్రీ తనకు గది చూపించింది. వస్తువులు సర్దుకోవటాలో నహించేసింది.

"ప్రయాణంలో బాగా అనిపియి వుంటావు".

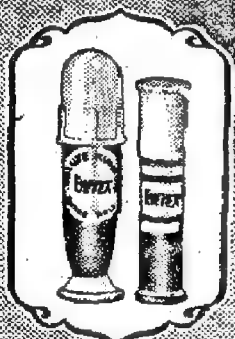
"అబ్బే, లేడక్కా! ఏమంత అని పోలేను. ఆ ఆదివారం సాయంత్రాలు మీకు ప్రోగ్రాం ఏదైనా వుంటుందా?"

"ఉంటుంది. ఓ గంటసేపు మానాని కెళ్ళాస్తాము. అక్కడ స్వామిజీ ప్రసంగిస్తారు. భజనకూడా జరుగుతుంది..... సుహృద్ సస్తావా?"

మంగళకరమైన వెన్నెల మోమును
మెరుగు పరచుటాసక

బాలెక్స్
మాచీ ఫసన్ లీరింగ్

దీక్షించుట వాటికి విలువయు కొని చరించుట ఎంత
నితం నాటినుండియు స్త్రీలు మౌనము జాబ్బు
జాబ్బునందు ప్రభుత్వం చేసినందుకే ముఖ్యముగా
16 సంవత్సరములు ముగియించు కొన్నాడు
అందులో కనుగొనబడినది బాలెక్స్ లింగ్
ఎలాగోనో ముగించి పోయినది కనుగొనబడినది

బాలెక్స్
16 సంవత్సరములకు పైన
మొదటి 16 సంవత్సరము
ముగియించు కొన్నాడు

అందులో కొన్ని
మొదటి 16 సంవత్సరము

కమలకు అంతగా నచ్చలేదు. ఆమె ఆధ్యాత్మిక బోధనలవేపు మొగ్గే మనిషి ఏనాడూ కాదు భర్త బ్రతికుండగా, శని వారాలు కట్టుకెళ్ళేవార, అదివారాలు విక్రేరకెళ్ళేవారు... కానీ, మొదటి రోజే ఆ ఆంధ్రో ఒంటిగా ఉండటం ఎలా? అందులో ఆ దైగర్ మొదగురొకటి!

“నరే అక్కా! నేను వస్తాను” అన్నది.

మతం క్రిక్కిరిసిపొంది హఠాత్ నిండిపోయి, వండలో, మెట్లపైనేకాక బయట ఆవరణలో కూడా వున్నార జనం. ఆరోజు కొద్దిగా ఉక్కగా వుంది; చెమటలు కూడా పోస్తున్నాయి. వాళ్ళకు వరండాలో ఓ మూలస్థలం చిక్కింది. నేలపైనే కూచున్నారు.

అప్పటికే స్వామీజీ అభివాషణ ఆరంభమైంది. కరోవనిషత్తు నూత్రాల్ని విశదీకరిస్తున్నారు. కంతం వింటూంటే, స్వామీజీపొదుముకు అంబాటువద్దవారిలా అనిపిస్తోంది; అక్కడక్కడ మళయాళపు యానకుడా పొడచూపుతోంది.

కమల కూచున్న స్థలం నంచి స్వామీజీ ముఖం కనిపించడం లేదు. తలవైభాగాన వెండిరేఖల్లాంటి కొద్దిపాటి వెంట్రుకలు మాత్రం వెలిగిపోతున్నాయి.

చుట్టూ కలయ చూసింది కమల. అన్ని ప్రాయాలవారూ వున్నారు. కానీ ఎక్కువశాతం వృద్ధులే; వృద్ధ జంటలూ, వృద్ధ పూర్వసువాసినలూ, బెల్ బాటం వేసుకున్న కొందరు అమ్మాయిలూ, కొందరు చిన్న పిల్లలు కూడా వున్నారు.. అందరూ మామూలు మనుషులే - ఎవరి మొహంలోనూ ప్రత్యేకత లేదు....

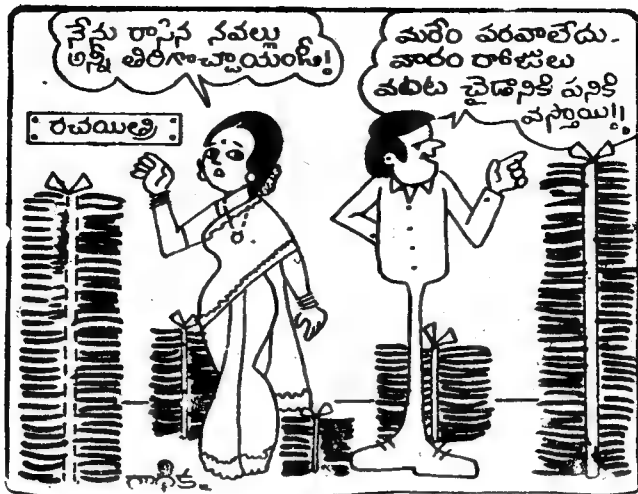
వాళ్ళంతా ఎందుకొచ్చినట్లు? అనుకుంది. స్వామీజీ జ్ఞాన ప్రవచనం నించి పిల్లల విమోచనాపొందగలుగుతున్నారా? అదమా ఇరుకుపాతాల్లో ఉరుక్కుపోయిన గృహస్థుల్లాగే వున్నారు. వడరుబోతు అదంగులూ, ఈటాధల్లో సింధా మునిగి, వగడి కంటకునే పురుపులూ, పాలి పోయిన మొహాలూ విల్లలూ.. మరి తాను మాత్రం ఎందుకొచ్చినట్టు? వంటరి తనాన్ని భరించలేకే కదా?

నరిగ్గా వండికి స్వామీజీ ప్రసంగం ముగిసింది. ఒక్కొక్క రే బెలి చెల్లిపోతు వున్నారు. కొద్దిసేపట్లో హాలు ఖాళీ అయింది, ముందు వరనల్లో కూచున్న కొద్దిమంది తప్ప.

“మనం భజనక్కుడా వుందాం. బావుంటుంది” అన్నది సాపిత్రి.

చెల్లి హాల్లో ఓ ప్యాసుకింద కూచున్నారు. భజన అంటే అందరూ కలిసి పాడటమూ, తాళం చెయ్యటమూ కాకూడదు బాబూ అని ఆశించింది కమల. అలా చెయ్యటం ఎంత కృత్రిమంగా వుంటుందో! భజనమొదలైంది. మొదట్లో విలంబనంగానూ, రానురాను ధృతంగానూ అదేదో అర్ధకాసి భాష; బహుళ బెంగాలీ కావచ్చు. హార్మోనియం వాయిదే కుర్రాడిది మొద్దవారి న మొహం; గొంతు మాత్రం గంభీరంగా వుంది కొందరు భక్తులు కూడా భజనలో పాల్గొనటం మొదలెట్టారు. కానీ హార్మోనియం తాళం శబ్దంతోనే హాలు మారుమోగుతోంది.

కమల కేదో మైకం కమ్మినట్టు పించింది. చుట్టూ చూసింది. అందరి వరిస్థితి అలాగే వున్నట్టున్నది. ఎవరి

దృశ్యంలో వారున్నారు.

ఎదుట డయాన్ మీద ఒక మూలకు కూచుని వున్న స్వామిజీ కనిపించారు. కళ్లు మూతపడి వున్నాయి. రాగిరేకుతో చెక్కినట్లున్న ముఖారవిందం కొట్టొచ్చి నట్టుగా వుంది. పైకి తేలిక ఎముకలు అంతర్లీనమైన మృదుత్వాన్ని కప్పి వుచ్చి నట్టుగా వున్నాయి. ఎన్నేళ్ళ క్రితమో తాను "లైప్" పత్రికలో చూసిన 'కార్న్' చిత్రం 'సైబీరియన్' గుర్తు కొచ్చింది. ఆ ముఖ వర్చస్సునే తదేకంగా చూస్తూ కూచుండి పోయింది. మెల్లి మెల్లిగా కళ్ళలో చీకటు కమ్ముకొచ్చాయి.

"లే, కమలా! లే" అంటూ కుదుపు పోంది సావిత్రి, "అందుకే అన్నాను. ఇంట్లోనే వుండి ఏజ్రాంతి తీసుకోమని"

"ఓ, పరవాలేదక్కా!" అంది ఇబ్బందిగా నవ్వుతూ; "వెళ్ళిపోమా?"

"ఇంకొంచెం అగు. స్వామిజీని

దర్శించుకుని, ఆయన ఆశీస్సులను అందుకుని వెళ్దాం" అంటూ దారితీసింది సావిత్రి.

హాలోంచి బయటికొచ్చి, అందరూ ఒక వేపుకు వెళ్తున్నారు, అక్కడోక కుర్చీ మీద నువ్వా నీకులై వున్నారు స్వామిజీ. గంభీర మందస్థిర వదనంతో ఒక్కక్కరే వెళ్ళి పాదాభి వందనం చేస్తున్నారు. ఆయన ఒకటి రెండు మాట లేవో చెబుతున్నారు.

సావిత్రి వాళ్ళంతా వచ్చింది. ఆమె, ఆమెభర్త స్వామిజీ కాళ్ళకు మొక్కిారు. కడుల అలా చెయ్యలేక పోయింది. చేతులు జోడించి నమస్కారం చేసి వక్కనే నిలుచుండి.

సావిత్రి పరిచయంచేసింది! "స్వామిజీ! ఈమె నాదెల్లెలు, కమల, ప్రాదానాదు."

"ఓహో! కొత్తవాళ్ళని చూస్తే నాకు అనందంగా వుంటుంది...నువ్వు మళ్ళీ

ఆణిముత్యాలు

ఎముకల కారాగారంలో
యావజ్జీవ శిక్షను
అనుభవించే ఓ గుండె-
నుపువ్వి చెరువులో
నృపాని చేపలను
వేటాడే గాలు.... కళ్ళు-
రక్తమాంసాల పంజరంలో
రాగద్వేషాలను అలవించే
రామచిలుక.... హృదయం-
శిథిల హృదయ సమాధి వగుళ్ళలో
మొలచి.... నిక్కి నిక్కి చూసే
పిచ్చిమొక్కలు... అనుభవాలు-
కాలం కాబూలీవాడికి
కంతులమేర కళ్ళు చెల్లించే
పాత ఋణాలు.... అప్రకృతాలు-

వీరవల్లె వీడావాణి

వస్తావుకదూ?" అన్నారు స్వామీజీ కమల నడవేశించి.

తనకు ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. కాని సావిత్రి అందుకుంది. "స్వామీజీ! నా చెల్లెలు ఈ మధ్యనే భర్తను కోల్పోయింది. ఒక యాక్సిడెంట్ లో చనిపోయారు. దాన్నించి ఇంకా తేరుకోలేదు."

"అయ్యోపావం! ఇంత ఓన్న వయస్సులోనా...?" స్వామీజీ తేనెవలుకులు శ్రవణానందకరంగా వున్నాయి.

"దాంక్యూ స్వామీజీ" అని మాత్రం అనగలిగింది. ఆయన కళ్ళల్లోకి నూటిగా

చూస్తూ. అక్కడ్నించి ఏదో దయామయ దివ్య తేజస్సు వెలువడి తన హృదయాం తర్వాగలోకి నూటిగా చూసుకుపోయి పట్టు అనుభూతి పొందింది. కాదు మబ్బులన్నీ విచ్చిన్నమై పోయినట్టనిపించింది. వనస్సులోని భారమంతా తొలిగిపోయి తేలిక వడ్డటు పీలయింది.

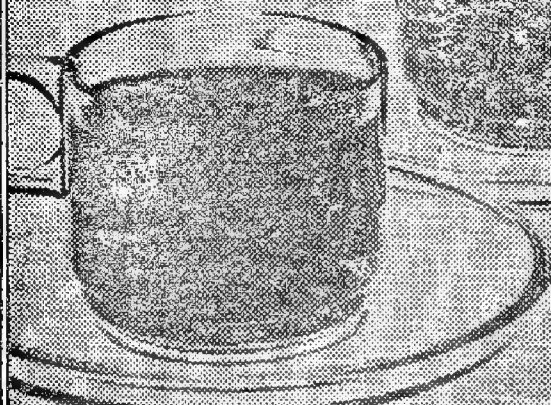
దాడిక్ బావ అన్నాడు. "కమలా నీకు బోర్ కొట్టలేదుకదా? మాత్రే ప్రతి అదివారం రావటం అలవాడే.. సావిత్రితో నిన్ను తీసుకురావద్దనే అన్నాను. కాని ఒంటో వంటరిగా, అదీ మొదటిరోజే, వదలేక వీంచుకొచ్చింది"

'ఫరవాలేదు బావా' నాకే బోర్ కొట్టలేదు కాని, నేనేప్పడూ ఏ స్వామీజీని చూశ్చేదు. ఆయనా మనలాగే వున్నాడు."

కాని రాత్రికి నిద్ర హరించుకు పోయింది, అకాలంగా అటూ ఇటూ దొర్లుతూనే నరిపోయింది వరండాలోకి వెళ్ళింది. పీకల్లో గడ్డిస్తూన్న నమ్మద్రుడి కేసి చూసింది. అల్లంత దూరాన క్విన్స్ నెక్లెస్ (దీపాలతోరణం) కంఠంపై దోలా మొదలైంది. చప్పున విజయ జ్ఞాపకం వచ్చాడు, హృదయమంతా విషాదపూరితమైన శూన్యంతో నిండిపోయింది. తాని వస్తడే చెయ్యాల్సి? ఎలా బ్రత కాలి? స్వామీజీ మాటలు స్ఫురణకొచ్చాయి. 'ఇంత చిన్న వయస్సులోనా...?'...

రెండో రోజు సీరనంగా లేచింది. తొమ్మిదయ్యే సరికి బావా, పిల్లలూ వెళ్ళి పోయారు. తొమ్మిదిన్నరకు సావిత్రి అన్నది "సారీ కమలా నేనూ ఇక వెళ్ళాలి. సాయంత్రం నాలుగింటికి

టాప్ స్టార్ ఉన్న
కప్పు ఏది ?

చూడండి, ఇక్కడ
చిక్కని, కమ్మని టీ ఉన్నది

చూడగానే తెలుసుకుంటారు దాని గొప్పదనం
రుచిచూడగానే గ్రహిస్తారు దాని కమ్మదనం
చిక్కదనపు పరీక్షలో లిప్టన్ టాప్ స్టార్ కే
గెలుపు. చూడగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
ప్రత్యేకత. తాగగానే తెలుస్తుంది దానిలోని
కూర్చిన తది.

లిప్టన్
టాప్ స్టార్
టీ

చిక్కదనంలో టాప్, కమ్మదనంలో టాప్

500 గ్రా.,
250 గ్రా.,
100 గ్రా. లో
దొరుకుతుంది.

LIPTON

వస్తాను. తక్కిన వాళ్లు ఆ తర్వాతే వస్తారు. నువ్వు ఇంట్లోనే వుంటావా లేక నీనిమాకిగానీ, ఇంకెక్కడికైనా వెళ్ళావువా?”

బాబి సరే వుండటానికి నిశ్చయించుకుంది కమల. సమయం ముందే కొడిగా సాగుతోంది. ఒక పువ్వుకం అందుకుంది చదువాలని కాసి ముసెను వరి వరి విదాల పోయింది. కొంచెంసేపు బ్రెగర్ను మచ్చిక చేసుకోటానికి ప్రయత్నం చేసింది. కానీ అందరూ వెళ్ళిపోయాక బానికి ఉత్సాహం చచ్చిపోయిందేమో, తన మూల కెళ్ళి పడుకుంది.... రికార్డు చెంది, విజయ్కు ప్రీం పాస్రైనైస్ రవి శంకర్ సితార్ వాడన రికార్డు-రాగిం యమన్మంజ్ కాని ఆ నంద్యారాగం; మధ్యాహ్నపు షెడి వాతావరణంలో సార విహీనంగా సోకింది. సంగీతంలో జీవమే లేమోదా పోయింది... బొంబాయిలో రోజులు ఇలాగే గడస్తాయా? అన్న తలంపు రాగానే అశాంతితో మనస్సు కలవర పడి పోయింది.

సావిత్రి మూడింటికే వచ్చేసింది. అయినా ఫ్యూలేడు, ఏవరో ఒకరు దొంగలు తోడుకు అని నంతోషించింది కమల. రాత్రి భోజన సమయానికి ఇల్లంతా మళ్ళీ గోల గోలగా తయారైంది. వాళ్ళ మాటలం ఏంటూ తనను తానే మరచి పోయింది

కాని రాత్రి పడుకున్నాక మళ్ళీ దిగులు వట్టుకుంది. ‘మంగవారంకూడా సోమవారంలాగే గడుస్తుందా? బుధవారం మంగళవారం లాగా, గురువారం బుధ

వరంలాగా...

“ఒహో? జగవాన్! భరించలేను. పారిపోవాలి” అనుకుంది కాని ఎక్కడికి?...

మరునాటిరోజు పొద్దున సావిత్రి నడిగింది? “అక్కా! నేనివాళ్ల బయటెక్కాలిరుంటున్నాను. వగటివుట కూడా మతం తెలిచి వుంటుందా? అక్కడ బ్రెగర్, రీంగ్ రూం వుండాలి కదా? ఏమైనా చదువుకుంటాను.”

“తప్పకుండా వెళ్ళు.... నీ కనులు ఇలాంటి వాటిలో ఆనక్కి వుందని నాకు తెలిదు.”

ఎలా వెళ్లాలో తెలుసుకుని, సరిగ్గా వచకొండిటికి మతం చేరుకున్నది అక్కడంతా ప్రశాంతంగా వుంది. మనుషుల అలెకిడలేదు. రీడింగ్ రూంలో కెళ్ళింది. అక్కడ కొందరు మాత్రం గ్రంథపఠనలో నిమగ్నులై వున్నారు. ఆ ప్రక్కనే ఒక గది ద్వారంవైన అసీను అన్న బల్ల చెక్క కనిపించింది. లోనికెళ్ళింది. ఆ రోజు హార్మోనీయం వాయిదిన బ్రహ్మచారి కూచుని ఏవో కాగితాలు చూసుకుంటున్నాడు.

“నేను స్వామి జీవి దర్శించాలని వచ్చాను” అన్నది.

అతను తలవైకెత్తి అన్నాడు. “అ వెట్లవైకి వెళ్ళండి కడి ప్రక్కన వీడు నంబరుగదిలో వుంటారు స్వామిజీ. కానీ ఇప్పుడు టీరిగ్గ వున్నారోలేదో...”

నందేహిస్తూనే పైకి వెళ్ళింది. వీడి నంబరు గది తలుపులు మూసివున్నాయి. క్షయం భయంగానే చిన్నగా తట్టింది. ఎంతోసేపటికి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి స్వామిజీ బైటికొచ్చారు. తనని

మూలం కాని గుర్తించినట్లుగా లేదు.

“నేను కమఃని ఆ రోజు మా ఆక్కయ్య సావిత్రితో కలిసివచ్చాను.. మీరు మళ్ళీ రమ్మన్నారు”

స్వామీజీ మండిపోతూ చెబారు.

“అవునవును. రా, కూచో” అన్నారు

కూచుంది. స్వామీజీ! నేనేం చెప్పాలో నాకు తెలీదు. ఆసలు ఎదుకొచ్చానో కూడా తెలీదు. కాని ఇక్కడికొస్తే నా బాధలన్నీ తీరిపోతాయన్న ఆశ నన్ను లాక్కొచ్చింది.”

“కారణాలు ముఖ్యంకావు. నిన్ను బాధిస్తోన్న సవస్థ్య ఏదీబో చెప్పు” నూడగా అడిగారు స్వామీజీ.

కమల కాస్త తటవటాయించింది. “స్వామీజీ! కొద్దిరోజుల క్రితం నా భర్త చనిపోయారు. నేనింకా ఎందుకు బ్రత కారో, ఎలా బ్రతకారో అర్థంకావటం లేదు.

“ఓ!” అంటే అర్థమైపోయినట్లు దిరుగువ్వ నవ్వారు

“మీరు నాకు నడతాయ పద్ధతన్న ఆశతో వచ్చాను. మా ఆక్కయ్య సావిత్రి చెప్పింది. తనకు ఏ ఇబ్బంది వున్నా మలానికొస్తే మనస్సుకు శాంతి చేకూరుతుందని. అందుకే ప్రతి ఆది హారం ఇక్కడికొస్తుంది. అదొక అలవాటుగా మారింది”

“నమ్మకంగా కూడా కావచ్చు” అన్నారు స్వామీజీ.

కావచ్చు నా భర్త బ్రతికుండగానే ఆయన్ని సమ్మాను. ఆ ‘నమ్మకం’కాస్తా కోల్పోయాను. ఇప్పుడిక ఎందుకు జీవస్తూ వుండాలో తెలీటం లేదు.”

“నీకు విల్లలు వున్నారా?”

“దీన్నాదు. ఇద్దరు ఇద్దరూ డేళ్ళ లోపు వారే. వాళ్ళు రండి చనిపోయాడని కూడా వాళ్ళకి తెలీదు.”

“కానీసం వాళ్ళకొరకైనా బ్రతికుం డటం అవనరంకాదా?”

“అవును, నిజమే. కాని బాలాకష్టం”

“అసలు జీవితమే కష్టమయ్యింది. కాని

మరో మార్గంలేదు."

"అజీవి తానికీ ఒక ప్రయోజనం ఉంటుందా లేకపోయినా కూడా?"

"ప్రతి వనికీ ఏదో ఒక ప్రయోజనం ఉండనే ఉంటుంది, నువ్వుప్పుడు ప్రహం చుకోలేక పోవచ్చు.... 'గీత' చదవరాదా?"

"ఒక సారి ప్రయత్నం చేశాను. నాకు విసుగెత్తింది. అహుతా నేను చదివిన అనవదం మంచిది కాదేమో"

"అయితే, సంస్కృతంలో చదువు ఆ భాష నీకు రాకపోతే, ముందు అది నేర్చుకో. అదే ఒక ప్రయోజనం కావచ్చుగా?"

కడుంకు అది బారీ, గమ్యంలేని సంభాషణగా లోపింది. "థాంక్స్ స్వామీజీ! వస్తాను. శంభు" అంటూ లేచింది.

"మళ్ళీరా... నీ తెచ్చుకు రావాని ఏస్తే అప్పుడూ"

"ధన్యరాని స్వామీజీ!" అంటూ అప్రయత్నంగా ఆయన కాళ్ళ మీద వారింది. 'నన్ను దీవించండి' అని అందామనుకుంది. కాని నోదీనుండి మట పెగల్లేదు.

ఆ సాయంత్రం అక్కతో అలా చెప్పేసింది. నావిత్రి సంతోషించింది.

ఆ రాత్రి బాగానే నిద్రవట్టింది. రెండో రోజూ ఏమిటికీ మెరుకువొచ్చింది. అనుకోకుండానే, వదకాండు గంటలకల్లా ఏవో నంబరుగది దగ్గరికి చేరుకుంది. అలా కొద్దిరోజులపాటు ప్రతిరోజూ ఒక గూ వచ్చింది

స్వామీజీ నిర్వికారంగా, అరచుకుంటు

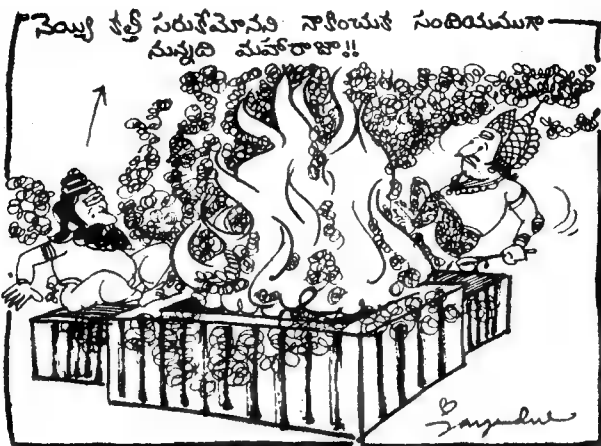
లేని మృదు మృదు సంభాషణలతో, చిరానంద యావంతో ఎప్పటికీ ఒకేలాగు కనిపించేవారు. కాని కమలలోనే, తనకు కొలియకుండానే ఏదో అర్థంకాని మార్పు వస్తోంది. తాను స్వామీజీ దగ్గరికి రోజూ ఎందుకు వస్తూన్నట్టు? అక్కలాంటి కొరతా?... స్వామీజీ తననొక ప్రత్యేక వ్యక్తిగా ఏకదా వేగజేంద 'దు. ఏదో ఒక కారణంగా ఆయనదగ్గరికి అనేకులు వస్తారు. అందులో తనూ ఒకరై. ఆయన బోధించే బోధనల్లో ప్రత్యేక వ్యక్తిత్వానికి రావులేదు. వ్యక్తి ముఖ్యమే కాని అనుబంధాలు వ్యక్తిత్వానికి అతీతం. 'ప్రేమ' ను అందరూ వంచుకోవాలి. ఆందులో భేదాలు ఉండకూడదు. ఇవన్నీ కమల పూహలకు కన్నమైన భావాలు!

ఒకరోజు కమల వచ్చేసరికి స్వామీజీ లేరు. ఎక్కడికో బయటికి వెళ్ళింది. మనస్సు చివుక్కునుంది. తాను కేవలం ఆయనకొనమే అక్కడి కొన్నున్నానన్న గ్రహింపుకలిగింది. బాధ కలిగింది. అంతకు క్రితం రోజు తనతో మట మాత్రంగానైనా ఇవ్వలేదని చిరుకోపం కూడా వచ్చింది. తనంటే స్వామీజీకి అక్షయమేలేదన్న మాట! ... రెండో రోజు స్వామీజీని కలుసుకన్నప్పుడు ఆ మాటే అన్నది.

ఆయన నవ్వాడు. "నేను అక్షయమెట్టం లేదా? ఎందుకలా అనుకుంటావు? నేను అచర్య అక్షయపెడతాను."

"మీరు నన్ను కనిపించకపోతే నేనెంతో నిరాశ చెందాను"

వౌద్ధు, కేవలం నన్ను చూడటానికే నన్ను మరలానికి రావద్దు. ఇవాళ ఉంటాను

రేపు మరణిస్తాను. అంతమాత్రాన నువ్వు మరణిస్తావని భయపడకు మహారాజా!!

క్షణంకంటే వెనకాడింది కనుల, చెప్పారా ఇలా అని దివకి స్వామిజీ కళ్ళలోకి చూస్తూ, మెల్లిగా అన్నది. "క్షణంకంటే స్వామిజీ! నిజం తెలుసు న్నాను. నేనిక్కడికి రావటం కేవలం మీ కోసమే. నేను అనంతవసుకున్నవాన్ని మీరు సంభవించేసి చూపెట్టారు. నాలో మళ్ళీ జీవించాలనే వాంఛ అంకురించింది. ఇంక గొప్ప మార్పు కేవలం మీవల్లే జరిగిందంటే నమ్ముతారా?"

"కానీ రల్లి!" అత్యంత నిర్వికార నిశ్చింతతో అన్నారు స్వామిజీ, "సంతకై ఏళ్ళ క్రితమే నేను ఈ దేహానికి తిరిగిరాను ఇదా నని నీకు తెలిదేమో. ఇప్పుడిక ఇందులో ఏమీ మిగిలలేదు. నేను ఇంకా జీవింది ఉన్నానంటే, నా జీవితాన్ని అంతరం చేసిన ఈ మత వ్రతాదానికోసమే."

ఇద్దరూ ఒకరికళ్ళలోకి ఒకడు నికి

తంగా చూసుకున్నారు. కాని నిజంగా అతను తననే మున్నగుతన్న నమ్మకం కలగలేదు కమలకు. అతణ్ణి రాకాలని పించింది, అమాంతంగా ఆయన వడ ద్వయమీద తల ఆనించింది. అవి చల్లగా, నిద్రీవంగా, ఇందాక ఆయననోటి వెంట వెలువెద్ద మాట్లాడు కర్కశంగా ఉన్నాయి. అక్షణం దాటిపోయింది అంతా అయిపోయిందని తెలుసుకుంది. లేచి నిలుచుంది

"స్వామిజీ! నేనిక వెళ్లిను. తిరిగి రాను. నేను ఉన్నా జీవించటానికే సాధనం నీకు మీరు ప్రసాదించారు. బదులుగా నేనూ మీకెంతో ఇవ్వాలనుకున్నాను. కాని ఏమీ ఇవ్వలేకపోయాను."

"కాదు. ఇచ్చావు" స్వామిజీ మృద హాసం చిరికిస్తూ అన్నారు. "నీకు తెలి కుందానో, నన్ను నువ్వు అర్పించుకున్నావు. ప్రేమకంటే గొప్ప కానుక మరొకటి ఏ ముంటుంది? కాని నా ఈ కలకంఠో దానికి చోటులేదు. అందుకే తిరిగి నీకు

బట్టిస్తున్నాను. దాన్ని భద్రంగా జీవి
తాతం నీలో దాచుకుంటావని నాకు
తెలుసు."

మదాన్ని విరిచి వెళ్ళిపోతూ వుండే,
హృదయముఃతా ఒక అనిర్వచనీయమైన
నంశ్రుప్తితో నిండిపోయింది. భర్త
మధురమూర్తి కళ్ళెదుట నిలిచింది.
విజయ తనకు భర్తగా అభివర్ణించి
నిజంగా తన అదృష్టమే. కానీ ఇకలేదు;
స్వామీ రూపాలేదు. తాను తన ఇంటికి
తిరిగివెళ్ళిపోతుంది. తన పిల్లల దగ్గరికి.
ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకోవచ్చు
భారతీ రోజులో వదిలేసిన పాత కూడా
చరిగి చేపట్టచ్చు. అవును, పునర్జీ
వనం ప్రారంభించాలి ఎక్కడో ఏరాడో

చదివిన అంధకరవిలా వదాలు జ్ఞాపక
మొదాయి :

"Only connect
the Rose and the Passion"

ఆ సాయంత్రం అక్కటో చెప్పింది.
"అక్కా నేనొక వెళ్ళిపోతాను. వీలైతే
రేపే వెళ్తాను."

సావిత్రి విస్తుపోయింది, "అప్పుడే
వెళ్ళిపోతావా కనురా? ఇవ్వడివ్వడే
కొన్నిక్కడ స్థిరపడతూన్నా వనకుంటు
న్నాను"

కమలకు ఏం జవాబు చెప్పాలో తోచ
లేదు. సిద్ధిప్రంగా అన్నది, "పిల్లలు
జ్ఞాపక మొస్తున్నా గక్కా! వెళ్ళని
చూడాలి"

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన అరోగ్యము మీదే!

స్థిల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్

75 సంవత్సరములకు పైగా
మొత్తీవరమునకు
లోడ్ టానిక్‌ను
వాడవ వీలు ఎంతలో!

ఉచిత వైద్య పరిపాటు
ఈ క్రింద కేర్తొనబడిన చిత్రమునకు
ఈ టానిక్‌ను పూర్తిచేసి మీ వాణాజీ తప్పింది.

నెం. _____

చిత్రము _____

PIN _____

కా. రామమోహన్ ముద్రాసు-4

కేసరి కుటీరం ట్రావెలర్స్ లిమిటెడ్

ఎం.బి. కిరారామ జనరల్ ట్రావెలర్స్ లిమిటెడ్ నిండురాజు - విశాఖపట్నం

నీతియుక్త ప్రవేశము

అరెకపూడి (కోడూరి) కౌసల్యదేవి రామకృష్ణ

(జరిగిన కథ)

(శ్రీమంత్ తిన్నగా రహస్య స్థావరానికే వచ్చాడు-మహేష్, అధికారం కలిగి దొంగతనంగా చేరవేసే నరుడు, లారీని విషయాన్ని గ్రహించాడు బాధ్యత కొద్దీ తను : తి హాస్యంగా వెంటాడి తెలుసుకున్న చిత్రమైన రహస్యం ఏదో కాదు. ఆ దొంగ నరుడు లారీ తన మామయ్య గారిదికే చేరింది. మహేష్ కి తెలియక మామయ్య-శ్రీక మామయ్యకు తెలికండా మహేష్!-తనకి తెలికండా ఇద్దరూనా? ఈనంగులో నశిమత వయ్యడు శ్రీమంత్)

—ఇక చదవండి—

39

ఉదయం మేల్కొండిన పక్షుల ఆనందం వద్దనా తీతం.

"ఇది కల కాదు! ఇది నిజం! శ్రీమంత్ నాథర్! నేన, అతడి అర్థాంగిని! నా జీవితానికి ఆర్థం వున్నది, నవలత వున్నది!"

ఇకారలాపై పాదాలు నిలవటం లేదు ఏ వసవైనా మనసు పోవడం లేదు ఒకటి సన్నిధిలోనే యింకా గడపాలి....

"హూ. ఇంకేనేమి ప్రాత్ర జంటలు ఈనిత్యం జంటలు గుడి మారంగా పాటించారు!"

ఆ సుకుమార బావ హరినీ, మనస్సే, తన నూ గమనించగల స్థితిలో లేదు శ్రీమంత్

ఆమె తోకం వేరు, అతడి తోకం వేరు!

“వకుళా! ఈరోజునేను అపీనుకు వెళ్ళదంలేదు బయట కొంచెం వనివుంది.”

అప్పటికే డ్రెస్ చేసుకొని బూట్ వేసుకుంటూన్న ఆతడిని విస్మయంగా చూసి వకుళ

“అవును! గొప్ప నర్తకిని నీదేని చూడగల రీతికేలేదు శ్రీమంత్కు.

“మనం ఈరోజే ఇల్లమారాలి మధ్యాహ్నం వచ్చేసరికి సుప్రసాదానంతా సరియేను”

ఆమెకు మరి ప్రశ్నించే అవకాశమే లేదు. అతడు అప్పటికే గుమ్మరానికి కనుమరుగయ్యాడు

“నాకు తెలుసు వకుళా నీమనసు. నీ వనసంలోనికి నూటిగా చూస్తే - నీ కనుల లోని నీవు నన్ను ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వేయనీయక నిలిపివేస్తుంది. నీతి! నిలబడిన వాడిని సీరిన వడరాతు. నా వద్ద వనవధువుగా నీకు తగిన సుఖం లభించడం లేదు కానీ ఏంటియను? స్వామి కార్యం ముందు, న్యవిషయంతర్హిత!”

ఈ విధంగా అతడి నరళ హృదయపు తలపోతలు సాగుతున్నవని వకుళకు తెలియదు.

“ఒరేయ్ శ్రీమంత్, ఒరేయ్ నిన్నేరా ఏమిటా పరధ్యానం!”

అంటూ భుజంపై వడిన చేతిని వట్టుకుంటూ వెనక్కు తిరిగిాడు శ్రీమంత్.

మరుక్షణంలో ఆతడి ముఖం ఆనంద ప్రస్థాపైంది.

“అరె సువ్వా నరళం! ఎన్నో కృషిలును కున్నాం!”

ఆప్యాయంగా కగదానం చేశాడు.

“ఏమిటి-ఈ ఊళ్ళో ఉద్యోగమా?”

“అ. నవ్వు! ఇక్కడే వుండిపోయావా?”

“ఔను. ఇక్కడే వదువు ఇక్కడే ఉద్యోగం.” అంటూ నవ్వాడు శ్రీమంత్.

“ఏమిటిలా కలి వడకన తిరుగుతున్నావు?”

“లేకుండా హెలికాప్టర్ ఎక్కడినుండి వస్తుంది?” అన్నాడు శ్రీమంత్ నవ్వుతూ.

“ఎందుకురాదా నోరుంటే? నరే వద్ద మాయా దిక్కి-అక్కడ మాట్లాడు కురిదాం!”

“సారీ! అద్రస్ మిప్పు, మరోసారి కలుస్తా. ఇప్పుడు చాలా అర్జెంట్ వేసి వుంది.”

కొంత కోపంగా, కొంత వరిశీలనగా చూచాడు నరళం.

“ఔనులే, నీవు అగ్గుంటుగా ఓగర్డ్ ప్రెండ్ను కలుసుకోవాలి, అంతేగా? నడి రోడ్డు మీద పరధ్యానంగా నడిచే నీతీరే చెబుకోండి. తారణం” అన్నాడు నిఘారంగా.

“ఒరేయ్ అంత నిందవేయకు. నాకు వివాహమైంది.”

“ఓ!” జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ అన్నాడు నరళం-

“ఔను. శశిరేఖ కదూ.....మరచే పోయాను.”

సాంక్! మనం హాలి ట్రప్పి
పొళ్ళలు కలసి నట్టు న్నాం!!

శ్రీమంత్ వదనం మరిచిపోయింది.

"కాదు సత్యం అవన్నీ తర్వాత వెలుతాను" కానీ ప్రస్తుతం వస్తువదులు. నాకు ఒక యిల్లు కావాలి ఈరోజే నేను అండ్ లోకి మారాలి ప్లీజ్. ఇక్కడ అక్కడ ఇలా బయలుదేరాను."

"కనుకొమ్మ ముడితో అన్నాడు సత్యం శ్రీమంత్ ను వికడంగా చూస్తూ.

"నీ ముఖం మీద ఏదో పెద్ద సమస్య కారట్లాడుతోంది. వద నాలో. నేనూ సీటు సోయం చేస్తాను. ఒంటరిగా వదిలేడి లేదు ఇంతకాలానికి కలుసుకున్నావ్!" బలవంతంగా చేయి వట్టుకు నడవసాగాడు

"పెద్ద నీయేడి లాగే మాట్లాడుతున్నావే!" అక్కర్లంగా అన్నాడు శ్రీమంత్.

"పోనీ అలాగే అనుకో. అదుగో ఆ సావుదగ్గరుంది నా కారు. వద."

కారు నెమ్మదిగా పోనిస్తూ అడిగాడు సత్యం

"వీటింటి తర్వాత ర్యరగా యింటి మార్పు? గృహ యజమానిలో గొడవ లేమైనా వచ్చాయో!"

"లేదనుకో. నిజానికి యిల్లు మా మామగారిదే. కానీ కొన్ని సమస్యలు చుట్టు తుంటున్నాయి అక్కడ."

"శ్రీమంత్! మనం చదువుకొనే రోజుల్లోనే అనుకొనే వాడిని-నీవంటి నిజా యితో వదుడికి సమస్యలు చాలా వుంటాయని. లేకుంటే నీవే ది తెలివైనవాడు ఇంకా యితర చిన్న ఉద్యోగంలో వుండి పోవడమేదీ?"

“ఉన్న ఉద్యోగమా? నీకెలా తెలుసు?”

“అదే అదే” తదబాబుతో అన్నాడు సత్యం

“అదేనీ తెలుసు సీవాలకం చూస్తే తెలియడం లేదు?”

శ్రీమంత్ సమీక్షాడు.

కాదు ఆగింద

విశాలమైన ఆపనిజలో ఏమీగా నిలిచిన పెద్ద బంగళాను చూస్తూ అన్నాడు శ్రీమంత్

ఎన్నో ఓడనెరో ఎగావా మీ యింత రాజసంగా వున్నది సంగత?”

సత్యం సమాధానమియక, సప్యత- లోపకి దారి తీశాడు

కానీ ఉపాహారాల సేవ చేస్తూ తీరికగా మాటలు మెడలు పెట్టాడు సత్యం.

“చప్పీ శ్రీమంత్, నా ప్రెండ్ ఒకరితో మాట్లాడితా సిప్పడే నీకు ఇల్లు ఏజాలలో ఉడుచుతాను బట్టి వాటిజ్ ది ప్రాబ్లమ్? చెప్ మీ కో”

ప్రసన్నత హరించిన శ్రీమంత్ పందనం గంభీరంగా మారిపోయింది.

“మాట్లాడు శ్రీమంత్. ఒక స్నేహితునిగా క్షేమింపానుం చేయగలనేయి”

“అహహ! భగవంతుడు కూడా నాకు సాయం చేయలేడు సత్యం!.....”

“ఊ..... కానీయే, నీ మనస్సులో ఉన్నదంతా రానీయే బయటకు.”

“రానిసే ఏమి? నీవు చేయగలిగినది?”

ఆ నిష్కర్షకు ఆశ్చర్యంగా చూచాడు సత్యం.

“శ్రీమంత్!”

“ఓను సత్యం. మీ ధనవంతులందరూ ఒక చేనేయి సనే భయం ఉన్న నీ ముందు నోర వివసీయదంలేదు నువ్వు నా చిన్ననాటి స్నేహితుడవే కావచ్చు. కానీ ఈ నాడు ధనపు శాసనలో వున్నావు మరి సివ్వు!”

సత్యం మౌనంగా చూడసాగాడు.

“ఒక్కరి చిప్ప సత్యం, మనిషి అనాది కానాను ఇంకా వ్యక్తినికీ రావా లనీ యింకా నం చిదవలెననీ అనుకోవడంలో తప్పు లేదు. అది సత్యంగా వుండాలి కానీ, మరొకటి సత్యకొద్దీ సంపాదించేదాన్ని ఎలాహరిస్తా? అవినీతిని ఎలా చూస్తూ ఉరుకోగలం?”

చిరునవ్వుతో వింటూన్న సత్యం ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడలేదు.

“నాకు తెలుసు సత్యం నువ్వు మాట్లాడలేవు. చిన్నప్పటి ఆదర్శాలూ, స్నేహాలూ మరచిపోతారు మీ ధనవంతులు. అనలు నిన్ను నమ్మి నేకేమి చెప్పలేను కాదా అనలు మా కంపెనీ డైరెక్టర్స్ కలుసుకొని మాట్లాడాలని ఉన్నది నాకు. ఏమో-ఆ ధనికుని న్యాయం ఎట్లాంటిదో! కానీ ఇలాగే జరిగితే అరగాడి సర్వ సం మార్గం తప్పదు!”

“సిగ్గాంటి సత్యనంబులున్నంతవరకూ వారు బాగానే ఉంటారులే!” అన్నాడు

నిరాసంగా నత్యం.

'బాను. వారు బాగానే ఉండచ్చు! కానీ పోయేది భయంతోనో భక్తితోనో దోషిడికి సాయవడ్డాన్న చిన్న ఉద్యోగిలూ, దైవరూపగైరా! ఇదంతా తెలిసి కూడా ఏమీ చేయలేని ఒక చిన్న ఉద్యోగిని నేను! అందుకే పామువడగ నీడవంటి ఆ ఇంటిని ముందు వదలివేయ దంచాను'.

"ఒహో! అయితే ఆ అవినీతివరులు నీ ఇంట్లోనే ఖంటూన్న నీ బంధుబంధ మన్నమాట!"

"నన్నిక వెళ్ళనీ" అంటూ లేచాడు శ్రీమంత్.

స్నేహంగా ఆతడిచేయి వట్టుకున్నాడు నత్యం

"శ్రీమంత్! ఏమిటా తుపాను నీలో? నిన్ను నువ్వు ఎంతగా మరచిపోయా వంటే-ఈ నా ఇల్లూ, హోదా చూస్తూనే నీవు నన్నకూడా అనప్యాయంకోవడం ప్రారంభించావు. ఏమిటి-ఏం చేశారు ఈ థనికలు నిన్ను?"

"నన్నొక్కడిని ఏచేసినా బాధపడదు. కానీ సంస్థలనే కల్లగొడుతున్నాడు దేశానికే నష్టం తెస్తున్నాడు. చీడపురుగులయ్యారు."

"అదే నాకు చెప్పమంటున్నాను."

"చెబితే ఏం చేయగలంపు?"

బావయ్యకంటా నవ్వుతూ తన కోటు లోపలి జేబులోనికి చేయి పోనిచ్చాడు నత్యం.

"నువ్వు రెంగుసారుండిగినా నేనేం చేస్తున్నానో నీకు చెప్పడం నేడే. అయినా నీకునువ్వే నన్నొక వర్తకుడిగా దనకంటేమిడిగా ఉపాంఛేసుకొని మాట్లాడు

సినిడైరీ- వారలఫాంటోలు

సినినటీనటుల ఆట్రుసులుగలడైరీ2రూ.

మీరుమెచ్చే ఒకనటీనటుడిఫాంటోసెట్5రూ.

మీరునచ్చే నలుగురితారలసెట్స్ ఫాంటోసెట్10రూ.

* కౌవలినవారుమనియర్లరుచేయండి.

వై.కె.మూర్తి. విసలివెలిసి. విజయవాడ.2

తున్నానంటే నీ మనస్సుల తలక్రిందులైందో తెలుస్తోంది."

సత్యం జేబునండి తీసిన అయిదెండిదీ కాళ్ళ మీది నిశ్శబ్దయ్యాడు శ్రీమంత్.

ఆప్యాయంగా అడిగి భుజం తట్టాడు సత్యం.

"ఇప్పుడు చెప్పు-నీ కథ్యంతరం లేదుగా యి? నేను క్రైష్ణవ్రాణిలో వర్క చేస్తున్నాను. కొన్ని పరిశోధనలకూ ఆధారాలకూ ఇక్కడికొచ్చాను. చాలా రహస్యం, అంశ కే గవర్నమెంట్ బంగళాలో కాక ఈ ప్రైవేట్ బిల్డింగ్లో వున్నాను."

అంబాలకయ్యతో ఒక్కసారిగా సత్యాన్ని అరిగవం లేనట్లుకున్నాడు శ్రీమంత్

"దైవికం అనే వదానికి నాకు అర్థం ఇప్పుడు బాగా తెలిసింది సత్యం, ఈ కళ్ళు కృత్రిమాలతో ఇక ఒంటరిగా పోరాడవలసిన అవసరం లేదు. అంక నాకున్నది."

"ఆ మాత్రం భరోసా ఏర్పడిందిగా? వివరాలు పిన్చిందుమరి!"

"విను. నీ వసుకున్నట్టు శక్తితో వివాహం కాలేదు. ఆమె చెల్లెలు వకుళ తాతాదేవ, మా ప్రాజెక్టు అఫీసర్స్లో చేరుకుంటున్న కలిసి కష్టాలు గడించుకున్న ప్రైవేట్ కంట్రాక్టర్ మహేష్కు తాతాదేవ అయ్యింది శక్తి తోడల్లుడుగా తనకు సాయం చేయ గలననే ఆ వుండేది మహేష్కు మొదట. కానీ అది జరగదని తెలిశాక కష్ట పెరిగింది. తోనన్ విషయంలో, ఇంక్రిమెంట్స్ విషయంలో - అడుగుడుగా వడ్డ పాత వైఖరి చూపుతున్నాను. మహేష్ చేతిలో కిలబొమ్మలైన మా అఫీసర్స్, అయినా నేను చూడలేదు. ఇప్పుడు అసగా గతర్వాతి అఫీస్ గొడొన్న నుండి, కంపెనీ యజమాని క్రొత్తగా కట్టుకుంటూన్న మేడ సామాను నుండి దొంగిలించి తెచ్చిన నరుకంతా మాయంబ-అదే-మా మామగారింట్ల దాదాడు!"

"బనీ! మీ మామగారెటువంటి మనిషి?"

నిటూర్పాడు శ్రీమంత్.

"నేను చెప్పలేను సత్యం. ఇంతకాలంగా మరీ చాలా మంచివారనే అనుకుంటూ వచ్చాను. కానీ ఈ గతర్వాతి సంఘటనతో నాకు వ్యక్తులైన నమ్మకానే తగ్గిపోయాయి."

"హీ. అతడింట్లో కాక మామగారింట్లో దాదాడంటే....."

"ఏమింది? ఆరా రాకపోతే బ్రతికిపోతాడు. ఆరా వచ్చినా అతడికేం ఫర్వా లేదు. ఆ యింట కాపురముంటున్న నేను ఆ అఫీసు ఉద్యోగిని కదా! నేరం నాపైకి వెట్టగలదు!"

ఏంటూన్న సత్యం నిటారుగా అయ్యాడు.

"వధ. కంపెనీ డైరెక్టర్ ఊళ్ళోనే వున్నాడు. అన్నీ చెప్తానుగాని."

అ. నాను అన్న రచన: నా అన్నం ఎవరాలన్న నా ఎన్న అలల
 చేశావు. అయితే శ్రీమంత్! ధనవంతులందరినీ ఒకేవిధంగా అంచనా వేయకు అన్న
 బ్రాంఢలనూ స్వయంగా తడిచి చేసుకోనే గీరిక యజమానికి లేక క్రిందివారి వల్ల
 కొన్ని అపక తపకలు జరుగవచ్చు 'అంతే'. మీదై రెడ్డర్ చాలా మంచి వ్యక్తి. వద
 నువ్వే చూస్తావుగా? నేనూ వస్తాను!"

40

ఇంటికి వస్తూనే వకుళను ఎత్తి గిరగిరా త్రప్పి వదిలాడు శ్రీమంత్.

"ఇక నీ తర్త కూడా తన రిదాతా చూవగల నమయం వచ్చింది వ.కా."

వకుళ కన్నాగ్నక చూడసాగింది అతడిలో వరవల్ల త్రొక్కుతున్న ఉల్లాస
 ఉర్రేణాలను-ఇటీవలి కాలంలో అతడిని యింత ఆనంద వ్రదంగా చూచి వుండలేదు.

ఆమె తావాంను చదవ గలిగాడు శ్రీమంత్.

"నీ నిరీక్షణకు ఫలితం దక్కింది, నా నిజాయితీకికూడా ఈరోజు సత్కారం
 లభించింది! ఇదంతా నీ ప్రభావం! కేవలం నీ మహిమ వకుళ!"

"ఏమిటి జరిగింది?"

"ఇంకామెల్లగా అడుగుతున్నావా? వ్రమోషన్! మన వ్రహ్మ గుర్తింపబడింది
 అమగ్ అలా చూడు!"

వీధిలోనికి దృష్టి సారించింది వకుళ.

కాదు దైవరే!

"అందులోనే ఇప్పుడు నేను వచ్చింది; ఫస్టుక్లాస్ ఇల్లు ఇచ్చారు వద-సామా
 సంతా సర్దేశావా? బ్రక్ వచ్చేస్తోంది."

"అః".

"ఏమిటి నీ మొఖంలో వుండవలసిందే సంతోషంలేదు?"

"నిజంగా మహదానందంగా వుంది శ్రీమంత్. నిత్యం తారంగా వేదసతో
 నిండివుండే నీ ముఖం చూడలేక నాలో నేనే ఎంత కుమిలి పోయేదానో నిత్యం
 నిన్నిలాగే సంతృప్తితో ముందెత్తమని ఆ దైవాన్ని వేడుకుంటున్నాను. కానీ...."

"ఏమిటి?"

ఈ ఇల్లు వదలడం అంటే బాధగావుంది."

"ఏదీఏదీ! ఆ బాధలూ వగలూ వాళ్ళకు సీపైవ ఉన్నాయా? అదుగోఅలా
 చూడు మీ నాన్నగారి కాంపౌండ్లోని పెద్ద నిండా ఏమి వున్నాయో?"

"అః ఏమిటా బస్తాలన్నీ?"

"మహేష్ దొంగనరుకంతా తెచ్చి ఇక్కడ దాస్తున్నాడు. అక్కడ తన
 మేడలో తనుంటాడు చూయ్యా. ఇన్నీ ఇక్కడన్న అతడి బంధువులకు పాము

వదగ నీవవంటిది. అందుకే మనం వెళ్ళిపోతున్నాం. వెనుకొకసారి నవ్వు ఆనవ్వు
ఈ ఇంటినుండి అందరగా వెళ్ళిపోవాలని."

"ఔను. కానీ మనం మనబారి చూసుకొంటే మరి ఎమ్మా నాన్నగారూ?"

"ఆ ఆలోచనా బాధా నాకూవున్నాయి. వదే. ఎటూ వళ్ళున్నామని చెప్పి నీరవు
చీమకపోతా? మన బాధ్యతగా విషయాలన్నీ చెప్తాం. మనరొక రమ్మందాం. బాధ
అవగాహన చేసుకొంటే నరే; లేకుంటే మనమేమీ చేయలేం."

"నీ ఆలోచన నబబుగానేవున్నది శ్రీమంత్ 'వద' నాన్నగారికే మాట్లాడుదాం."

భోజనం చేస్తూన్న రఘురామయ్య వదనం వికసించింది.

"రండి రండి కూర్చోవడమ్మా"

కొద్ది దూరంలో నిలబడిన విశ్వేశ్వరి అడిగింది శ్రీమంత్ ను.

"ఈరోజు ఆకిసుకు వెళ్ళలేదా?"

"లేదండీ. రెండురోజులు పొవు తీసుకున్నాను-కొంచెం వని పుండు.

"ఏం పకుళా? కూతురివి-ప్రక్కనే వున్నావు. అయినా ఎప్పుడో వదిలి రోజుల
తోసారి వస్తావు చుట్టంలాగ." అని నిశ్చర మాడింది.

వకుళ సీగ్గులంగా నవ్వింది.

"నవ్వు నన్ను రోజూ చూస్తూనే వున్నావు కదమ్మా మేడమీద నిలబడి, వేరే
రావడం దేనికి యిక?"

"ఔను. చూస్తూనే వున్నాను. వని మనిషికంటే కనా కష్టంగా నీవు
వదతుక పాటు!" అన్నది కఠినంగా.

"దాల్చీ నీ దోరణి ఎప్పుడూ ఒకటే".

రఘురామయ్య అడిగింది.

"నాళ్ళకు కూడా వడ్డించా భోజనాలు చేశారో చో. శ్రీమంత్ ఇంటిముందు
కర్ణి రావడం చూశాను నేను." అన్నాడు మళ్ళీ.

"వడ్డు", "నడ్డు" "

వకుళ శ్రీమంత్ ఒకేసారి అన్నారు.

"అమ్మ!" వకుళ అట్టేసపు అందడుగులువేసి అన్నది.

"నీ ఎల్లప్పుడువులు వినడానికి నేను, రాణి, అగడు వచ్చిన అంటిబాధ
పుట్టిందికి నేను లాని వాడని నీ భార్య. నేను బాలా హాయిగా నుభంగా ఉన్నాను.
ఉంటాను కూడా శ్రీమంత్ నడ్డు అవల్సి. ఆయనకు ప్రహేళిక పుచ్చించి. మన
వో ఇంటికి వచ్చినా మనకు చెప్పి అగిర్వాదం పొందుదామని వచ్చాం. అంతే."

"కంగ్రాడ్యులేషన్స్"

మనస్సుగా అన్నారు రఘురామయ్య.

"ప్రహేళన్ వచ్చినందువల్ల మాకు దూరంగా వెళ్ళిపోవాలా?"

"ఆదేం కాదత్తయ్యా, మాకు కంపెనీ ఇట్లా ఇచ్చింది, అందుకువెట్టున్నాం"

ఏవండోయ్ యింటోయ్ నాచ్చోడు ఈసల
 అద్దెతోటోడు
 మోపల్కాలు
 కూడె యివ్వల్లు.

అద్దెయివ్వల్లికి

అన్నాడు శ్రీమంత్.

"మరి అప్పుడప్పుడు వస్తుంటారుగా?" అన్నది పొడిపొడిగా.

ముఖ ముఖాలు చూచుకున్నారు వకలా శ్రీమంత్లు, కొద్దిసేపు తవలో తాను మథనవడిన ఏమ్మిట వకుళ అన్నది!

"నన్నగారూ మన పెద్దేనిండా ఆ సరుకు ఏమిటి?"

"యేమోనమ్మా నాకు తెలియదు. రాత్రి వచ్చాయట, వాళ్ళింట్లో చోటు లేక ఒక్కడ చాచుకొన్నారట మీ ఆక్కా బావాను."

గిక్కవటి రఘురామయ్య.

లోలోన వింటైనా ఇలి కలిగింది శ్రీమంత్కు

"వీరికి నిజం చెప్పడమా మానడమా?"

అలోదించు కొంటున్నాడు లోలోపం

ఇంతలో విశ్వేశ్వరి అతిశయంగా అన్నది.

"మహేష్ నాలుగంతస్తుల మేడ కట్టే ప్రయత్నంలో వున్నాడు. ప్లాన్ ఏ ఏమ్మి సేద్యంగా వున్నాయి. అ దుకే ఆ సామాను మనిషిందే ఆరడ!"

అనుకోని ఈ విషయకు ఆదరి పాటుతో శ్రీమంత్ చెన చూచింది పకుళ.

అతడి వదనం ఎప్పుడివలె గంభీరంగా, నిర్వికారంగా వున్నది.

తాని తనభర్తపై నర్మ గర్భిత నిండిన ఆమాటలు వకుళకు అగ్రహాన్ని కలిగించాయి.

"మనిషిందే మానవత్వం వున్న వానిమ్మా. ధన రాసుకొన్నంత మాత్రాన

దొంగ మనిషి కాదు, వరువుకూడా కాదు!"

"వకుళా! నీం వాగుతున్నావో తెలుసా?" అధరించింది విశ్వేశ్వరి.

రఘురామయ్య తోజనం అవి నిన్నహయతతో చూడసాగాడు.

"పెద్ద పెద్ద సంస్థల గౌరవం నుండి దొంగ తనంగా బావ తెచ్చుకుంటున్న నరుకు అది. ఆ ఆఫీసర్లకు రిండాలు పెట్టి నంపాచించుతున్నాడు. కానీ ఐయట వదిలే మాత్రం అతడి అంతనూ, నీ మురిపెమూకు దా నిలువవు!"

"అయ్యిందా గీతోవదేశం?"

వెనుక నుండి విన వచ్చిన మాటలకు చివలున తిరిగి చూచింది పకుళ. శ్రీమంత్ ఎటూ చూడక తలవాలిస్తున్నాడు.

"అక్కా! ఎప్పుడొచ్చావు?"

"నేను నిన్న రాత్రే వచ్చాను!"

అప్పటి నుంచి కూడా నీకు నన్ను చూడాలనించలేదా అక్కా?"

"ఈ నాలుక చివర ప్రేమలకేం గారీ-నీకెవరు తెప్పారు నీ బావ దొంగతనం దేన్నానృప్తు?"

తీవ్రంగా అడగింది శశి

"నేను!" శ్రీమంత్ కూడా అంతే తీవ్రతతో జవాబిచ్చాడు.

"ఓ! మా విషయాలు మేం అలోచించుకోగలం. నవ్వు అనూయతో వేసే అణాచాలు ఇక్కడెవరూ నమ్మరు!"

శ్రీమంత్ రఘురామయ్యతో అన్నాడు.

"మామయ్యా! నిజమే కొన్ని నా కనవసర విషయాలేకావచ్చు కానీ ఈ బాంధవ్యాలవల్ల అవసరమని నేననుకున్నాను మీకుచెప్పడం నా బాధ్యతగా భావించి చెప్తున్నాను" కొన్ని కంపెనీల-ప్రాజెక్టుల ఉద్యోగులతో లాలూని అయి మహేష్ ఈ నరుకు ఆ గిద్దంగుల నుండి అక్రమంగా నంపాచించి తెచ్చాడు. అందుకే ఈ నరుకు అర్హత ఇక్కడకు జేరింది"

"అ."

వ్రవధమంగా విషయం వింటున్న రఘురామయ్య అంతకంటే మాట్లాడ లేకపోయాడు.

"బేను మామయ్యా. ఈ నరుకు మా అసీనుగౌరవస్థలోనుండి. స్టోర్సునుండి నిన్ను దొంగతనంగా లారీలలోనికెక్కించడం, తేవడం అన్నీ నేను చూశాను. ఇదంతా చాలా ప్రమాదం ఈ నరుకు మీ ఇంట్లో వుండడం మీకు ప్రమాదం, నేరం మీ మీదికీ వస్తుంది"

"ఏమిదే ఇదంతా?" అగ్రహంగా విశ్వేశ్వరిని అడుగుతున్న రఘురామయ్య ఇంకా శ్రీమంత్ కూడా శశి అగ్రహ స్వరం విని నిశ్చేష్టలయ్యారు.

"గెటాబ్ శ్రీమంత్! నీకు అనవసర విషయాలలో తలదూర్చకు."

"శశి!"

"బ్రతకడంలాని ఆనమద్దవయి క్షరుకనేర్పిన వారినేమూచి ఈర్ష్య చెందు తున్నావు భార్యను కాలివడకన త్రిప్పేవాడివి, మామూలు పాతికేము పైయపాయల చీరకొని మురిసేవాడివి-నీకేం తెలుస్తాయి పెద్దపెద్ద విషయాల?"

శ్రీమంత్ సాలోచనగా అన్నాడు.

"అయితే మిహేష్ ఆక్రమ కాత్యాంకు నీ మద్దతువున్నదన్న మాట! గోడలో వదినవాళ్ళని చూస్తూ ఊరుకుంటాడు ఈర్ష్య వున్నవాడు; ప్రేమాభిమానాలున్న వాడే తనువురీసుకొని హెచ్చరిస్తాడు."

"నీ హెచ్చరికలు మా కనవనరం కానీ నీ బ్రతుకుమూలకొంత మెరుగు పర్చుకో. నంతోషిస్తాం."

"ఇంత జరుగుతూన్నా మీరేం మాట్లాడరేం నాన్నగారూ!" వకుళ బాధగా అడిగింది.

అతడు నీళ్లు నముల్తాన్నాడు.

శ్రీమంత్ స్థిరంగా అచ్చాడు మామగారితో.

"మామయ్యా! చెప్పడం నా బాధ్యత గనుక చెప్తున్నాను. ఇవి ఒక్కడ ఉండడం మీకు చాలా ప్రమాదం. మీ కంట్లో వుండకూడదు."

"ఇది మా ఇలు! నా యిల్లు!"

ఖంగుమన్నది శశిరేఖ గొంతు.

ఆమె చూపుంలో హేళన నిండివున్నది.

మాటలలో ఆహం రం విజృంభించుతోంది.

నేంకు కాలు తాటిస్తూ, దర్వాజాను అసకొని ఒయ్యరంగా నిలబడిన ఆ విగ్రహంలో ఆ పాద మస్తకం అలిశయ గర్వాలు తొణికినలాడున్నాయి.

రమురామయ్య ఏమీ మాట్లాడలేని ఆళికతో తలచాల్చుకున్నాడు

విశ్వేశ్వరి తీరులో ఏ మార్పు కన్పట్టలేదు.

"వద శ్రీమంత్!"

వకుళ నెమ్మదిగా అన్నది.

"తెలుస్తాం"

ఒకరివెంటొకరు నెమ్మదిగా కడిలిపోతూన్న ఆ జంటను ఎవ్వరూ ఆపలేదు వీధి గడవదగ్గర ఆగి వెనక్కు తిరిగాడు శ్రీమంత్.

"శ్రీ క్రొత్త యిల్లెక్కడో మీరు అడగకున్నా నేను చెబుతున్నాను. ఇదిగో ఆడ్రస్, నా వీధి యింటికి అభ్యంతరం తేకుంటే మీ రెప్పడయిచా రావచ్చు."

కాగితం గడవైపుంచి చకచకా నడచి పోయాడు.

వకుళ అనునరించింది.

ఇంటిలోనికి వస్తునే కన్నీటితో శయ్యపై వలిపొతున్న వకుళను పట్టి

అపాదు శ్రీమంత్

"ఏమిటి విచ్చి? త్వరగా సామాను నర్తాలి"

వకుళ కన్నీళ్ళు తీటిక మెనాయి.

"చాళ్ళు నిన్నెన్ని మాటలన్నారు?" అన్నది వెక్కుకూ.

"నువ్వనలేదుగా? నాకేం లెట్టలేదు." అన్నాడు ఆమె అశ్రువుల నొత్తుకూ

"అక్కను అ తిండికి ఎంత అపాయంగా.....మనం వంపింది అమ్మ! నన్నెలా అవమానంతో సాగనంపింది ఈరోజు!"

"అమాయకురాలా! ఇదిగో ఇదే నీ వట్టిల్లు! ఇదే నీ ఆత్మయిల్లు. అన్నీ ఇక్కడే నీకు, కాదనగలవా?" ఆ బామావల్లరిలో బంది అయిన వకుళ తన వ్యధ గంతా మరచితిది.

అను. మంచి భర్త గుండెను మించిన గుడి, మమతానురాగించు మించిన గౌరవ నత్కారాలన్నా ఏమంటాయి? ఎక్కడుంటాయి.

"ఈ నవ్వుకూ బయల్లేదు క్రొత్త యిండికి, అక్కడ ఎవ్వరూ యిలాగే వుండవచ్చు కానీ, ప్రస్తుతానికి నన్ను వదిలిపెట్టు" కొంచెగా అన్నాడు.

"ఎవ్వరూ అంటే? మరి ఉద్యోగం?"

"అఫ్ కోర్స్! అది వుంటుందనుకో!"

"కానీ శ్రీమంత్! ఒక్క ప్రార్థన, ఇతరుల గురించి అమితంగా ఆలోచిస్తూ మన అమూల్యమైన కాలాన్ని జీవితాన్ని వ్యర్థం చేయకు."

"ఈ రాత్రి చాలా అలస్యంగా వచ్చాననేగా నీ ఫిర్యాదు?"

"అదుగో. అలా హాస్యాంతో ఎరగగొట్టవద్దు. నిద్రగానే చెబుతున్నాను"

"అరేరే! అవుగో సామాన్యకోసం లారీవచ్చేసింది వద. క్రొత్త ఇండికి వెళ్ళాలి. ఒక స్నేహితుడి ఇంటికి భోజనానికి వెళ్ళాలి మనం చాలా పరులున్నాయి"

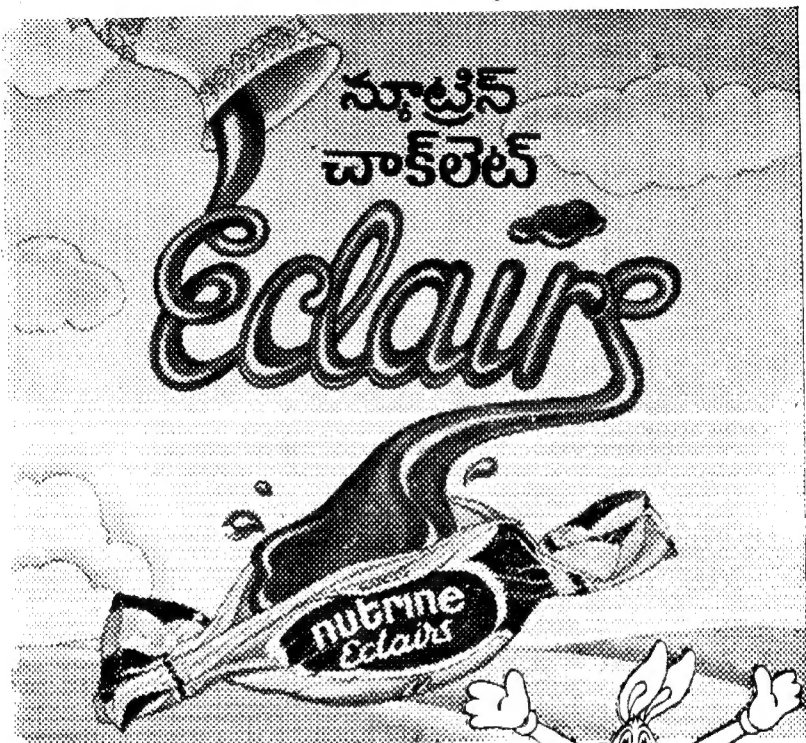
కాదు! దుర్లభంగా రఘురామయ్య మాత్రం దగ్గరకు వచ్చాడు.

"జాగ్రత్తమ్మా, వస్తానే ఎవ్వరైనా" అన్నాడు.

"తప్పకుండా రండి నాన్నా."

(నవ్వడం)

ఇదిగో ఇప్పుడు చాక్లెట్ మయం
చాక్లెట్ తియ్యదనం!

ఎన్నో పాలు, ఎంతో వెన్న, ఎక్కువ
చాక్లెట్, ఎంతో మెత్తదనం,
ఎంతో మ్మమ్మమ్మ...

ఇప్పుడు మీరు
నూట్రీన్ ఎక్స్ క్లైమ్స్ మెత్తని,
మృదువయిన, తియ్యటి రుచి అంది
ఎంతో ఇష్టపడతారు. అది ఇక
'చాక్లెట్ మయం'తో వినోదమే!

CAS NC 2 82 C TEL

నూట్రీన్ కన్సెప్ట్ నరీ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
ఫోన్: 517 002 (అం.ప్ర)

